Constantin Mustaţă

Conspiraţia vuvuzeilor

(Vol. I)

Băsescu vrea să „ciuruiască" şi Roşia Montană!

ER
Editura Remus
Cluj-Napoca

Constantin Mustaţă

Conspiraţia vuvuzeilor

Vol. I

Băsescu vrea să „ciuruiască" şi Roşia Montană!

Din „gândirea" Preşedintelui României, Traian Băsescu

- „***Ştiu că e o afacere controversată, dar trebuie să înceapă neîntârziat exploatarea aurului!***";
- „***Proiectul RMGC este blocat de laşitatea politicienilor!"***;
- „***În spatele acestei Companii*** („Gabriel Resources" - n.a.) ***sunt trei mari Fonduri de Investiţii americane şi europene. Cum explicăm acestor investitori că, din '97 până acum, în 2011, apar politicienii români care vin şi spun «trebuie să mai facem studii»!? (...) Faceţi, fraţilor şi Roşia Montană şi Oltchimul, transparente, nu cu contracte secrete, pentru că sunt de interes public. Transparenţa te fereşte de suspiciune...***";
- „***Istoria nu ne aduce nimic!***" (cu referire la patrimoniul arheologic de la Roşia Montană!);
- „***Economicul prevalează asupra dreptului***". (cu referire la procentul de 18,3 la sută, care reprezintă capitalul social al României la „Proiect").

Editura Remus Cluj-Napoca
Str. I.C. Brătianu 30/6
Tel/fax: 0264/596991
Director general: **Remus V. Pop**

Lectori: **dr. Vasile Ştefan Tutula**
drd. Vasile Lechinţan
Tehnoredactare: **Lucia Laura Laslo**
Coperta: **Lucia Laura Laslo**
Contrarevizie: **Constantin Zărnescu**

© Constantin Mustaţă

Adresa de corespondenţă: **Cluj-Napoca, Aleea Putna nr. 2, ap. 23**
0264/591291, 0264/426835
constantinmustata@yahoo.com

Distribuitor: **Editura Ligia, C.P. 2034, O.P. 1, Cluj-Napoca**
edituraligia@yahoo.com

Cluj-Napoca: **Librăria U.B.B.** (str. Napoca)
Librăriile „VED” (deschise în magazinele „Profi”)

Tg. Mureş: **Librăria „Hyperion”** (0365/430162)
Librăria „Luceafărul” (0365/430161)
Librăria „Ion Creangă” (0365/430160)

Reghin: **Librăria „Junimea”** (0365/430164)

Topliţa Română: **Librăria „Coroana”** (0366/341629)

Bucureşti: **Librăria „Sophia”** (str. Bibescu Vodă 19, tel: 021/3361000)
En-gros: **ASTRO** Bucureşti (str. Iacob Negruzzi 37A, tel: 021/2230451)

CIP nr. 04024/20.02.2012

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
MUSTAŢĂ, CONSTANTIN
Conspiraţia vuvuzeilor / Constantin Mustaţă. - Cluj Napoca : Editura Remus, 2012-
3 vol.
ISBN 978-973-7915-28-3
Vol. 1. : Băsescu vrea să "ciuruiască" şi Roşia Montană. - 2012**.** - ISBN 978-973-7915-29-0

32(498)

Constantin Mustaţă

Conspiraţia vuvuzeilor

(*carte în serial*)

Vol. I

Băsescu vrea să „ciuruiască" şi Roşia Montană!

Editura Remus
Cluj-Napoca, 2012

Eugen Albu: Apropo de vuvuzei

Jaful Roşiei Montane sau blestemul aurului

1. **Paradox**
   Nu-s munţi lăsaţi de Dumnezeu
   Ca Apusenii de bogaţi
   Şi-n ei cu oameni blestemaţi
   De a o duce veşnic greu.

2. **Condamnaţi la sărăcie**
   E atât de multă sărăcie
   Printre sărmanii pui de daci
   Şi aurul le stă sub glie
   Dar nu-i şi pentru cei săraci.

3. **Spirala istoriei**
   Oricât e zona de bogată
   De zeci de ani e conservată
   Dar un nebun şi un pitic
   Vor azi s-o vândă pe nimic.

4. **Blestemul aurului**
   Fiind creştin, zic piei Satană,
   Nu vindeţi Roşia Montană!
   Căci şi când voi nu veţi mai fi
   Blestemul vă va urmări.

5. **Privind înapoi...**
   La Roşia şi alt Traian
   A fost, căci urmele rămân.
   Doar că era-mpărat roman
   Iar cel de azi, pirat român.

6. **Faptele vorbesc**
   Geambaşi de fabrici şi uzine,
   De bogăţii şi de comori,
   Noi n-avem de vânzare mine,
   Noi avem numai vânzători.

7. **Ajutoare de la străini**
   Vânzând şi aurul din mine
   Speram că ne va fi mai bine,
   Că având atâta cianură,
   Putem scăpa de viaţa dură!...

8. **Românilor li se promit locuri de muncă la Roşia Montană**
   Chiar dacă nu le este stilul,
   Românii vor munci cu zel
   Şi-or să se-aleagă cu sterilul,
   Străinii cu ce scot din el.

9. **Avertisment**
   Contractul de privatizare
   În caz că totuşi îl semnaţi,
   Să fiţi de-a pururi blestemaţi!
   Că ţara nu e de vânzare...

10. **Axiomatică**
    Ştie orice om că dacă
    Roşia o-nstrăinaţi
    Voi veţi fi şi mai bogaţi,
    Ţara-n schimb şi mai săracă.

11. **Oameni şi oameni**
    Ne-au lăsat vechii romani
    Aur berechet în mine
    Şi-acum totul, pe doi bani,
    Îl dăm firmelor străine.

12. **Cloşca cu puii de aur**
    Şi cloşca noastră milenară,
    Cum ştim cu toţii, a fost dusă
    La adăpost de aviară
    Şi să înveţe limba rusă.

Ape tulburi la Roşia Montană!

Roşia Montană, vedere de ansamblu

Un „Proiect" nedorit. Un „Proiect" impus prin corupţie masivă, publicitate agresivă şi vicleană, dirijată de o echipă de manipulatori, aflată sub coordonarea unui „expert" în materie: ***Radu Naumovici****.*

Jaf de proporţii pentru patrimoniul subsolului României, mijlocit şi susţinut de personaje care n-au compărut încă în faţa Justiţiei, să dea socoteală! O ameninţare gravă pentru mediu, peste care ar urma să fie deversate 200 de mii de tone de cianură şi detonate 150 de mii de tone de dinamită! Apoi, barajul, înalt de 180 de metri, care ar trebui să ţină piept celor 215 milioane de metri cubi de şlam şi 12,3 milioane de apă cianurată... Şi încă ceva: grava poluare a pânzelor freatice şi „luciul" celor 600 de hectare care vor polua Munţii Apuseni cu mari cantităţi de cianuri!

*Un pericol care n-ar afecta doar România, ci toate ţările riverane Tisei şi Dunării. Un posibil dezastru de dimensiuni însutite faţă de „mica" întâmplare de la Bozânţa - Maramureş, când „sterilul" din haldă a năvălit în Săsar, continuându-şi apoi drumul spre Ungaria, infestând grav apele Someşului, ale Tisei şi ale unei părţi din Dunăre. O „ispravă" datorată unei firme din Australia, „****Esmeralda****", care a târât România într-un proces, la capătul căruia a trebuit să plătească despăgubiri importante Ungariei, care au depăşit 100 de milioane de dolari. Sumă plătită din vistieria României, în timp ce „Esmeralda" şi-a luat tălpăşiţa, dispărând...*

*O lecţie ştiută şi bine învăţată şi de „**Gabriel**”, care a pasat de la început pe umerii firmei-partenere, „**Minvest**” din Deva, responsabilitatea închiderii minei şi refacerea mediului. I-a programat şi suma pe care ar urma să i-o rezerve, prin „Contract”: cu câteva mii de dolari, mai mare decât despăgubirea plătită Ungariei pentru „micul deranj”, făcut de cei de la „Esmeralda”!*

*„Afacerea” de la Roşia Montană pute rău. Corupție la nivel înalt. Justiția românească tace! Mizeria care se pune la cale se vede cu ochiul liber şi de pe lună, deşi, marii „jucători” sunt încă în libertate, sub protecţia unor „forţe” prea sus-puse. **Emil Boc**, cât a fost prim-ministru, se pare că a rezistat presiunilor şi n-a semnat acordul penal. Când a afirmat că „**nu e un fan al Proiectului**”, şi-a respectat blazonul de moţ. Oamenii cărora le pasă de soarta bogăţiilor României, privesc cu îngrijorare fiecare necugetare a „Cabinetului” Ungureanu! Cu ani în urmă, ca ministru de externe, **Mihai Răzvan Ungureanu** a „negociat” cu Ungaria, şi le-a spus autorităţilor de la Budapesta, chiar pe limba lor, pe care o ştie din familie, că e dispus să renunţe la „**Moştenirea Gojdu**”! Şi a semnat, cu seninătate, un act prin care făcea „cadou” Ungariei o moştenire, care nu era a Statului Ungar, nici a Statului Român, ci a Mitropoliei Ortodoxe a Ardealului, cu sediul la Sibiu! Un jaf de patrimoniu de peste 3 (trei) miliarde de euro! O gafă nepermisă, de dumneavoastră comisă, domnule M.R.U.! Cine şi cum o va repara? Şi aţi mai făcut încă o gafă, la fel de mare: aţi semnat un fel de protocol intern guvernamental, privind înfiinţarea unei Fundaţii Ungaro-Române, cu numele de... **Fundaţia „Emanoil Gojdu”**! Un hibrid în care ar urma să se pompeze leii şi forinţii celor două guverne. Aveţi obligaţia morală şi legală, acum în calitate de prim-ministru, să aduceţi acasă ce-aţi înstrăinat!*

*

El, prim-ministrul Ungureanu, care a deţinut, pentru o zi, concomitent, şi funcţia de director al Serviciului de Informaţii Externe al României, n-a avut, probabil, timp să afle că la Cluj-Napoca

*n-au încetat demonstraţiile anti-Băsescu, oraşul fiind împânzit de mii de demonstranţi, cu afişe având conţinutul „**Ungurene, după ploconul făcut cu Moştenirea Fundaţiei Gojdu, urmează Roşia Montană şi Resursele Energetice?!**"... Sigur, nici Preşedintele n-a aflat ce conţin afişele din Cluj, în ce-l priveşte: „**Băsescu, asasinul economic şi social al României, aduce teroare în ţară!...**" Transcriu din „lozincile" şi mesajele care cer ferm imediata încetare a tentativei de jaf de la Roşia Montană, dar şi plecarea de la cârma ţării a lui Tr. B., ale cărui obligaţii faţă de „investitorii" de la Compania „canadiană"... „Gabriel", au scos la iveală, cum consemnează mass-media, interese veroase, practicate cu o viclenie care trebuie stopată. E înspăimântător să citeşti în pieţe publice afişe care te cutremură prin adevărurile pe care le fac publice. Le transcriu, convins că va afla şi Tr. B. ce cred românii despre el: „**Jos Băsescu!**"; „**Băsescule, demisia!**"; „**Ăsta nu e preşedinte/Că de şapte ani ne minte!**"; „**Băsescu, după Boc/Demisia pe loc!**"; „**Mai avem un singur dor/Să-l dăm jos pe dictator!**"; „**Pentru ţară şi popor/Îl dăm jos pe Diktator!**"; „**Nu vă fie frică/Şi Băsescu pică!**"; „**Sus tricolorul/Jos Dictatorul!**"; „**Băse în Celulă/Udrea pe Centură**"; „**Băse după Boc/Demisia pe loc!**"; „**Băse!, de popor nu-ţi bate joc/Că-ţi găsim ac de cojoc.**"; „**Nu vrem bani, nu vrem mâncare/Vrem ca Băse să se care!**"; „**Băsescu, nu uita,/Clujul te va detrona!**"; „**Băsescu şi-ai lui/ Criminalii neamului**". După care, ca-n fiecare seară, în Piaţa Unirii din Cluj s-a cântat „**Deşteaptă-te, române!**"*

Proteste împotriva proiectului Roşia Montană

*Sau, un alt panou care conţine un text care te cutremură: „**Trădarea de ţară/În aur se măsoară!**”...*

*E umilitor să-ţi ştii şeful de stat „mângâiat” şi de foarte mulţi care l-au votat. Treziţi-vă, domnule Băsescu! „Gluma” e mult prea groasă. Şi se mai strigă încă şi azi: „**Ieşi afară, javră ordinară**!”... Plecaţi. Duceţi-vă. Poate o mai fi vreo navă sau vreun „echipaj” care să vă accepte. Lăsaţi România să-şi găsească alt drum. Nu vă mai suportă. Aţi afundat ţara într-o groapă din care va ieşi greu, iar blestemele românilor sunt de o duritate extremă. Plecaţi! Lăsaţi românii să-şi plângă sărăcia şi mârlănia pe care le-aţi aplicat-o fără milă, cu sadismul care nu vă e străin. Fiecare zi în plus, amplifică tragismul. Coborâţi în stradă: aţi devenit un personaj respins de toate categoriile sociale, mai puţin de cei care sunt obligaţi, prin „ofertă”, să nu vă scape din braţe. Lăsaţi Roşia Montană să-şi urmeze calea normală. E o bogăţie uriaşă a românilor, şi nu a celor „**trei companii de investiţii**” din America şi din Europa, care vă dau târcoale. Evitaţi „Cazul Fujimori”! Evitaţi puşcăria. Chiar şi „EBA” mai are nevoie de dumneavoastră.*

E doar un gând. Retrageţi-vă! Plecaţi... Vă va fi mai bine şi dumneavoastră, dar, mai ales, românilor!

*

*M-aş duce cât aş vedea cu ochii! M-aş ascunde de furia oamenilor şi ar trebui să înţeleg că am devenit un paria! V-aţi întrebat, totuşi, domnule Tr. B., de ce vă întrebau oamenii, în campania electorală, atât de insistent, despre poziţia pe care o aveţi faţă de **Jaful preconizat la Roşia Montană**? Ştiau precis că obligaţiile vă împing la încă o nepermisă trădare. Ce voiau oamenii, e simplu: să se exploateze zăcământul de la Roşia Montană, şi cel de la Roşia Poieni şi altele, pe care le-aţi amanetat deja - în interesul strict al românilor, şi nu al firmei fantomă „Gabriel” din Toronto, cea despre care, se comentează, că ar fi plătit sume fabuloase în deja trecute campanii electorale. Iar în 2012, vine alta... Şi obligaţiile nu s-au stins!*

Sunt ape tulburi la Roşia Montană. Şi Tr. B. o ştie. Să-l copleşească apăsătoarele obligaţii?... Chiar pe el, motorul dezastrului?!

Constantin Mustaţă

Pe scurt, despre o Mare Trădare!

- **„Turistul" Traian Băsescu a „vizitat" a cincea oară Roşia Montană!** Din dragoste şi respect pentru axa Roşia Montană - Grupul „Bilderberg"... Omu' a promis că „dă" Roşia Montană, în pachet cu Roşia Poieni şi are onoare! Declară cu seninătate că tot ce-l interesează sunt locurile de muncă. În rest, nimic. Nici jaful de proporţii naţionale, nici „urmele" veşnice lăsate în Apuseni de cele 200 de mii de tone de cianură şi 150 de mii de tone de dinamită! Nu-l înspăimântă nici puşcăria, că, de fapt, pe acest Contract nu va fi semnătura lui, ci a altora! El e doar „motorul" din umbră...
- **O întâmplare... „întâmplătoare"**: Agenţia de Publicitate GMP/Ashley, la recomandarea Ambasadei Canadei la Bucureşti (Ambasador **Raphael Girard**, viitor acţionar la RMGC!!!), este cea care a asigurat atât compania de publicitate a RMGC, dar şi pe cea electorală a preşedintelui Traian Băsescu! Simplă „întâmplare". O coincidenţă care n-are nimic cu „lobby"-ul făcut „fără alte interese sau contaţii".
- **„Marele Jaf"** - gândit de un grup de puşcăriabili, printr-un „Contract" extrem de dubios, care e ţinut la „strict secret", în seifuri cu chei „politice" potrivite. Departe de ochii „prostimii"! Adică, ai proprietarilor: poporul român!
- **Jaf protejat!** Cine asigură „protecţia" puşcăriabililor?! Şi, mai ales, de ce?!
- **Între catastrofa „Esmeralda" de la Baia Mare şi escrocheria „Gabriel"**...
- **Zestre de nuntă**: O „licenţă" obţinută la 10 iunie 1999 (mai rămâne valabilă după aproape 12 ani?!), cât o comoară uriaşă, preluată prin fraude „girate" până şi de Justiţia Română!

- **„Scamatorul" Dan Chişu a fost dus în Noua Zeelandă** să bea „cianură"! **Băsescu** vrea să bea „cianură românească", de la Roşia Montană! Doar să înceapă şantierul! Şi să semneze altcineva „Contractul". Nu el!
- **Mihai Tatulici.** Sau... „Decontul" penibilului M. Tatulici! Jurnalist talentat, dar mincinos. Adesea penibil! Are din plin harul manipulării. Ştie să-şi impună propriile opinii, atribuindu-le... „maselor"! Fabrică, peste noapte, clasamente, mimând largi sondaje şi consultări. Are mari carenţe de etică profesională şi morală. Se aruncă oriunde apar emisiuni aducătoare de profituri, considerându-se un mic „Zeus". E fericit când pe post curg reclamele care, în schimbul difuzării unor enormităţi, aduc bani. Aşa cum se-ntâmplă cu Roşia Montană, pentru care, de ani buni, coordonează „**Fabrica de emisiuni cu dedicaţie**". Cea care, în februarie 2012, a produs una dintre cele mai penibile mostre de derapaj publicistic. **Mihai Tatulici** a adunat în Piaţa Mare a Roşiei Montane „echipa de zgomote" de la „Gold" – oameni plătiţi pentru asta! - câţiva vorbitori din „staff"-ul care for-ţează tentativa de jaf, un aşa-zis arheolog **de epocă romană**, care răspunde la numele de **Alexandru Diaconescu** - dispus să aprobe, cu două mâini, distrugerea milenarelor urme romane de la Roşia Montană, în schimbul unui „tain" cât mai con-sistent. Din partea celor care se opun „Proiectului", cu argu-mente riguroase, „aranjorul" emisiunii cu dedicaţie, a „uitat" să invite şi reprezentanţi au Societăţii „Alburnus Maior", care de un deceniu şi jumătate au făcut zid de apărare împotriva Marelui Jaf, găsind şi o motivaţie demnă de o emisiune, care s-ar putea numi „***Și adulții spun lucruri trăznite!***": „*Ei au vorbit mai mult în emisiunea anterioară!*"... L-a invitat, totuşi, pe **prof. dr. Ioan Piso,** preşedintele Fundaţiei Culturale „Roşia Mon-tană"... După repetate „ruperi" de dialog, făcute în stilul „Tatulici", profesorul i-a cerut îngăduinţa să-l întrebe ceva. Şi a fost de acord. O întrebare simplă: „*Cum v-aţi simţit, domnule Tatulici, în excursia din Noua Zeelandă?*" Întrebare care făcea

aluzie la „excursia documentară", plătită regeşte de Compania „Gold Corporation", la capătul lumii, în Noua Zeelandă, să vadă o mină care lucrează tot prin cianurare! Excelent prilej de a „cumpăra" ziarişti, şi a le reduce la zero scrierile potrivnice Marelui Jaf. Întrebarea l-a surprins total pe Mihai Tatulici. L-a redus la tăcere, ca pe un boxer care, pentru a nu fi făcut K.O., se mai agaţă de corzi. A urmat gestul firesc al onorabilului dascăl clujean: i-a spus lui Mihai Tatulici că regretă că a acceptat invitaţia, după care s-a retras. Mihai Tatulici a mai continuat, totuşi, „emisiunea cu dedicaţie", în aplauzele „echipei de zgomote". Avea de plătit costul „excursiei" făcute la capătul lumii, în Noua Zeelandă, dar şi costul cuvenitei indemnizaţii de efort. Trebuia să-şi ducă la capăt manipularea românilor. A celor care se împotrivesc „Proiectului", realizând posibila dramă ecologică, jaful economic şi gravele probleme sociale care le-ar genera. El, **Mihai Tatulici**, avea o datorie: să facă decontul cheltuielilor pentru plimbarea din Noua Zeelandă! Păcat, domnule Mihai Tatulici! Aţi întinat o carieră, în care, aţi avut şi momente încărcate de lumină. Păcat! Aţi compromis, prin derapaje, profesia de jurnalist!...

- **Nume de posibili puşcăriabili.** DIP - Dan Ioan Popescu, ing. Gabriel Dumitraşcu, ing. Nicolae Stanca, Vasile Frank Timiş, Radu Berceanu, Adriean Videanu, Radu Vasile... Listă lungă, din care n-are cum lipsi nici Băsescu! El e „lobby"-stul şef al declanşării jafului. Fiecare zi de amânare a „atacării" Munţilor Apuseni cu 200 de mii tone de cianură şi 150 de mii de tone de dinamită, îi ridică tensiunea până la infarct, şi-i macină nervii! Dar semnătura finală e a altora! Poate chiar şi a lui **Mihai Răzvan Ungureanu**. El a înstrăinat şi „**Moştenirea Gojdu**" de la Budapesta!
- **Pentru a lansa semnalul „liber la jaf"**, în anul 2006, regimul Băsescu-Tăriceanu a închis mina şi a dat afară ultimii 500 de mineri, din cei 2.000, care mai lucrau în vremea „regimului Constantinescu". Motivul: nerentabilitatea! De-atunci, Băsescu,

se dă de ceasu' morţii să se redeschidă mina, că a redevenit... rentabilă, declarând, cu ştiuta-i şiretenie, că „*Proiectul RMGC este blocat de laşitatea politicienilor!".* Motiv pentru care marele său ideal şi chin este să „reformeze" România şi partidele ei. Cu „P.D."-ul a reuşit. Pentru scurt timp, l-a făcut „socialist", apoi, i-a schimbat culoarea, făcându-l... „popular". Reformare făcută într-o noapte! Altă „reformă" cu iz... doctrinar: cu parlamentari „furaţi" de oriunde s-a putut, a inventat „conglomeratul"... UNPR! Şi cine ştie ce se chinuie să mai născocească, pe scena politică românească. Lanţ de „reforme"...

- **Băsescu**: „***Ştiu că e o afacere controversată, dar trebuie să înceapă neîntârziat exploatarea aurului!***"...
- **Băsescu, sub presiunea „Marelui Licurici"!** O explicaţie de „grădiniţă": „***În spatele acestei Companii*** („Gabriel Resources" - n.a.) ***sunt trei mari fonduri de investiţii americane şi europene. Cum explicăm acestor investitori că, din '97 până acum, în 2011, apar politicienii români care vin şi spun «trebuie să mai facem studii»!? (...) Faceţi, fraţilor şi Roşia Montană şi Oltchimul, transparente, nu cu contracte secrete, pentru că sunt de interes public. Transparenţa te fereşte de suspiciune...***" (*Vai, câtă inocenţă, câtă nevinovăţie. Şi, mai ales, câtă sfidare a unui popor care l-a aşezat pe nevrednicul preşedinte să-i conducă destinul!*)
- **George Sőrős**. „*Am emigrat din Ungaria la 17 ani, am trăit o parte din ocupaţia germană şi, fiind de origine evreu, a trebuit să trăiesc cu hârtii false, de la vârsta de 14 ani (...) Şi, de aceea, când am avut suficienţi bani, am dorit să creez o Fundaţie care să aducă schimbări în societate şi să ajute oamenii să trăiască într-o societate liberă şi deschisă (...) La Cluj, şi în Transilvania, în general, dificultatea este mai mare, deoarece originea mea ungurească, face lumea să fie destul de suspicioasă şi neconfortabilă...*"
- **Eugen Furdui, primarul (actual) al Roşiei Montane**: „*Deşi investitorul nu are autorizaţii, are 400 de angajaţi, care lucrea-*

ză deja!..." Oare ce-or face? Panouri electorale? Dubioasă tăcere a autorităţilor de la Alba Iulia! De ce tac autorităţile statului?! Aţi putea răspunde, domnule primar, la banala întrebare „***cine a declarat Roşia Montană zonă monoindustrială***", **interzicând, prin Planul Urbanistic orice altă activitate**? Vă mai amintiţi cine erau „votanţii" şi dacă nu cumva acei consilieri erau în conflict de interese, fiind angajaţi ai Companiei „Gold"?

- **Uitări vinovate.** Tăcere totală în cazul dezastrului ecologic de la Baia Mare, care a trimis România în Tribunalele Europei, fiind condamnată să plătească despăgubiri importante. S-a dat uitării şi **dezastrul ecologic de la Certeze-Săcărâmb** (jud. Hunedoara), soldat cu distrugerea a două blocuri, dar şi cu victime!... Va rezista digul înalt de la Corna, de 180 de metri, presiunii celor 215 milioane de metri cubi de şlam şi 12,3 milioane de metri cubi de apă? Fisurarea barajului ar însemna un scenariu apocaliptic înspăimântător! S-a gândit vreo clipă Băsescu şi la această posibilă dramă?!
- **Să fie noul prim-ministru cel care îşi va pune semnătura pe cel mai dubios Contract** care pecetluieşte cel mai mare Jaf la care a fost supusă România vreodată? N-ar fi nicio mirare. Tot el şi-a pus semnătura pe înstrăinarea „**Moştenirii Gojdu**", a cărei valoare este mai mare de 3 miliarde de euro! Mai ales că e apropiat al lui Sőrős, cu ani în urmă făcând parte chiar din „bordul" „Fundației Sőrős pentru o Societate Deschisă"!
- **Proiectul minier „Roşia Montană" se va întinde pe cel mult 17 ani** şi va asigura, după etapa „şantier", în jur de 250-300 de locuri de muncă, în special pentru personalul cu înaltă calificare. Atât! Nu 35.000, nu 26.000, nu 3.600, cum au fost vehiculate în timp unele promisiuni! Şi-atunci, de ce este permis acest circ al manipulărilor?!
- **Ce va fi „după"?** Războiul pentru refacerea mediului! A rănilor lăsate de cele 200 de mii de tone de cianură şi 150 de mii de tone de dinamită. Apoi, procesele prin Tribunalele Europei sau

ale Canadei... Dacă nu cumva „Gabriel" îşi va fi aranjat din timp falimentul! În vreme ce promotorii dezastrului, a căror semnătură nu există „pe contract", precum Băsescu, vor jubila senini!... Se zice că „tainul" e o condiţie a începerii! Pe el, Tr. B., îl interesează doar locurile de muncă. „Jaful" e o chestiune ce lasă de înţeles că e străină de el!

- **Locuri de muncă, anul I?** Adevăr tragic! Poveşti de amăgit credulii. Notez, la întâmplare, câteva „funcţii" care vor exista în primul an: 3 muncitori laboranţi, 14 şoferi de camion, 9 operatori de foraj, 30 de mecanici (în anul al 17-lea, 6!), 15 ajutori de mecanici (3 în ultimul an!), 15 electricieni (6 în final), 15 sudori (3 în final), 4 cauciucari (3 în final), 4-5 secretari, un şef de magazie (din al 4-lea an), un manager de mină ş.a.
- **Vremea deshumărilor.** Plata pentru fiecare mort deshumat şi mutat altundeva, s-a stabilit: 80 de milioane de lei vechi! Sinistru!... Comerţ cu cadavre!
- **Hora trădătorilor.** De 16 ani, la Roşia Montană nu se construieşte nimic. Planul Urbanistic General votat de consilieri locali, majoritatea aflată în solda firmei „Gold Corporation", a blocat totul, declanşând **Marea Paragină a Roşiei Montane**. Un blestem al aurului! El a deschis larg porţile canadienilor. (Canadieni?! Un fel de fals „botez". Altul e anturajul jafului. Altele sunt interesele şi manipulările.) Pentru „tainuri" directe sau indirecte...
- **Un jurământ cutremurător al lui Cătălin Apostol** (transcris din reportajul „***Blestemul aurului...***"): *„Aici îs îngropaţi tătucu' şi mămica mea, Domnul să-i hodinească în pace! Şi mă jur aici, în faţa lor, că atât cât oi avea io suflare, pe pământul ăsta, nimeni nu se va atinge de mormintele lor, ori de casa mea. Le spun lor, să m-audă, că nimeni nu îi va scoate de-aici niciodată! Să ştiu că fac moarte de om pentru asta. Am găsit şi în Sfânta Scriptură că-i vai de poporul ăla, care-şi dezgroapă morţii din morminte. Io mă rog la Dumnazau să-i ierte pe ăi*

mulţi din sat, care or făcut treaba asta, că mare blestem şi-or luat asupra lor".

- **Tot după tainul „Răzvan Theodorescu" (consumat împreună cu „colegul" acad. Alexandru Vulpe!).** Atunci, în 2009, s-a-ntors în Roşia Montană, cu „geniala" idee de a propune „*decuparea galeriilor romane şi reconstituirea lor în altă parte*". El consideră logică, optimă şi oportună soluţia criminală, care i-a trecut prin cap! Se zice că venise să-şi ia „drepturile" ce i s-ar fi cuvenit, ca ministru, când a supervizat povestea descărcării de sarcină arheologică a perimetrului minier, concesionat firmei „Gabriel"! V-aţi descalificat, maestre. Cred că e vremea să îngenunchiaţi în faţa Academiei Române şi să vă depuneţi calitatea de academician. Dezonoraţi grav acest Forum românesc! E doar o sugestie...
- „***Ţara are nevoie de aur (...) Soluţia este o Companie 100% românească, la care să fie acţionari cetăţenii români. Cu toate că munţii noştri sunt plini de aur, noi îi cedăm (...) şi apoi cerşim de la FMI. Jos trădătorii!***" (Dumitru Moţ, 1 septembrie 2011, 17^{04})
- **Samsar pe piaţa ţepelor.** (...) *Dar această Companie* (Gold Corporation - n.a.) *este doar un fel de... **samsar** pe piaţa ţepelor date resurselor rare, care nu face altceva decât însăilează nişte servicii de contracte şi subcontracte, pentru a deturna şi rostogoli bani, dintr-un off-shore în altul, până li se pierde orice urmă...*"
- **Comentariul nr. 74/1.09.2011, postat pe www.gândul.info**: „*Da, Statul putea să exploateze în condiţii infinit mai avantajoase, direct şi fără prepuşi şi interpuşi, şi, probabil, mult mai ecologic, aurul de la Roşia Montană. Asta, desigur, dacă Statul - adică Regia Autonomă a Cuprului (RAC), rebotezată «Minvest» - nu ar fi fost angrenată, ruinată şi scoasă din joc de mafiile autohtone!*"...
- **Geneza umilirii românilor**. Umilirea părţii române nu poate fi explicată prin incompetenţa „negociatorilor", ci prin corupţia ge-

neralizată, în „jocul" căreia au intrat personaje sus-puse, încă şi azi ocrotite de Justiţia Română!

- **Stupefiante declaraţii ale preşedintelui Băsescu**: „***Istoria nu ne aduce nimic!***" (cu referire la patrimoniul arheologic de la Roşia Montană!); „***Economicul prevalează asupra dreptului***" (mostră de gândire a lui Tr.B., prin care justifică frecventele eludări ale legislaţiei în vigoare!)
- **Băsescu pe urmele lui Alberto Fujimori**?! În urma presiunilor făcute în favoarea **Companiei „Newmont Mining Corporation"**, în anul 2004, în Peru s-a declanşat o revoltă ţărănească fără precedent, stinsă doar prin intervenţia dură a ar-matei. **Preşedintele peruan Alberto Fujimori a fugit în Chile, de unde, prins şi adus încătuşat în Peru, în anul 2007, când avea 69 de ani, a fost condamnat la 44 de ani, urmând să fie eliberat în anul... 2051. Va avea atunci venerabila vârstă de... 113 ani!** Toate încercările de a descoperi cauzele, care au dus la forţarea deschiderii unei noi exploatări devastatoare, pe bază de cianură, s-au oprit la „barajul" presiunilor politice, la nivel guvernamental, exercitat de Statele Unite ale Americii, în favoarea Corporaţiei „Newmont Mining"... Pe rol, serviciile secrete, mituirile, „lobby"-urile... Caz care seamănă al dracului de mult cu cel de la Roşia Montană. În oglindă! La asta v-aţi gândit, domnule Traian Băsescu? Şi, atenţie: **Newmont Mining** s-a „strecurat", de-o vreme, şi-n Compania „Gabriel", devenind acţionar!
- **Aşa a-nceput corupţia... Acad. Răzvan Theodorescu:** „*Sponsorizarea primită de la «Eurogold» este un nevinovat act caritabil, care nu obligă la... contraservicii*"! (Chiar aşa, domnule ministru? Şi-atunci, de ce v-aţi oferit contra cost „serviciile" Companiei... „Gold Corporation"?!) Aşa aţi procedat şi cu monumentul celor 13 generali-criminali de la Arad, când conduceaţi „Cultura"!
- **Trebuie educate accelerat comunităţile locale cu privire la avantajele şantierului!** E tot ce mai trebuie făcut, după mintea

unuia dintre foştii manageri de mediu ai Companiei: **John Aston**, dar şi a celor ce i-au urmat puşcăriaşului **Vasile Frank Timiş**: **Mike Stein**, **Alan Richard Hill** şi ceilalţi. De-o vreme, numele exotice au fost înlocuite cu altele, neaoş româneşti. În anul 2011, pe scaunul de „general", s-a aşezat **Dragoş Tănase**, iar pe cel de „manager cu mediul" **Horia (!?) Avram**! O fi moţ, cu nume şi prenume împrumutate din istorie? Dacă da, ar trebui să schimbe corabia dezastrului cu alta, demnă de idealurile lui Horea şi Avram Iancu.

- **Semnale de alarmă ale Conferinţei Internaţionale „Roşia Montană în istoria universală"**, consemnată în Rezoluţia manifestării: „*Patrimoniul geologic al Roşiei Montane, ca şi al întregului «patrulater aurifer» al Munţilor Apuseni, este alcătuit din zăcăminte de aur, argint, cupru, telur, wolfram etc., de o mare valoare economică. În actuala situaţie, a unei crize internaţionale de resurse minerale, aceste zăcăminte sunt resurse strategice ale Statului Român. Ele trebuie valorificate în strânsă corelaţie cu interesele majore ale acestuia*"; „*Prin distrugerea vestigiilor unice - istorice, arheologice şi culturale de la Roşia Montană* (galeriile daco-romane, siturile arheologice, cimitirele, edificiile de cult ş.a.) ***sunt afectate iremediabil numeroase dovezi ale etnogenezei şi continuităţii poporului român, constituente ale civilizaţiei europene***"... Manifestarea a avut loc în „Aula Magna" din Cluj, în organizarea Academiei Române, a Universităţii „Babeş-Bolyai", şi ICOMOS România, cu participarea naţională şi internaţională! O manifestare desfăşurată sub genericul „***Ştiinţa fără conştiinţă este ruina sufletului***"!
- **Declaraţia studentei în jurnalistică, Oana Moisil**. „*Se apropie ziua când RMGC va fi doar un nume despre care nimeni nu va mai şti nimic. Ce se face doar cu bani, dispare. Ce se face cu suflet, nu dispare. Rezistenţa asta, a noastră, e făcută cu suflet. RMGC va pleca de la Roşia Montană, dar oamenii şi munţii vor rămâne. Pentru că Roşia Montană este o minune.*

Minunea care a reînviat spiritul societăţii civile în România (...) Cred în consecinţe şi în conştiinţă. Mă tem că semnăturile miniştrilor vor fi echivalente cu semnăturile testamentului liniştii lor interioare. Se pot muta oriunde, dar nu vor putea uita niciodată răul pe care îl vor fi făcut României, societăţii, oamenilor, naturii, istoriei, culturii şi copiilor lor!"... (***Formula AS***, 9-16 februarie 2012)

- Aţi auzit de **Radu Naumovici**? El e Marele Manipulator, în slujba firmei „Gabriel Resources"! El e cel care asasinează televiziunile şi toată mass-media cu acele reclame stupide, prin care încearcă să spele creierele românilor, să-i determine să „aplaude" Marele Jaf de la Roşia Montană. Câştigă fabulos din acele reclame, care ar trebui să manipuleze conştiinţe. Şi el, şi românii care sunt puşi în situaţia penibilă de a cerşi. Se discută că **Radu Naumovici** şi-ar pregăti banii pentru intrarea în politică. E tot ce ar mai lipsi Parlamentului României! Încă un spălător de creiere...
- **Un monument „Traian Băsescu" la Roşia Montană?! Nabucodonosor II**, din aurul cucerit pe căi războinice, şi-a comandat o statuie de aur, înaltă de 30 de metri, cu diametrul de 3 metri şi cu o greutate de 3.600 tone. Apărătorii Roşiei Montane au făcut deja **Proiectul unei statui, dintr-un lingou de aur**, purtând chipul lui Traian Băsescu. Urmează doar ca preşedintele să viziteze Roşia Montană, pentru a şasea oară, spre a alege locul cel mai potrivit pentru amplasarea monumentului. Dar, şi pentru a da semnalul de plecare a celor ce vor să răpună Munţii Apuseni, cu cele mai sofisticate arme: 200 de mii de tone de cianură şi 150 de mii de tone de dinamită. Ducă-se-n Pustie! O bucurie pe care românii o aşteaptă de vreo 16 ani!

Băsescu vrea să „ciuruiască" şi Roşia Montană!

Cazul „Roşia Montană" are o singură soluţie: Referendum Naţional!

Atât ar dura „aventura" de la Roşia Montană: 17 ani. Apoi, ar începe altă aventură rămasă, se pare, doar pe umerii firmei românești, „Minvest" Deva: anihilarea celor 200 de mii de tone de cianură şi transformarea mediului cianotic într-o... staţiune turistică. Şi gata cu mineritul! Şi cu minciunile contra cost, lansate de indivizi (şi individe!) iresponsabili, care, chipurile, susţin „Proiectul", ca şi cum el s-ar putea întinde pe... o mie de ani! Va începe „era dezastrelor durabile"!

Fierbe Roşia Montană! „Investitorii" de la „Gabriel Resources" i-au ademenit pe mulţi localnici, trădaţi de autorităţi (!), să-şi vândă agoniseala de-o viaţă şi să-şi găsească trai mai bun pe altundeva. I-au dezrădăcinat... S-au lăcomit la banii frumuşei, daţi de Compania „mixtă" româno-canadiană, în care, partea română are doar 18,3% din acţiuni (!?). Au plecat spre alte zone, şi-au cumpărat case, dar nu s-au acomodat. Mulţi au murit... O parte s-au întors la vatră, dar au găsit pe casele lor - cele care încă nu au fost demolate până atunci! - plăci pe care scria „**Proprietate Gold Corporation**". Dar, vai, câte şi-au auzit mai marii peste învârtelile politice: „***Bercene, tu ai început!***"; „***Popescule, o să-ţi crape burta de aurul pe care îl înghiţi***" (e vorba de DIP!); „***Băsescule, jos ghiarele de pe Roşia Montană! Roşia Montană nu-i moşia ta!***"... Sau, cât de direct sună o altă strigare din pieţele României: „***Trădarea de ţară/În aur se măsoară!***". Oricui îi e greu să înţeleagă cum şi până când veţi îndura umilinţe precum „***Băsescu eşti un rahat/Cu tricou vărgat!***".

A cincea oară a fost Băsescu la „Roşia”, sclipindu-i ochii după aurul de sub milenarul orăşel. Localnicii l-au primit cu revoltă şi ură, cerându-i, cu fermitate, să nu-i transforme în proştii Planetei! Oricât de „drag” i-ar fi aurul... Indiferent de interesele pe care le are şi promisiunile făcute pe axa de el imaginată, ce duce de la Bucureşti, undeva, spre America.

*

Când revăd acest dramatic demers publicistic spre a-l încredinţa tiparului, România fierbe! Cum poate, nici la Revoluţia din 21 Decembrie 1989 n-a făcut-o. Oamenilor le-a ajuns cuţitul la os. Nu mai suportă şi nu mai acceptă jaful la care a fost supusă România lor.

La Roşia Montană, e linişte. Oamenilor li s-a băgat căluşul în gură şi-au fost anesteziaţi. Minţiţi. Păcăliţi. Trădaţi. Vânduţi Marii Finanţe Mondiale. Generaţii întregi înglodate în datorii. O ţară căreia, practic, i s-a amanetat independenţa... Ce-o fi căutat Băsescu la Roşia Montană a cincea oară? Să-i ameninţe pe moţi că, şi de vor, şi de nu vor, Compania „Gold” va începe şantierul!? Că, dacă nu-şi vor da acordul, guvernul României va scoate o nouă **Lege a Minelor**, care va asigura exproprierea în interes public, chiar şi pentru Companiile străine, private! Ce interese o avea de se zbate de ceasul morţii să fie urgent aprobată **Legea Minelor**, prin care, cine a pus mâna pe o licenţă, să aibă şi dreptul legal de a-l expropria pe românul care deţine pământul respectiv?

Seamănă complet cu abuzurile în serie, despre care scriu ziarele: cu flota, cu Casa din Mihăileanu, cu afacerile de la „ALRO” Slatina, cu aranjamentele electorale prin care şi-a propulsat în Parlamentul Europei progenitura, cu povestea „băieţilor deştepţi”... Toate, deocamdată, simple supoziţii! Şi, cine ştie, ce dezvăluiri va mai aduce viitorul!

Privesc manifestările transmise cu bună credinţă de televiziunile nefinanţate şi neangajate în Marea Mizerie finanţată de firma canadiană „Gabriel Resources”, şi mă-ntreb, firesc: Oare de ce,

mai ales tineri, din aproape toată România, cer în cor protejarea Roşiei Montane, a mediului, a bogăţiilor naţionale! Cu siguranţă, nu doar pentru a-i astâmpăra setea de aur a lui Băsescu. Le pasă de ţară şi s-au trezit. Şi aşteaptă de-acum vremea răspunderilor penale. Dar, până atunci, cine poate şti ce „surprize" îi aşteaptă pe români în celebrul „Contract", secretizat cu atâtea „chei"! Despre care Tr. B. se preface că n-ar prea ști nimic.

El, **Traian Băsescu**, preşedintele ţării, mânat de interese de el ştiute, de aproape un deceniu, dă târcoale Roşiei Montane. El, „**Preşedintele-Jucător**", a fost şi cel care a „dictat", prin interpuși, închiderea minelor, prin 2006, spre a deschide larg porţile „investitorilor" străini, conform unui „Contract" mai mult decât umilitor, care ar însemna pentru firma canadiană „Gabriel Resources", o veritabilă „**Afacere a veacului**", iar pentru România, cel mai mare jaf pe care l-a cunoscut în lunga-i istorie. Un „Contract", ferecat în fişete, la „Strict Secret", spre a nu se şti matrapazlâcurile puse la cale, vizând cea mai de seamă bogăţie naturală a Poporului Român! Afacerea unei firme programată pe dezastre: la niciun an de la înființare, a „aterizat" în România, unde mirosise „prada"...

Câţi români ştiu că, în cazul blocării Proiectului „Roşia Montană", toate cheltuielile făcute de „Gabriel Resources", începând cu anul 1997, inclusiv cele prin care ar fi corupt politicieni şi demnitari români, sau cele ocazionale de agresiva publicitate, aparţinând conceptelor unui individ, care poartă numele de **Radu Naumovici**, vor fi suportate de poporul român?!

Cine a conceput şi cine a semnat acel „Contract" criminal?! Când va începe instrumentarea cazului? Dar judecarea tentativei de jaf?

Ţinta Marelui Jaf

Nu, nu aurul şi argintul sunt ţinta principală a „investitorilor", ci altele sunt interesele principale. Cu 3.000.000 de dolari - şi, probabil, cu şpăgile necesare „aventurii"! - „negociatorul" **Vasile**

Frank Timiş („român" din Borşa-Maramureş, transfug în Australia, la Perth, unde a suferit două condamnări penale, pentru trafic de droguri!) a reuşit să concesioneze aproape toate zonele auro-argintifere ale României, având în prim plan patrulaterul aurifer din Ţara Moţilor. La Roşia Montană se vrea doar „startul", programele de exploatare, întinzându-se, în timp, spre o jumătate de veac, până când „canadienii" vor epuiza toate zăcămintele. După „**Proiectul Roşia Montană**", va veni rândul „**Proiectului Certej**", apoi a celor de la „**Băiţa-Crăciuneşti**", „**Bucium**", „**Oraviţa**" şi cine ştie ce „daruri" li s-au mai făcut „investitorilor" din Patrimoniul României! Totul la „**strict secret**". Trei-patru firme „canadiene", cu „finanţa mondială" în spate, sunt pregătite de atac. Iar tăvălugul Jafului e deja pregătit.

Să pătrundem însă în tainele „jafului". S-ar putea crede că ţinta principală o reprezintă aurul şi argintul: 330 şi respectiv 1.600 tone. Cifre mult subestimate... Pentru acest „obiectiv", cu doar 3 milioane de dolari, Compania „Gabriel Resources" din Canada, dar cu sediul fiscal într-o cutie poştală din paradisul fiscal al Insulelor Bahamas, a concesionat din trupul României un perimetru de aproape 600 de hectare. Acolo, la Roşia Montană, va fi viitorul teritoriu selenar, lacul de cianuri şi sterilul provenit din munţii - patru la număr! - dinamitaţi şi „măcinaţi" pentru a fi jupuiţi de fiecare firicel de metal preţios. Exploatare la suprafaţă, efectuată prin dinamitare!...

Cele două cifre - 330 de tone de aur şi 1.600 de tone de argint - sunt simple dezinformări, menite să atenueze revolta marii majorităţi a românilor. Destule studii indică însă cifre chiar de 3-5 ori mai mari! Şi ele aflate în plan secundar, faţă de adevăratele interese ale aşa-zişilor „investitori" de la „Gabriel Resources". Pe baza studiilor făcute de cercetătorii români, confirmate de propriile lor determinări, „investitorii" ştiu că fiecare tonă de minereu concentrat conţine, în medie, **483 grame de arsen, 585 grame de iridiu, 982 grame de ruteniu, 285 grame de rodiu, 304 grame de osmiu, 28 grame de paladiu şi aproape 90 grame de plati-**

nă. Nici prezenţa uraniului nu mai reprezintă un secret: în jur de 300 de tone! Cel mai râvnit metal foarte rar, rămâne însă **wolframul**, considerat a fi din belşug la Roşia Montană.

„Căsătorie" din interes...

...Între „Gabriel Resources" din Canada şi „RAC" (Regia Autonomă a Cuprului - Deva) a fost mai întâi o „logodnă" ciudată. Răstimp în care s-a făcut şi un „contract prenupţial", soldat, rând pe rând, cu dezmoştenirea „miresei". Parşivul „logodnic", venit de departe, i-a luat tot ce a putut, recurgând şi la repetate „violuri". I-au luat licenţele, i-au luat „moşia", i-au corupt „şefii" să secretizeze contractul. O „logodnă" în timpul căreia n-a stat cu mâinile în sân. A efectuat apoi, după „căsătoria" cu acte, 1.200 de foraje, iar cele 50 de tone de minereu obţinute, le-a făcut pachet şi le-a expediat tocmai în Australia, pentru a fi... „analizate"! Aşa cum se va-ntâmpla şi în cazul declanşării „Proiectului"... Rezultatul? Cantităţile de aur şi argint, dar, mai ales - conform unor surse credibile! - cele ale metalelor rare, au fost înzecite, faţă de prognoze. Abia atunci a venit cu adevărat cererea în „căsătorie". „Logodnicul", cu logistica, iar „mireasa", cu oferta de „casă" (sediul „RAC" din Deva!) şi... „subsolul" Roşiei Montane. Cu bogăţia... **Căsătorie din interes!** Pentru averi fabuloase... Totul făcut la întunericul nopţii, în totală secretizare, nu cumva să se trezească vreun alt „peţitor", posibil candidat la mâna „miresei".

Şi ce „nuntă" a fost! Ce „naş" fericit: **Gabriel Dumitraşcu**. I-a pus Dumnezeu mâna în cap! L-au învrednicit cei de la „Gold" cu cel mai înalt fotoliu executiv, drept mulţumire pentru aranjarea semnăturilor necesare concesionării şi a celorlalţi paşi. La orizont, în 2012, apare deja alt candidat la năşit: **Marin Anton**, secretar de stat în Ministerul Mediului şi al Pădurilor. Chimist de meserie... Ştie totul despre cianuri şi a fost aproape explicit la întrebarea dacă porneşte exploatarea aurului de la Roşia Montană: „*Mai*

analizăm, dar... e gata!" Privind parcă spre cer. Spre locul de unde radia Marele Îndemn. Cam acelaş ton îl avea şi un alt „personaj" de la Ministerul Culturii: **Vasile Timiş**. Numai că a doua zi, după emisiunea-dezbatere difuzată pe programul I naţional, vineri 24 februarie 2012, televiziunile îi anunţau demisia. Ceva, se pare, n-a plăcut cuiva!

Armele „Marelui Jaf"...

Esenţial a fost „**Contractul**"... O „gaşcă" însetată de îmbogăţire rapidă, un guvern corupt şi o anarhie legislativă, conţinând până şi „legi cu dedicaţie"! S-a „fabricat", la repezeală, până şi o **Lege a Minelor**, pe gustul „investitorilor". Un „contract" stufos, căruia i s-au adăugat până şi anexe la anexe, spre a servi cât mai exemplar clauzele impuse, cu impertinenţă, de către „şoferul" **Vasile Frank Timiş**, fugarul din Borşa Maramureşului, şi bravii investitori, vizând „căptuşirea" buzunarelor grupului de personaje, poziţionate atunci pe diverse crengi decizionale ale ministerelor. Cele care urmau să semneze actele de concesionare, explorare şi exploatare. Fiecare însă, acţionând sub masca aşazi-sei „privatizări" **impuse** României (!?) de U.E., drept condiţie principală a primirii în „Europa"... Cum au început să-şi justifice jafurile şi cei care au produs **Marele Jaf „Petrom" sau „Romtelecom"**.

Corupţie! Aşa s-a ajuns ca „Gabriel Resources" să devină **proprietar** al celui mai bogat zăcământ de aur, argint, cupru şi metale rare din Europa, lăsat de Dumnezeu românilor, în Ţara Moţilor, la Roşia Montană, înhămându-i pe români la căruţa lor, cu statutul de... „**afiliaţi**". Fără ca adevăratul proprietar, Poporul Român, să beneficieze, cel puţin, de dreptul elementar de a şti ce se-ntâmplă cu această mare bogăţie a lui. O secretizare inadmisibilă, condamnabilă, care trebuie să fie judecată de instanţele Justiţiei României, încât trădătorii intereselor naţionale, să ajungă

neîntârziat în boxa acuzaţilor. Băsescu se face că nu ştie nimic. E gata şi să jure! Promit să fiu martor ocular la **Procesul Aurului**, indiferent unde va fi! Şi cei care au „dăruit" Roşia Montană, dar şi cei care au considerat că petrolul românesc, gazul metan, apele minerale, Insula Mare a Brăilei, mănoasele pământuri ale Banatului şi Bărăganului, marmura, telecomunicaţiile (importantă coloană vertebrală a siguranţei naţionale!), sau marile obiective industriale şi de cercetare (între primele decapitate!), sunt propriile lor moşii, acţionând deliberat pentru falimentarea acestora, spre a fi oferite „clienţilor", la preţuri derizorii. Cu nominalizare şi „dedicaţie" precisă... În timp ce, în 2011, el, Vasile Frank Timiş, „penalul" de la Perth (Australia), s-a cocoţat între primii mari bogaţi ai României! Prin jaf! (Urmează alte jafuri: Hidroelectrica, Nuclear-Electrica, Poşta Română...)

Cazul Roşia Montană e o gravă trădare a intereselor naţionale! Un imens patrimoniu aflat la cheremul unor interese obscure, hotărâte, din păcate, de ocupanţi ai unor înalte ranguri politice!

Paşi spre Marele Jaf

- ✓ **Perth (Australia)**. După două condamnări penale, pentru trafic de stupefiante, **Vasile Frank Timiş** („***greşeli de tinereţe***", spune el!) intră în legătură cu noul ambasador al României în Australia, **Ion Gâz-Deac**. El îi croieşte drumul. Lucrase, într-o vreme, prin Ministerul Industriilor şi Comerţului, ca secretar de stat, şi deţinea toate informaţiile. Avea şi „experienţă" din vremea când a fost activist al C.C. al UTC. Rămâne marele vinovat moral al dramei pregătită României de „recomandatul" său, **Vasile Frank** Timiş, pentru organizarea în România a **Marelui Jaf**.
- ✓ **O „mireasă" fugară: Esmeralda, şi un „mire"-şarlatan: „Gabriel"!** „Esmeralda" a declanşat catastrofa ecologică de la Baia Mare şi a fugit! Urma să vină „Gabriel". Un „mire" escroc.

Proiectul „Roşia Montană”, declanşat de o firmă canadiană, „Gabriel Resources” (care n-avea nici în clin, nici în mânecă cu mineritul!), urma alteia, eşuată: iniţial, o altă firmă din Australia, „**Esmeralda**” (ce nume romantic!), a dat târcoale haldelor de steril din Bozânţa, de lângă Baia Mare, să scoată de-acolo aurul, argintul şi metalele rare care au mai rămas, lăudându-se că utilizează tehnologii performante. O „aventură” în care nu prea credeam, motiv pentru care, conducând Departamentul „Actualităţi” de la Radio Cluj, cam de două ori pe săptămână, ceream corespondentului în zonă, **Leontin Cupar**, să transmită, în direct, relatări de la faţa locului. Şi a făcut-o... Până într-o zi, când relatarea sa a avut conotaţii dramatice: după luni de zile, în care cei de la „Esmeralda” au „scărmănat” halda de steril din uriaşul lac de cianuri, au venit ploi furibunde, care au spart toate zăgazurile! Şlamul, cu cianurile lui, şi-a croit, cu repeziciune, drum spre apele Săsarului, apoi ale Tisei, mărşăluind ameninţător spre Dunăre şi Marea Neagră. Dezastru! Şuvoiul de cianură şi metale grele, a produs un fel de holocaust, lichidând în mare măsură flora şi fauna întâlnite. Câţiva ani au durat procesele de mediu declanşate de Ungaria, la capătul cărora România a fost obligată să plătească peste 100 de milioane de dolari. Sumă achitată din bugetul Statului Român şi niciodată recuperată. „Esmeralda” a dispărut peste noapte... O tehnică bine ştiută şi de Corporaţia „Gabriel”. Despre care unul din importanţii decidenţi ai soartei Proiectului „Roşia Montană”, **chimistul Marin Anton**, are o pierdere de memorie. Ştie că **„Esmeralda” a plătit!** Şi a continuat să afirme ce ştia: „*Poluatorul plăteşte!*”. E aberant să fie lăsat un astfel de personaj să hotărască destine...

- ✓ **Monstrul „Gabriel”** s-a pus la adăpost de orice răspundere! **Concesionare** ultra-secretizată, **Contract** ferecat, de asemenea, în fişete... „Secrete”, faţă de cine? De Poporul Român, care e proprietar de drept?! Un „Proiect” înrobitor pentru România, la capătul căruia ar urma să fie dinamitaţi şi „tocaţi” pa-

tru munţi, rămânând, în loc, patru conuri cu vârfurile înfipte la vreo 400 de metri adâncime! Un peisaj unic prin frumuseţe, grav şi iremediabil mutilat, a cărui refacere ar urma să rămână în seama „partenerului" român de afacere, „Minvest" Deva! O operaţie întinsă pe câteva decenii, necesitând sume fabuloase. Unele calcule susţin că, de fapt, suma necesară refacerii mediului ar fi de cel puţin 100 de ori mai mare!...

- ✓ **Licenţa de exploatare: un „dar" imoral de... nuntă!** În plin extaz al „preludiului", „monstrul Gabriel" şi RAC (Regia Autonomă a Cuprului) Deva, au convenit şi asupra cotelor de participare: 80% şi respectiv... 20%! (De fapt, doar 19,3%!) Era 1 aprilie 1997... Se „încropea" însă de zor noua **Lege a Minelor**, cu dedicaţie precisă, care avea să fie promulgată un an mai târziu, dedicată apropiatei „căsătorii" **RAC-Gabriel**. Ea prevedea ca redevenţa să fie 2% (strigător la cer de mică!). Şi ce „**dar de nuntă**" fabulos i-a pregătit lui „Gabriel"... mireasa „**Minvest**"! O zestre nevisată, de cea mai mare importanţă: **licenţa**! O licenţă exclusivă, care se acordă pentru toate resursele minerale dintr-un perimetru de exploatare. Se obţine greu. Salturi agresive peste prea multe etape... Trebuie să elaborezi mai întâi studiul de fezabilitate, care să asigure valorificarea resurselor minerale şi protecţia zăcământului, să deţii un plan riguros de dezvoltare a exploatării, un studiu complex de impact asupra mediului şi, bineînţeles, planul de refacere a mediului, însoţit de garanţia bancară aferentă. Bine manevrată, „mireasa" a pus mâna pe licenţă, atribuită de Guvernul României la 10 iunie 1999, pe numele ei de „fată", „Minvest".

După fericitul preludiu

- ➢ Şi ce fericit „preludiu" a fost pentru „Gabriel"! Mai ales că generoasa „mireasă", titulara de drept a licenţei, a renunţat la dreptul de „**titular**", rămânând doar... **afiliată la licenţă**. Semn că,

prinsă în mrejele „dragostei”, a trebuit să ştie să facă şi daruri... Cât de legal a fost „transferul” licenţei? Tăceri vinovate. Tac miniştrii. Tac secretarii de stat. Tac cei de la SRI. Tac toţi cei implicaţi în „întâmplarea” de la Roşia Montană. Opozanţii Marelui Jaf sunt catalogaţi... retrograzi! Societatea civilă şi-a ridicat ferm glasul. Zeci de mii de semnături culese doar de un singur om, inginerul miner **Ioan Felea**. Moţ născut în zona pe care „Monstrul Gabriel” vrea s-o mutileze. La 4 martie 2003, Academia Română a organizat o sesiune ştiinţifică specială, în care s-a prezentat, fără ocol, adevărul. Un amplu studiu în care s-au implicat toate secţiile Academiei Române. S-a implicat întregul corp profesoral de la Academia de Ştiinţe Economice. Bisericile şi-au afirmat ferm dezacordul.

Enervarea lu’ Băsescu şi Decontul „Tatulici”

- În 2011, când „entuziasmul” aventurierilor de la „Gabriel” devenise minim, a intrat în scenă, **a cincea oară** (!?), unul dintre marii susţinători ai „**Marelui Jaf**”, nimeni altul decât **Traian Băsescu**, care, nefiind nici cel puţin original în idee, a lăsat de înţeles că şi el va fi între cei care vor bea un pahar de apă, rezultat din burta „mâncătorului de cianuri”... Efectul iresponsabilei afirmaţii? A doua zi, acţiunile Companiei au crescut pe bursele din Toronto şi Vancouver. O „vizită de lucru” binevenită pentru bugetul Companiei „Gabriel”! Cea care a cheltuit sume importante pentru a-i duce pe unii dintre ziariştii de casă, tocmai în Noua Zeelandă, unde, un „scamator”, **Dan Chişu**, spre a-i convinge pe români de minunile pe care le fac „mâncătoarele de cianuri”, a dus la gură un pumn de „apă”, după care s-a şi spălat pe faţă, fără, se zice, a păţi ceva, după cum singur a declarat. Un „decont” al deplasării, al cheltuielilor şi al premiilor cuvenite. Între excursionişti s-a aflat şi aventurierul **Mihai Tatulici**. „Decontul” a constat în emisiuni de televiziune, ade-

vărate ode închinate „binelui" pe care îl va aduce românilor Jaful de la Roşia Montană. Ceilalţi jurnalişti, au scris pagini întregi, prin care au desăvârşit Marea Manipulare!

- ✓ Având deja „câştigat" dreptul de operare pentru perimetrele miniere Roşia Montană şi Borod-Bihor, dar şi Legea Minelor, la care au lucrat cu „tragere de inimă" personaje care se vor regăsi apoi în structurile de conducere şi dezvoltare a „monstrului" de la Roşia Montană, s-a trecut în grabă la definitivarea „Proiectului". Se-mplinea visul. „Actele" veneau unul după altul, fără prea mari bătăi de cap. Contractul era deja semnat din anul 1995, la 5 septembrie, sub patronajul-ocrotitor al ministrului Industriilor de atunci, **Dan Ioan Popescu** (DIP), de către directorul general al Regiei Autonome a Cuprului Deva, **ing. Nicolae Stanca** şi transfugul **Vasile Frank Timiş**. Un „Contract" aprobat şi de Guvernul României, prin Hotărârea 47/1998, semnată de **Radu Berceanu**. Acest vânzător de iluzii, care a „ieşit" pe ecranele televizoarelor anunţând Planeta că la Roşia Montană, în România, s-a descoperit cel mai mare zăcământ de aur din Europa, iar mina care se va deschide, va asigura locuri de muncă pentru 35... de mineri!
- ✓ **Licitaţia? O poveste...** A fost un fel de încredinţare directă a exploatării minereului auro-argentifer. **Liber la jaf**. Persistă o întrebare, al cărei răspuns nu va fi cunoscut, poate, niciodată: ***cât să fi fost comisioanele care au impus doar obligaţii şi dezavantaje grave în seama Statului Român, reprezentat de RAC - Regia Autonomă a Cuprului, cu sediul în Deva?*** Fie să transcriu doar câteva elemente care anticipau Marele Jaf:

  - ➢ **RAC trebuie să coopereze cu „Gabriel" şi RMGC** pentru obţinerea drepturilor de explorare şi exploatare din zonele concesionate, în favoarea RMGC - care se va constitui, **garantând exclusivitatea operării**, în virtutea dreptului pe care îl deţine!

- **Obţinerea licenţei a pus-o tot în cârca „RAC"-ului!** I-a stabilit însă, cu aroganţă, şi o clauză: în termene de 7 (şapte) zile (lucrătoare!!!) de la obţinerea licenţei, de la Agenţia Na-ţională a Resurselor Minerale, aceasta să fie transferată Corporaţiei canadiano-română, nou creată, RMGC! Şi „RAC", s-a executat imediat!
- **Acţionarii îşi asumă reciproc obligaţia de a păstra faţă de terţi secretul absolut al informaţiilor confidenţiale** privind Proiectele şi Rapoartele Corporaţiei „Euro-Gold" (care şi-a schimbat apoi numele în RMGC).

*

...Şi nu-ţi rămâne decât să te-ntrebi „de ce"! Ce avea de ascuns „Gabriel"?

✓ **Cum s-au închis minele de aur din România?** „Gabriel" a impus o altă clauză obraznică: „***RAC se obligă ca la primirea unei notificări scrise, făcute de „Gabriel", prin care confirmă că Studiul de Fezabilitate făcut este pozitiv şi eficient, trebuie să înceteze imediat toate activităţile din perimetrele concesionate şi să mute de acolo toate echipamentele, pe cheltuiala sa***".

(De la acest ultimatum a pornit închiderea minelor de aur - şi nu numai! - din România! O acţiune iresponsabilă, motivată prin falsa afirmaţie că minele de aur din România au devenit nerentabile! Peste noapte... Pe guvernanţi şi pe cei ce-au susţinut cu ardoare declanşarea Marelui Jaf, îi presa însă acel „ultimatum"! Atunci au pornit dramele de la Roşia Montană, Baia de Arieş, Certej, Băiţa-Bihor, Ilba-Maramureş ş.a. Mai ales că, o altă clauză, aducea şi alte perspective: „**explorarea şi exploatarea resurselor auro-argentifere va putea fi extinsă şi în alte perimetre, conform deciziei Consiliului de Administraţie**" (!?) Adică, liber la redeschiderea „nerentabilelor" mine, redevenite, peste noapte, foarte rentabile, probabil prin minunea de regenerare a minereului. **Rămâne straniu şi lobby-ul făcut de Traian Băsescu pentru o companie privată, în defavoarea Statului Român, al cărui preşedinte ales este.** El a anunţat apoi, triumfător, că a „identificat", totuşi, şi două mine mai mici,

de vreo 40-50 de tone de aur, care ar putea fi exploatate de firme româneşti (!?) Tardivă şi misterioasă trezire! De parcă eu, Constantin Mustaţă, aş fi dictat închiderea minelor şi nu chiar „triumfătorul" descoperitor al celor două mine. Cât priveşte cianura, şi aici preşedintele Băsescu se dovedeşte profund ştiutor: „*Cafeaua e chiar mai toxică decât apa de la Roşia Montană!*"... Oferă şi explicaţii ştiinţifice: „*Proiectul de la Roşia Montană este proiectat* (!) *pentru 5 ppm* (adică părţi pe milion - n.a.). *Exact la nivelul la care este cea mai modernă exploatare auriferă din lume, probabil cea din Suedia, care are acest nivel de poluare, de 5 ppm. Am văzut* (...cumva, „auzit"?!) *specialişti care spun că în cafea sunt 6 ppm cianuri. Eu îl invit, când va începe exploatarea, dacă va începe, să fie primul care bea apă „separată" din iazul de la Roşia Montană, să ne demonstreze că apa nu are cianuri la nivel toxic...*" Şi, ca susţinerea sa fie cât mai convingătoare, a ţinut să atragă atenţia că o Directivă a Uniunii Europene impune ca în iazurile de decantare a minereurilor aurifere, să nu fie densităţi de cianuri mai mari de 10 ppm. Adică, **Băsescu acordă nota 10 pentru Proiectul de la Roşia Montană, care asigură respectarea şi chiar înjumătăţirea acestei concentraţii.**)

- ✓ Şeful Statului susţine ferm, până şi în pieţe publice, Proiectul „Roşia Montană". Consideră că un „Proiect" de o aşa anvergură, este inadmisibil să fie blocat: „*Trebuie să înţelegem, odată pentru totdeauna, că miniştrii nu sunt miniştri doar ca să aibă maşină şi secretară. Guvernul nu este guvern doar ca să propună Parlamentului legi, ci ca să se implice în rezolvarea marilor probleme economice...*". El, Băsescu, declară că ştie şi de ce n-o face: de teamă să nu fie acuzat de fraude! De aceea a evitat să ia decizii fundamentale. Stupefiant! El, Traian Băsescu, ştie că e o „afacere controversată", dar se declară în favoarea începerii neîntârziate a exploatării aurului, nuanţându-şi, de-o vreme, opţiunea: susţine şi renegocierea Contractului! Până la punctul în care se-ncurcă, amintind parcă de interesele „Marelui Licurici": „***În spatele acestei Companii*** („Gabriel Resources" - n.a.) ***sunt trei mari fonduri de investiţii americane şi europene. Cum explicăm acestor investitori, că din '97 până acum, în 2011, apar politicieni români care vin şi spun «trebuie să mai facem studii»?***"

Mă aşteptam să-l „roadă" pe Preşedintele României grija faţă de Patrimoniu, să lovească în corupţii care au declanşat Marele Jaf, prin încheierea unor contracte dubioase, de care, pentru a scăpa de revolta unui popor înfometat, le-au ferecat în buncăre sever păzite. De parcă habar n-are de „metodă", cere transparenţă: „***Faceţi, fraţilor, şi Roşia Montană şi Oltchimul, transparente! Nu cu contracte secrete, pentru că sunt de interes public. Transparenţa te fereşte de suspiciune...***" Aşadar, altă „descoperire" a Preşedintelui: lipsa transparenţei!... De parcă niciodată n-ar fi călcat prin Guvernul României!

Etape în dezvoltarea Marelui Jaf

- ✓ La constituire, Compania canadiană „Gabriel" deţinea **65%** din capitolul subscris la „Eurogold" (apoi, RMGCC), iar RAC (Regia Autonomă a Cuprului, apoi Minvest) - **33,8%**. Alte trei firme româneşti („de manevră"!), deţineau, împreună, 1,2% din capitalul social total: Minexflor şi Cepromin (ambele din Deva), câte 0,5%, iar UPSRUEEM S.A. din Petroşani - 0,2%.
- ✓ Printr-un act adiţional - nr. 8/11 noiembrie 1999, „Gabriel" a majorat capitalul social al „Euro-Gold" cu aproape 3 miliarde de lei, prin subscrierea integrală a 206.250 acţiuni, asigurându-şi o creştere procentuală de la 65, la **80%**! Neparticipând la „cursa" întinsă de „Gabriel", Compania „Minvest" a pierdut 14,49 procente, rămânând la **19.31%** din capitalul social. De fapt, simple înțelegeri de culise! Alte trei firme româneşti - **Cartel Bau S.A. Cluj-Napoca**, **Foricon S.A. Deva** şi **Comat Trading S.A. Bistriţa** au subscris câte 0,23% din capitalul social. Este momentul când dispar de pe scena „afacerii" societăţile româneşti **Minexfor**, **Cepromin** şi **UPSRUEEM S.A.**
- ✓ Alte prevederi diabolice: Dacă unul dintre fondatori nu subscrie cota sa parte, partea sa va putea fi subscrisă de către ceilalţi fondatori. Adică de... „Gabriel Resources"! Cât îi priveşte, „cei-

lalţi acţionari", conform unui act adiţional, ei pot deţine împreună 20% din capitalul social al „Euro-Gold"!

- ✓ Compania „Gabriel" a „înghiţit", la 16 octombrie 2009, la o nouă majorare de capital social, şi acţiunile de la **Foricon**, **Comat** şi **Cartel Bau**! Aşa stipula articolul 6.5: „***La orice cesiune a acţiunilor, «Gabriel Resources» are primul drept de preempţiune. Dacă Compania Gabriel acceptă condiţiile şi preţul, acţionarul este obligat să vândă sau să cesioneze acestuia acţiunile***". Cu o condiţie însă, impusă de art. 7.7: partea de capital social pe care o deţine RAC („Minvest) Deva - respectiv **19,31%**, nu poate fi redusă, în cazul majorărilor de capital al „Euro-Gold", dacă aceasta nu subscrie. **Stranie prevedere**: dacă „Minvest" nu subscrie, rămâne cu 19,31%. Dacă subscrie, nu poate trece de 19,31%! Teoretic...
- ✓ ...Şi a venit momentul altei majorări de capital social, impusă de „Gabriel", în Adunarea Generală a Acţionarilor de la RMGC, care, atunci, a „înghiţit" societăţile **Comat S.A.**, **Foricon S.A.** şi **Cartel Bau S.A.** Cu un picior în prăpastie, **„Minvest" Deva** n-a avut cu ce participa. Logic, conform articolului 7.7., neparticipând la majorarea capitalului social, rămâne cu 19,31% din partea de capital social. Teoretic! Practic, s-a trezit însă că, în numele său, generoasa Companie „Gabriel", a vărsat, în numerar, ca împrumut, direct în contul Euro-Gold (RMGC), suma de 115.437.690,94 lei, adică 26.554.582,06 euro, care corespundea acţiunilor subscrise de „Minvest". Aşa precizează Actul adiţional nr. 1, încheiat la 15 ianuarie 2010.
- ✓ Urmarea „participării" la majorarea de capital, cu suma virată direct în cont de „Gabriel"? Articolul 7.7. a ieşit din calcule, încât „Minvest" a subscris! I-a virat banii, direct în cont, chiar... „Gabriel"! Aşa s-a ajuns la situaţia ca „Minvest" Deva să nu mai deţină 19,31% din capitalul social, ci... 0,6%! Incredibil, dar aşa au fost făcute „jocurile" de către o Companie venită să „investească" în România! Încât, după această nouă majorare de capital, „Minvest" Deva - reprezentanta Statului Român, ar urma să beneficieze de... 0,6 la sută din profitul societăţii!

O „maşinărie" infernală, sau... „Gabriel" vinde şi pielea ursului din pădure!

Parcurg rânduri din Paragraful IX al Statutului Societăţii Roşia Montană Gold Corporation S.A., din 22 iulie 2011. O precizare clară: Obiectivul principal al Corporaţiei este „***extracţia minereurilor metalifere şi neferoase***"! Poate face însă şi altceva, aproape orice. RMGC va putea să vândă anticipat produse finite şi semifinite (concentrate), în vederea finanţării operaţiunilor sale. Cum se vor distribui dividendele? Conform Statutului, „***Minvest recunoaşte şi acceptă ca din dividendele cuvenite acesteia, să se plătească direct, de către Societate, către acţionarul majoritar «Gabriel», sumele datorate de către aceasta acţionarului majoritar, urmare a împrumuturilor acordate pentru majorarea capitalului social al Societăţii...***"

Aşadar, înainte de a obţine acordul de mediu, descărcarea de sarcină arheologică, reînnoirea licenţelor, care, presupun, nu sunt atribuite cu titlul de... veşnicie, şi, posibil, de a fi cunoscut verdictul poporului român, proprietarul de drept, prin atât de insistent cerutul **Referendum Naţional**, îşi asigură până şi dreptul de a vinde, anticipat, aur, argint, platină, wolfram şi cine mai ştie ce alte metale rare. Înrobitor. Contract întocmit de manageri puşcăriabili!

*

Îi stă oare cineva în cale lui „Gabriel"? A verificat Statul Român conţinutul minereurilor rezultate din cele 1.200 de foraje (făcute în perioada explorării), câte a declarat „Gabriel", care au fost transportate pentru prelucrare, cum s-a declarat, în îndepărtata Australie? Şi de ce tocmai acolo să se facă „rafinarea"? N-ar fi oare normală refacerea şi modernizarea instalaţiilor de la Baia Mare şi prelucrarea aici a concentratelor? Ce soartă vor avea extrem de valoroasele metale rare, conţinute în minereul concentrat şi trimise în devălmăşie la capătul lumii?! Nu cumva ele reprezintă cu adevărat primul interes al şarlataniei „Gabriel"?

O întâlnire cu „americanul" George Sörös

Sörös mai vrea să dea o lovitură. Una substanţială. Se zice că-i trebuie şi aurul din Ardeal. C-ar fi, prin interpuşi, acţionar important al firmei „Gabriel Resources Limited", „mama" caracatiţei, care şi-a întins tentaculele peste toate zonele auro-argentifere din România. I-o fi promis ceva Băsescu şi vine scadenţa să explice „**celor trei mari fonduri de investiţii americane şi europene**", cum că, până şi în 2011, mai sunt politicieni români care spun că mai trebuie să fie făcute studii? L-am cunoscut pe magnatul Sőrős în anul 1991, primăvara, atunci când căutătorii de aur începuseră să dea târcoale României. El venise însă, după cum mi-a declarat într-un interviu, cu alte interese. Îl însoţea frumoasa **domnişoară Sandra Pralong, şefa Fundaţiei „Deschise" Sőrős** în România, escortată de „gărzile de corp" ale massmediei ungureşti din România, care continuau să-i ceară, ba deschiderea a unul sau două posturi de televiziune şi de radio, ba o tipografie, ba subvenţionarea ziarelor ungureşti, răsărite ca ciupercile, prin toate cotloanele Ardealului, spre a milita pentru „Ungaria Mare", considerându-l pe magnat a fi un mare fan al secularei obsesii. Declaraţiile pe care mi le-a dat atunci, n-au prea confirmat acele „vise" ale iredentei. Redau câteva secvenţe din interviul pe care mi l-a acordat atunci:

- ...Ceva mai devreme, un gazetar din Oradea a cerut să-l ajutaţi cu o tipografie. E vorba de ziarul „*Bihari Naplo*". Veţi susţine „Proiectul"?

- Dacă „Programul" e bine gândit, cred că Fundaţia pentru o Societate Deschisă poate să-l finanţeze...

- **Ştiind că sunteţi foarte bogat, mi-am imaginat că sunteţi şi foarte în vârstă, dar realitatea e alta. Aşadar, la 17 ani aţi emigrat din Ungaria în America, şi-mi imaginez că n-aţi cărat cu dumneavoastră vagoane de aur din Ungaria, care i-a trimis**

pe evrei în cuptoarele morţii la Auschwitz şi le-a confiscat aurul şi toate averile! Când aţi emigrat, era anul 1948...

- Toate afirmaţiile sunt corecte. Am emigrat din Ungaria la 17 ani, am trăit o parte din ocupaţia germană şi, fiind de origine evreu, a trebuit să supravieţuiesc cu hârtii false, de la vârsta de 14 ani. Mi-a fost dat să gust ceva şi din vremea când începea să se consolideze comunismul în Ungaria. Deci, ştiu, din experienţa mea proprie, cât de mare importanţă are societatea în care trăieşti, pentru dezvoltarea unui individ. Şi de aceea, când am avut suficienţi bani, am dorit să creez o Fundaţie care să aducă schimbări în societate şi să ajute oamenii să trăiască într-o societate liberă şi deschisă (...)

- **Aţi afirmat că România prezintă un mare interes în proiectele pe care le are Fundaţia Sörös. De ce?**

- La ora aceasta am fundaţii în 10 ţări, dar, într-adevăr, România are o importanţă deosebită pentru mine. Ea a fost cea mai lovită de dictatură, iar nevoia de a crea **o Societate Deschisă**, pluralistă, e vitală. Evident, în aceste condiţii este şi cel mai greu să lucrezi. La Cluj, şi în Transilvania, în general, dificultatea este şi mai mare, deoarece originea mea ungurească, face lumea să fie destul de suspicioasă şi neconfortabilă.

- **Aţi simţit acest disconfort?**

- Da, suspiciunile sunt numeroase. Le-am simţit şi direct, şi indirect, prin subînţelesuri. Sunt datorate acestor forţe întunecate, care se opun luptei noastre de a crea o **Societate Deschisă**.

- **Ultima întrebare: cum anticipaţi, în cadrul acestei „Societăţi Deschise", pentru care militaţi, evoluţia relaţiilor româno-maghiare?**

- Nu sunt un expert în subiectul acesta. Eu sunt un simplu vizitator, dar îmi dau seama că sunt destul de multe probleme şi destul de grave (...), iar faptul că sunt evreu-ungur nu mă face să fiu special ataşat problemelor ungureşti (...) Îmi dau seama că Fundaţia e mai bine cunoscută minorităţii ungureşti, apărând în

Ungaria încă din anul 1984, dar obiectivul meu este (...) ca şi românii să beneficieze masiv de acest sprijin...

(**Extras dintr-un dialog datat 1991, primăvara, păstrat pe banda magnetică şi, în parte, publicat în volumul „*Reporter în Trenul Secolului*", Editura Daco Press, pag. 361-363**)

*

...Şi anii au trecut. „Afacerile" au proliferat. Şi-a scos colţii şi „Clubul Bilderberg", din care numele „**George Sőrős**" nu e absent. Fapt, care atunci, probabil se plămădea. Azi, în epoca „globalizării", George Sőrős e simţit din plin şi-n România... Pe unde e aur, e şi el, sunt şi ceilalţi „investitori" pomeniţi de Tr. B.

*

Era, aşadar, anul 1991... Analiştii, de la noi şi de aiurea, mai mult sau mai puţin informaţi, azi susţin că în jocurile „Marelui Jaf" s-ar afla, de-o bună vreme, şi George Sörös, ca important acţionar al Companiei „Gabriel Resources Limited". Posibil... În septembrie 2011, la presiunea proprietarilor adevăraţi ai aurului - Poporul Român! - S.C. Roşia Montană Gold Corporation a-nceput desecretizarea unei părţi a documentaţiei **Proiectului Minier „Roşia Montană - Bucium"**. Marele Jaf l-au decis câţiva indivizi, un grup de aventurieri, care, în contul unor interese meschine, au amanetat, fără drept, un important segment din patrimoniul naţional. Proprietarul de drept - Poporul Român, a cerut însă ferm: **Referendum Naţional**!

Cu ce drept personaje intrate temporar pe scena guvernamentală, politică şi economică a ţării, precum **Călin Popescu-Tăriceanu**, **Dan Ioan Popescu**, **Traian Băsescu**, **Radu Berceanu**, **Gabriel Dumitraşcu** şi alţi amatori de astfel de chilipiruri, pe spinarea Poporului Român, şi-au permis să nu solicite Poporului Român, prin Referendum Naţional, dezbaterea şi aprobarea acestui Proiect de o asemenea anvergură?

Încep să apară din umbră şi unii dintre cei care sunt asasinii-executivi ai „Proiectului", între care şi **Marin Anton**, aciuit, ca secretar de stat în Ministerul Mediului şi al Pădurilor. Şi nu e singurul. Chiar dacă ei execută vrerile unor „şefi" veroşi, precum „marele bordurier" **Adrian Videanu** sau chiar **Tr. B.,** „motorul" Jafului, nu sunt exoneraţi de răspundere.

Renegociere? Nu! Referendum Naţional şi anularea Contractului!

Românii au dreptul să hotărască în acest caz de anvergură naţională, dar şi să ştie pe ce bază şi cine şi-a permis să semneze un astfel de **Contract Umilitor**! Cine a impus această catastrofă economică şi socială? Se aud voci - între ele şi a Preşedintelui şi a Primului Ministru - care cer renegocierea Contractului. Felicitări! De altceva e însă nevoie: de anularea efectivă a „**Contractului**"! Lanţul de corupţie, care a dus spre acest Jaf, nu se poate repara altfel decât prin consultarea poporului. Prin Referendum Naţional. Câtă vreme România nu va avea participarea de 80% din propria-i resursă naturală, totul va fi un jaf cu miros de mare corupţie, dar şi de puşcărie, cu puşcăriabili aflaţi la cârma destinelor unei Românii şi aşa sărăcite şi batjocorite.

Spre onoarea lui, **parlamentarul Mircia Giurgiu**, moţ, un bărbat integru, a pregătit şi depus un proiect legislativ menit să interzică practica „secretizării", când contractele au ca obiect bani publici, sau proprietăţi ale Statului Român. O astfel de lege va elimina în viitor „secretizări" cum au fost cele din Contractele cu „Gabriel Resources Limited", Bechtel, Petrom, Nokia şi încă multe altele. O „tehnică" folosită ca paravan care să mascheze corupţia. Sper ca astfel generaţiile viitoare să nu mai aibă parte de spectacole gen „privatizarea PETROM", încheiată cu circul spargerii cu ciocanul, a unităţii centrale a calculatorului care stoca „contractul". Un fel de simulare violentă a „secretizării", realizată la ordin, chiar

de ministrul finanţelor de la acea oră, **Sebastian Vlădescu**, sub privirile admirative ale lui **Adrian Năstase** şi ale altor „eroi" ai vânzării petrolului românesc şi al unei importante părţi a resurselor de gaze naturale.

Isărescu n-avea nevoie de aurul românesc!

De un deceniu şi jumătate industria minieră auro-argentiferă a României e paralizată grav de interesele unei firme private, de căsuţă poştală, înscrisă în analele fiscale ale paradisului oferit de legile Insulelor Barbados. Întregul mecanism economic a fost blocat de masive interese obscure. Între primii factori decizionali care au dat răspuns favorabil intereselor firmei „canadiene", a fost **Mugur Isărescu**, înţepenit de la „Revoluţia Română" pe scaunul de guvernator al Băncii Naţionale a României. El a răspuns categoric că România n-are nevoie de aurul de la Roşia Montană. Preciza şi motivul: aurul e ieftin pe piaţa mondială, iar Banca Naţională a României are rezerve suficiente. Timpul avea să infirme „previziunea"! Dintr-o bâlbâială" a preşedintelui României, spre începutul toamnei 2011, aveam să aflăm, dintr-o emisiune înre-gistrată de mineri, cu camera ascunsă, la o întâlnire care a avut loc la Roşia Montană, că rezerva de aur a României a scăzut periculos, în vreme ce „Marele Jaf" de Patrimoniu Naţional bătea dramatic la uşi, puternic susţinut de preşedintele Băsescu. Atât de interesat să-nceapă imediat „şantierul cianurii", încât pare a fi în stare să se suie pe cel mai ucigător excavator, gata să dărâme fără milă primele cruci din cimitirele care vor fi demolate, sau să pună la pământ biserica oricărui cult. Să „curgă" aur! Aur şi sânge!

Cât îl priveşte pe guvernatorul BNR, Mugur Isărescu, înnobilat cu titlul de **academician**, conferit de Academia Română şi cu mândria de a fi de-o vreme, cum scriu ziarele, primit în **Clubul Bilderberg**, va reuşi, poate, să repare, cât s-ar mai putea, din răul imens făcut şi de acel verdict al său, că vistieria României e

atât de plină, încât n-are nevoie de aurul de la Roşia Montană. Semn că firma canadiană e binevenită!

Îngăduiţi-mi, domnule Isărescu, să fac un apel la dumneavoastră, care aţi intrat în acest Club Bilderberg, deschis celor 300 de stăpâni ai lumii: Când vă veţi întâlni cu „bilderbergienii", sfătuiţi-i să pledeze pentru liniştea omenirii, şi, mai ales, să nu mai avem pe Planetă nici războaie, cum a fost cel din Vietnam, nici măceluri cum au fost - şi mai sunt încă! - cele din Cecenia sau cele din jurul Israelului. Lista e lungă şi mă înspăimântă. Spuneţi-le să ocrotească Roşia Montană. Galeriile romane unice de aici, paradisul lăsat de Dumnezeu, dar, mai ales, viaţa şi liniştea oamenilor. Spuneţi-le că n-aţi prea fost cu capu' pe umeri şi nici n-aţi prea înţeles ce urmări catastrofale pot avea deciziile negândite pe care le-aţi luat atunci. Mai spuneţi-le, domnule „guvernator", că de aici, din zonă, s-au înălţat mari eroi ai românilor, care, la apariţia grupului de trădători, se-nvârt în mormânt!... Şi Cloşca, şi Crişan, şi Horea, şi Simion Balint.

Şi, nu uitaţi, domnule „guvernator", să le cereţi iertare moţilor! Chiar dacă nu vă interesează aurul de la Roşia Montană pentru România...

Aţi auzit de Kittila? Dar de Seppo Maula?...

Sigur, marea majoritate n-aţi auzit. Nici chiar **Traian Băsescu** n-a ajuns acolo. Încă! N-a călcat pragul **Kittilei** nici „celebrul" plurivalent **Dan Chişu**: bucătar, cinefil, publicist, dar şi „mâncător" de cianuri... Pe el şi încă pe vreo 14 gazetari de forţă, l-au dus avionul plătit de „Gold Corporation" la capătul lumii, într-un deşert, să bea apă dintr-un lac decianurizat, rezultat din procesul tehnologic al unei mine de aur din Noua Zeelandă. Ştiutor al poveştii de la **Kittila** e însă domnul **Seppo Maula**, fostul primar al Kittilei. O comună care, într-o vreme, era în pragul depopulării, cam cum e azi **Roşia Montană**. Avea şomaj de 30 la sută, dar în satele din zonă ajungea la 50-60%. Oamenii n-aveau de lucru şi plecau spre sud...

De-aici a-nceput „revoluţia", orientată spre două direcţii: deschiderea unei mine de aur şi dezvoltarea turismului. Şi Seppo Maula, primarul ales, a reuşit: şomajul a ajuns sub 10%, din impozite a adunat vreo patru milioane de euro, iar numărul locuitorilor a crescut de vreo zece ori, ajungând la 6.300. Pe el, primarul care a administrat 16 ani Kittila, cei de la „Gold Corporation" l-au adus în România la Bucureşti, unde, de la Înalta Tribună a „**Grupului de Susţinere a Proiectului Roşia Montană**", să bată şaua, ca să priceapă opozanţii din Roşia Montană, cum devine problema cu mina de aur. Om de bună-credinţă, a venit, „Gold Corporation" i-a decontat toate cheltuielile, după care a plecat fericit că a cunoscut România. Vai, dar în ce „mizerie" l-au aruncat. Bietul om nu ştia că la Roşia Montană

- Se dinamitează un orăşel, sub care este aurul;
- Că marea problemă este legată de Marele Jaf. Că lacomii investitori vor să care mai bine de 80% din aur!
- Că, în urma încheierii Proiectului, zona va deveni o adevărată sperietoare ecologică. Peisaj selenar!
- Că, pentru turism, orice pas este un eşec sigur.

Omu', **Seppo Maula**, a fost plătit să vină şi a venit. A fost plătit să vorbească, şi a vorbit. Fără să ştie că Roşia Montană e cu totul altceva decât Kittila lui. Să nu-şi fi dat seama că a devenit astfel un fel de „specialist"-mercenar, folosit de cozile noastre de topor? De fapt, ce voia să spună acest Seppo Maula? Că la Kittila a fost jale mare, fără să ştie că la Roşia Montană „jalea" a venit când s-a închis mina de aur. Prin 2006... Că acolo lucrau aproape 800 de oameni, dar, cum survenise marea trădare a cozilor de topor, guvernul a hotărât, sec, închiderea minei, care, chipurile, era neren-tabilă! Nu mai trebuia scos niciun gram de minereu. El trebuia să rămână „investitorilor" veniţi tocmai din Canada. Şi continua domnul Seppo Maula să explice: era primar peste vreo 600 de locui-tori! Deschiderea minei a adus fericire în Kittila: vreo 400 de oa-meni, din cei 600, şi-au găsit locuri de muncă, iar po-

pulaţia a crescut de vreo zece ori! Femeile? Şi-au găsit şi ele fericire, lucrând în turism... Semn că gropile selenare, căptuşite cu cianură, şi-au atras admiratorii de pe toată planeta. Poate chiar şi extratereştri!

S-a arătat plin de „entuziasm" şi primarul de azi al Roşiei Montane, **Eugen Furdui**, mai ales când a aflat că domnul **Seppo Maula, fostul primar de Kittila**, a adunat vreo 16 ani de primar, o parte chiar în perioada când se deschidea mina auriferă. Asta o vrea şi el. Citesc o afirmaţie a primarului Furdui, care merită urmată de o amplă analiză: „*Deşi investitorul nu are autorizaţie, are 400 de angajaţi cu care lucrează deja...*". O dilemă: dacă cei de la „RMGC" n-au autorizaţiile necesare, ce-or lucra cei 400? Dincolo de „intoxicarea" zilnică, prin toate mijloacele, despre „avantajele" extraordinare aduse de „Proiect" României şi românilor... În fapt, un **Mare Jaf**, **o sfidare a Onoarei românilor, un furt** de proporţii inimaginabile, sprijinit de un grup de cozi de topor, dinamizat şi încurajat de interese iresponsabile, chiar de la cel mai înalt nivel statal. Cei care, mai devreme, sau mai târziu, vor trebui să dea socoteală în faţa Poporului Român!

Seppo Maula le-a adresat „cozilor de topor" şi îndemnuri: „*Instruirea este foarte importantă. Ne-am organizat, cu ajutorul Companiei Miniere, pentru a oferi instruire oamenilor. Când lucrezi cu maşini moderne, trebuie să ştii cum lucrezi. Când lucrezi cu substanţe toxice, trebuie să ştii ce faci. Aveţi aceleaşi idei şi probleme aici şi cred că veţi reuşi!*" Vai, domnule Seppo Maula, v-aţi pătat prea grav onestitatea. Nu ne-aţi spus nici cine a fost investitorul, dar nici profitorul. Nimic de la Kittila nu seamănă cu Marele Jaf din România!

*

...Şi, ca **Seppo Maula**, primarul din Kittila, să nu fie singurul „manipulator", echipa de propagandă de la „**Gold Corporation**", a adus şi un suedez, **Tomas Mőrtsell**, primarul localităţii **Storuman**, unde funcţionează mina Svartliden. Omu' bătea şi el

şaua să priceapă „opozanţii", accentuând ideea că principala preocupare a autorităţilor locale, în relaţia cu investitorul privat a fost susţinerea demersurilor pentru obţinerea autorizaţiilor. Iar de aici, evident, aveau să „curgă" şi marile beneficii locale: locuri de muncă, dezvoltarea localităţii, sporul de populaţie... Fără ca omu' să priceapă **dezastrul** care se abate peste Roşia Montană!

Ce nu ştiau „manipulatorii" din Kittila şi Storuman

Habar n-aveau că „Proiectul Roşia Montană" s-a născut printr-o suită de fraude. Că, în jurul lui, sunt forţe oculte. Că n-a fost dorit de localnici, ci impus de personaje politice implicate în fenomenul de corupţie. Oaspeţii, din Finlanda şi Suedia - primarii **Seppo Maula** (Kittila) şi **Tomas Mőrtsell** (Storuman), n-au ştiut nici cel puţin faptul că importante documente ale „Contractului" dintre „Gabriel Resources" şi partea română, reprezentată de Regia Autonomă a Cuprului Deva, încheiat la 4 septembrie 1995, după o pseudo-licitaţie, sunt secretizate. Că „afacerea" pluteşte într-o ceaţă foarte densă. Un Contract în folosul căruia s-au elaborat până şi legi cu dedicaţie, iar zona a fost declarată... „**defavorizată**", pentru a crea facilităţi „investitorului", nepermis de nefavorabile pentru un popor extrem de sărăcit, în fapt, proprietarul de drept al bogăţiei subsolului, încât beneficiile Companiei „Gabriel" să atingă cote nemaiîntâlnite: deţine peste 80% din acţiuni! Şi nu ştie nici redevenţa de la care s-a pornit: 2%!

S-or fi întrebat cei doi „mercenari" nordici, de ce s-a înfiinţat „**Grupul de Susţinere a Proiectului Roşia Montană**"? Nu le-o fi dat de înţeles că o majoritate covârşitoare nu doresc „Proiectul", fiind extrem de defavorabil sub toate aspectele: economic, social, mediu? Ar fi meritat să se-ntrebe, totuşi, de ce au fost invitaţi la Bucureşti, în Capitală, şi nu la Roşia Montană?! Un „Grup" lansat în iunie 2011, tot în Bucureşti, în prezenţa a 130 de susţinători ai proiectului miniere, a cărui menire e continuarea „manipulării"

opozanţilor. Cum a fost şi conferinţa „***Minerit modern: dezvoltare durabilă şi locuri de muncă***”. Alte poveşti. Amăgiri. S-a relansat şi o cifră privind locurile de muncă: 3.600, de zece ori mai mică decât cea lansată la începuturi, pe la jumătatea anilor ’90! Cât despre numărul de locuitori, dacă ar fi călcat în Roşia Montană şi ar fi priceput „Proiectul”, ar fi înţeles, cu spaimă, că mina nu se prevede a fi undeva, pe-aproape de Roşia Montană, ci chiar sub bimilenarul orăşel! Asta înseamnă dărâmarea a 9 biserici, 8 cimitire şi a mai bine de jumătate din Roşia Montană, lăsând în urmă un dezastru ecologic de proporţii!

Propagandiştii-mercenari n-aveau habar că dispariţia Roşiei Montane ar însemna şi ştergerea unor străvechi urme ale identităţii românilor. Nu ştiau că mirajul aurului dacilor este cel care a stat la baza cuceririi Daciei de către romani. Că strămoşii noştri, care constituiau Regatul Daciei, au practicat mineritul aurifer. Dar despre cele 50 de tăbliţe cerate, găsite în galeriile romane, descoperite în masivele Cârnic şi Igre? Dar aşezările descoperite, dar sanctuarele cu zeci de altare votive, dar necropolele? Dar mausoleul circular de la Găuri, cu diametrul de 8 metri? Dar clădirile din Carpeni, prevăzute cu instalaţii de încălzire prin pardosea sau prin pereţi? Dar galeriile de 400 de metri, din masivul Orlea, deschise publicului în anul 1972, sau restul de 8 km, unde au fost descoperite instalaţii miniere unice?

Puţin le pasă şi „canadienilor” de la „Gabriel Resources” că în masivul Cârnic, în anul 2001, o echipă de arheologi francezi, specializaţi în minerit, au descoperit 70 de km de galerii, dintre care 7 de galerii romane, unice prin frumuseţe... Şi, vai, câte perimetre îşi aşteaptă cercetarea! Mai ales că şi în zona descărcată de sarcina arheologică, cercetarea s-a făcut inadmisibil de superficial, cu largul concurs condamnabil al Ministerului Culturii... Cel care a decis că Proiectul Companiei „Gabriel Resources” este mai important decât conservarea, în interesul României, a unor monumente unice în lume! Fără să respecte Legea nr. 5/2000, prin care respectivul sit arheologic a fost declarat „monument de valoare ex-

cepţională". S-a ajuns la anacronica situaţie de a se cerceta doar o infimă parte, pe baza căreia Ministerul Culturii şi Cultelor a dat liber la jaful patrimoniului naţional, modificând în acest sens, în doi ani, de trei ori legea descărcării de sarcină arheologică, încât s-a ajuns ca decizia să fie la cheremul unor funcţionari din acest minister şi nu a specialiştilor. Certificatul de descărcare arheologică a fost anulat irevocabil în justiţie. Fapt tratat cu nepăsare şi obrăznicie de „Gabriel Resources"! Compania care a „pompat" sume importante ministerului „Culturii", achitând în anii 2002 şi 2003 toate premiile şi cheltuielile necesitate de acţiunile culturale organizate pe Muntele Găina! Şi nu numai...

„Academicienii" de la „Gold Corporation", sunt cei care au sfidat **Protestul celor 1.038 de instituţii academice şi personalităţi din lumea întreagă**. Au primit fără cuvenitul respect argumentele împotriva „Proiectului" ale **Academiei Române**, ale **Academiei Oamenilor de Ştiinţă**, ale **Academiei de Studii Economice**, ale **Uniunii Naţionale „Vatra Românească"**, ale **Societăţii Cultural-Patriotice „Avram Iancu"**, ale **Asociaţiei „Ţara Iancului - iubirea mea"** din Deva, ale **ONG-urilor**, care se ocupă de protecţia mediului şi a monumentelor naturii şi a celor istorice.

Cei doi primari aduşi din Finlanda şi Suedia la Bucureşti, la Conferinţa Grupului de Susţinere a Proiectului Roşia Montană, pe post de propagandişti-mercenari, n-au prea înţeles ce rol aveau, şi n-au prea fost luaţi în serios de cei pe care trebuiau să-i convingă. Erau de faţă şi doi „academicieni" ridicoli: **Alexandru Vulpe** şi **Răzvan Theodorescu**. Ultimul, fost ministru al Culturii! Venit în „grup", în căutarea disperată a modului de a-şi lua „tainul"!

Propunere hazlie

Compania „Gold Corporation", având ca acţionar majoritar, cu 81% din capital, Corporaţia „Gabriel Resources" din Toronto, Canada, se pare că începe să realizeze dimensiunile dezastrului pe

care vor să-l producă patrimoniului cultural-istoric românesc, drept pentru care le-a venit ideea de a reconstrui o bucăţică din vestigiile pe care ar vrea să le dinamiteze. Motiv pentru care minţi înfierbântate de la „Gold" filmează, fotografiază şi gândesc strategii care vor trebui implementate peste 17 ani. Atunci când „Gabriel Resources" va fi departe de „hora" aurului românesc, lăsând pe spinarea „Minvest"-ului misiunea de a închide mina şi de a reface mediul „intoxicat" cu 200 de mii de tone e cianuri şi metale grele, care vor otrăvi pânza freatică, dar şi o suprafaţă ce va depăşi cu mult cele 1.000 de hectare prevăzute...

Hazlie propunere! România, deţinătoarea unor situri şi monumente arheologice - şi nu numai! - unice în lume, studiate de mari savanţi - cum a fost şi cel privind tăbliţele cerate, găsite în galeriile romane, publicate în anul 1873, de **Theodor Mommsen**, în unul din volumele operei sale fundamentale „***Corpus inscriptionum Latinarum***", să realizeze duplicate, pentru a aminti viitorimi că au existat cândva şi... originalele. Penibil! După cum, trebuie să rămână şi amintirea că, până la descoperirea Americii, principala sursă de aur a Europei au fost minele din Munţii Apuseni, asupra cărora s-a abătut un cataclism devastator în primul sfert al veacului 21! Un cataclism pe care îl trăim, adus, cu ajutorul unor cozi de topor din România, de o firmă canadiană, cu reşedinţa fiscală în Insulele Barbados.

Au auzit „terminatorii" Roşiei Montane, Concernul „Gabriel Resources", şi despre minele romane de la **Las Medulas**, din Spania. Acolo, în 2011, în acel peisaj încântător, există o singură galerie, de nici 300 de metri. A vizitat-o şi profesorul **dr. Ioan Piso** din Cluj, care o descrie cam aşa: „*...O galerie destul de amărâtă! La intrare, plăteşti 5 euro. Se află într-una din cele mai sărace zone ale Spaniei. Ministrul spaniol al Culturii a reuşit să înscrie minele din Las Medulas pe lista UNESCO, iar astăzi sunt vizitate de sute de mii de turişti, iar localităţile din jur sunt înfloritoare*"... Se-ntreabă, apoi: „*Ce-a făcut Ministerul Culturii al României pentru a ne apăra patrimoniul?*". Are şi răspunsul pregătit: „*A vândut*

monumentele de la Roşia Montană, sărăcindu-ne cultura şi istoria!...

Mă-ntreb, totuşi, dacă va veni vremea să fie evaluată „**şpaga**"! Dar şi „**marea prietenie**" a aşa-zisei firme canadiene cu reprezentanţii **Agenţiei Naţionale a Resurselor Miniere (ANRM)**, cu ministerele şi miniştri de resort, cu funcţionari ai Statului Român, care au devenit, mai apoi, după ce au semnat documentele vitale pentru constituirea Companiei mixte, româno-canadiană „Gold Corporation, funcţionari importanţi ai acesteia. Ceea ce pute! Chiar urât... Nu-i aşa, domnule **ing. Gabriel Dumitraşcu**? O lecţie pe care aţi avut grijă s-o transmiteţi şi urmaşului dvs., secretarul de stat de la „mediu": **Marin Anton**.

Profesorul Ioan Piso, e un universitar clujean de prestigiu, bursier „Herder" (Viena), „Humbold" (Kőln), cu burse de cercetare universitară la Bordeaux şi Paris. Arheolog rasat: săpături la Cetăţile Dacice din Munţii Orăştie (1967-1973), Ulpia Traiana Sarmizegetusa (1973-2005)... Prin toate a trecut: profesor invitat pentru istoria romană şi epigrafie latină la Viena şi Graz, Directeur d'études la École Pratique des Hautes Études - Sorbona (Paris)... A contribuit la editarea izvoarelor privind religiile celtice, într-un program iniţiat de Universităţile din Graz şi Londra, iar glasul său a fost ascultat şi respectat la marile reuniuni ştiinţifice naţionale şi internaţionale. A scris cărţi, a format mai multe generaţii de istorici, a condus Muzeul Naţional de Istorie a Transilvaniei...

A-nvăţat de toate, cu o excepţie: să cedeze în faţa presiunilor politice şi, mai ales, a mişcărilor de tip mafiot. De aici i-au venit şi pătimirile. Destule! L-au înlăturat de peste tot, de pe toate funcţiile de unde i s-ar fi putut auzi glasul şi protestele. Profesorul Ioan Piso trebuia anihilat. Cu orice preţ! Cei „deranjaţi", ar fi fost în stare să-l trimită, chiar şi cu burse excepţionale, fie la Berlin, la Institutul Arheologic German, al cărui membru corespondent este, fie la Bruxelles, să activeze în cadrul Societăţii Belgiene de Studii Celtice, la Paris, la „Société Nationale des Antiquaires de France", sau la Viena, la Institutul Arheologic Austriac, al căror membru

corespondent este de bune decenii. Atunci, ar fi avut linişte şi Vasile Frank Timiş, şi grupările ale căror planuri sunt, din când în când, „deranjate" de atitudinea intransigentă a profesorului.

Ape tulburi zguduie întregul „Proiect". Halal „**dezvoltare durabilă**"! Un mamut. O bombă ecologică, plasată într-o zonă dens locuită. Un gigant de 26 de ori mai mare ca **Proiectul „Rio Narcea"**, din Spania, şi de aproximativ 10 ori mai mare decât **„Martha"**, din Noua Zeelandă, pe care „Gold Corporation" le ia ca (false!) repere de comparaţie.

*

Totală tăcere în cazul **dezastrului ecologic de la Baia Mare**, provocat de „tocăniţa de cianuri"! O catastrofă care a provocat moarte, în urma ploilor care au spart digurile de la haldele vechi de zeci de ani, care urmau să fie „cercetate" şi prelucrate de „specialişti" din Australia. Căutători de aur şi argint... Aşa a ajuns România prin tribunalele Europei. Nu se vorbeşte nici despre dezastrul ecologic şi uman de la **Certeze-Săcărâmb (jud. Hunedoara)**. S-a rupt şi-acolo digul, iar halda de steril a distrus două blocuri şi a produs victime! Lecţii neînvăţate. Uitate. Ocolite. În timp ce „Proiectul Roşia Montană", prevede, la cota 1.150 m, un dig înalt de 185 de metri, care să ţină piept iazului de decantare, întins pe **mai bine de 600 de hectare**, conţinând 215 milioane de metri cubi de şlam şi 12,3 milioane de metri cubi de apă. Scenariul apocaliptic al fisurării barajului e înspăimântător şi să fie doar imaginat. Cum tot dramatică e evaporarea cianurii şi infiltrarea în sol, otrava pătrunzând în pânzele freatice.

...**Dezvoltare „durabilă"?** În 2006, în regimul Băsescu-Tăriceanu, au fost disponibilizaţi ultimii 500 de mineri, din cei 2.000, câţi au fost. O mină de nimeni închisă de câteva milenii, dezvoltată după regulile vremurilor. Triumful închiderii l-a savurat, fericit, Traian Băsescu. Cam de-un deceniu jocurile erau făcute: prin 1995, se bătuse palma cu trimisul „la înaintare" al firmei canadiene „Gabriel", Frank Timiş. Mai marii ţării şi ai mineritului ro-

mânesc vehiculau şi motivaţia închiderii: nerentabilitatea, eliminarea subvenţiilor şi gravele probleme de mediu, acumulate în timp. Toate „soluţiile" erau însă, croite de mai marii vremii, conform promisiunilor făcute lui „Gabriel", care, până atunci, avea tot atâta expertiză în minerit, cât eu în explorarea minereurilor din munţii de pe Marte!

Proiectul „Roşia Montană" se va întinde, se ştie, pe cel mult 17 ani, şi va asigura, după etapa „şantier", în jur de 300 de locuri de muncă, destinate în special personalului cu înaltă calificare. Atât! Nu 35.000, nu 26.000, nu 3.600... Şi ce va fi după? Războiul pentru refacerea mediului! A rănilor lăsate de cele 200 de tone de cianură şi 150 de tone de dinamită. Vom fi, cu siguranţă, şi martorii declanşării unor procese împotriva Companiei „Gabriel", care, probabil, îşi va fi asigurat demult falimentul, în vreme ce promotorii din umbră ai „Proiectului", cei care au „presat", dar n-au semnat, precum Traian Băsescu, sau Videanu, vor privi cu seninătate spectacolul pe care l-au înscenat. Vor rămâne însă neuitate şi câteva „cugetări" ale sale, emise în această campanie de jaf asupra celei mai mari avuţii a românilor: „*Istoria nu ne aduce nimic!*"; „*«Proiectul» este o datorie de onoare faţă de Ţara Moţilor*"... Nimic n-a înţeles nici din cele 12.000 de afişe răspândite de „**MindBomb**": „*Nu lăsa Roşia Montană să moară! Oamenii sunt mai importanţi decât aurul!...*". O fi luat drept măgulire până şi afişul reprezentând propria-i statuie în aur, purtând titlul „*Lingoule!*"... Omu', direct, sau prin intermediari, a „tratat" problema „Roşia Montană" cu şefii de la „Gold". Lor le-a amanetat patrimoniul... El se crede marele hotărâtor al destinului acestei zone, şi a tot ce mişcă pe harta României... El lasă impresia că e decidentul, dar arată cu degetul spre guvern. Spre Emil Boc... El, Boc, trebuie să semneze. Şi, chiar e o premieră: primul ministru nu e prea dispus s-o facă! Îi miroase a cătuşe. Ştie că Roşia Montană şi bogăţiile de acolo nu sunt ale lui, ci ale poporului român. Şefii de la „Gold", vin şi pleacă, precum muştele. Cum vine, fiecare vrea să pornească „Bomba ecologică", dar se opreşte. Şi nu-i prea mai

crede nimeni că vor curge bunăstare şi dolari pe Arieş şi mai departe, până-n fluviul Saint Laurent, din Canada lui Frank Timiş. Cu toate că, până la capătul speranţelor, mai sunt campanii electorale. Chiar dacă Traian Băsescu va trebui să privească „spectacolul" ca un aparent simplu om de rând. Sau cine ştie, dacă nu cumva se vrea prim-ministru în regimul „Boc", cum s-a pronunţat când s-a instalat în al doilea mandat.

*

Poveştile din „***Scrisoare către România***" sunt simple fantezii penibile imaginate de Agenţia Publicitară care fabrică iluzii, contra cost. Fiecare persoană, atent selecţionată, pentru a umple pagini de ziare, reviste şi clipuri publicitare - devenite atât de excesive, încât, de multă vreme, produc efecte inverse! - pledează pentru locuri de muncă. Vor găsi nepoţii lui **Carol Mignea** (care a fost, de fapt, simplu mecanic, nu miner în subteran, cum pretinde. N-a lucrat niciodată ca miner în subteran! Dar doamna „divorţată", **Sanda Lungu**, care ştie să împletească ciorapi? Penibilă postură în care a prezentat-o acest „expert" în manipularea conştiinţelor, **Radu Naumovici**! A devenit atât de penibilă şi dezagreabilă, încât, te obligă să treci pe alt post. Antireclamă! Dar... Îmi arunc ochii peste lista locurilor de muncă, care vor exista în cei 17 ani şi notez, la întâmplare, câteva „funcţii" care vor exista în primul an: 3 muncitori laboranţi, 14 şoferi de camion, 9 operatori de foraj, 30 de mecanici (6 în al 17-lea an), 15 ajutori de mecanici (3 în ultimul an), 15 electricieni (6 în final), 15 sudori (3 în final), 4 cauciucari (3 în final), 4-5 secretari, un şef de magazie (din al 4-lea an), un manager de mină ş.a. Cam aşa se scrie povestea amăgirilor cu... locuri de muncă!

Deshumarea: 80 milioane vechi pe cap de mort!

...Şi, ca un simbol al „**dezvoltării durabile"**, la Roşia Montană, continuă să bată clopotele, chiar şi atunci când n-a murit nimeni! Se fac deshumări: 80 de milioane de lei vechi de cap de mort! Atât plăteşte „Gold"-ul pentru fiecare mort, scos din groapă. Plăteşte însă şi clopotarul. Decor sinistru. Pământ răvăşit, cu urme de lemn putrezit şi fragmente de oase. Duhoare. Miros de cadavre. Cruci de lemn amestecate în noroiul de după ploi. Ici-colo, oameni care îşi plâng morţii. Ei nu vor să plece nicăieri, pentru nimic în lume. Aparent, cioclii cu teodolite continuă să facă ridicări topografice, prin cimitire...

Săptămânalul „***Formula AS***" şi-a deschis larg paginile pentru asanarea dramei pe care au declanşat-o viniturile „Companiei Gabriel". De 16 ani găzduieşte cronica dezastrului, pregătit şi sprijinit de indivizi şi grupuri care au trădat interesele naţionale. De 16 ani, la Roşia Montană nu se construieşte nimic. Planul Urbanistic General (P.U.G.-ul), votat de consilierii locali - majoritatea aflaţi în solda firmei „Gold Corporation", a blocat totul, lăsând porţile deschise strict pentru „investitorii" canadieni. De-atunci a-nceput **Marea Paragină a Roşiei Montane**, accentuată apoi din momentul închiderii minei, în anul 2006. Absolut nimic altceva! Aşa au „hotărât" consilierii locali, majoritatea plătiţi sau amăgiţi de firma „Gold Corporation". Ei au votat, cum li s-a cerut: Roşia Montană să rămână strict monoindustrială. Nimic altceva să nu fie construit sau practicat în zonă! Nici turism, nici industrie, nici cultural. În afara mineritului, la Roşia Montană, după capu' consilierilor locali, bine plătiţi, nu se poate practica nimic. Aşa li s-a comandat! Cu acel ultim lot de 500 de mineri (din cei 2.000, câţi au lucrat!), mai mult de jumătate dintre locuitorii „Roşiei" au rămas muritori de foame.

Transcriu din tulburătorul reportaj „***Blestemul aurului - la Corna, viitorul iaz cu cianuri din Munţii Apuseni înfloreşte comerţul cu morţi!***", semnat de **Cătălin Apostol**. L-a însoţit în

vizită într-unul din cimitire, un localnic, **Remus Cenuşă**, cantor la biserica din Corna: „*Aici îs îngropaţi tătucu' şi mămica mea, Domnul să-i hodinească în pace! Şi mă jur aici, în faţa lor, că atât cât oi avea io suflare pe pământul ăsta, nimeni nu se va atinge de mormintele lor ori de casa mea. Le spun lor, să m-audă, că nimeni nu îi va scoate de-aici, niciodată! Să ştiu că fac moarte de om pentru asta. Am găsit şi în Sfânta Scriptură, că-i vai de poporul ăla care-şi dezgroapă morţii din morminte. Io mă rog la Dumnazau să-i ierte pe ăi mulţi din sat, care or făcut treaba asta, că mare blestem şi-or luat asupra lor*".

Prea mulţi, dintre cei înstrăinaţi, n-au rezistat! Unii, au murit departe de Roşia Montană, de inimă rea, alţii şi-au pus capăt zilelor, sub ştreang. Dar presiunea alungării oamenilor este din ce în ce mai apăsătoare. La Corna, satul aparţinător, unde va fi barajul de 180 de metri, din cele 140 de case, mai sunt locuite doar vreo 45. Au plecat şi mulţi copii, rămânând doar vreo opt, care au făcut un jurământ dictat de inima lor: „*Dacă ne-or sili, vreodată, să plecăm, să ne legăm cu toţii cu un lanţ gros, de gardul bisericii. Că, poate, n-or avea curaj să împuşte nişte copii!*"

Unul dintre marii militanţi ai deschiderii şantierului s-a arătat a fi **acad. Răzvan Theodorescu**, care a făcut şi o declaraţie stupefiantă: „***Statul Român e impotent***"! De parcă el, R. Th., n-ar fi fost membru important al Guvernului României, şi nici prin Parlament n-ar fi călcat. Ca ministru al culturii, l-a preocupat însă altceva: să-şi facă rosturile: viaţa de după ministeriat şi încheierea activităţii parlamentare. Un fel de „**serviciu contra serviciu**". Într-un interviu acordat **Florinei Tătar** („***Ziua de Cluj***"), evoca prima sa întâlnire cu Roşia Montană, în anul 2001, când a intrat şi în mină. La scurt timp, a iniţiat **Programul** „**Alburnus Maior**", destinat cercetării arheologice, neuitând opinia **profesorului Vasile Pârvan**: „*Alburnus Maior a fost un fel de Californie a românilor*…" S-a reîntors la Roşia Montană, după 8 ani, în 2009, când a pus la cale organizarea unui „**Grup independent de monitorizare**" pentru salvarea patrimoniului subteran şi suprateran, inventându-şi o

ocupaţie bine plătită: „*Am spus de mai multe ori: «noi dăm consultanţă!» Eu mi-am lăsat lucrul la Bucureşti, ca să vin aici. Trăim într-o lume capitalistă, în care consultanţa se plăteşte, mai ales când e făcută de un academician, sau de un profesor universitar. Deci, cine crede altfel, să se întoarcă la epoca socialismului victorios*". Şi nici nu putea să fie refuzat, cei de la Corporaţia „Gold" rămânându-i recunoscători pentru mâna de ajutor întinsă, atunci când era pe foc descărcarea de sarcină arheologică a zonei. A închis ochii şi a semnat „descărcarea" pentru 1.100 hectare, deşi suprafaţa cercetată a fost de doar… 2,2 ha! Mizerie intelectuală. Trădare a profesiei! Fals grosolan. Aşa s-au petrecut lucrurile şi cu Muntele Cârnic, în care echipa de arheologi francezi identificase **70 de km de galerii**. Fără nicio ezitare, în ianuarie 2004, **Ministerul Culturii şi Patrimoniului Cultural**, a „oferit" companiei canadiene, oficial, şi „descărcarea" acestui munte, pe care, după doi ani de dezbateri, justiţia l-a anulat definitiv şi irevocabil şi a făcut-o o „justiţie" total aservită! La presiunea aceluiaşi minister, Comisia Naţională de Arheologie, a propus un nou Certificat de descărcare arheologică pentru Muntele Cârnic. A existat şi un argument al „ofertelor": fără banii Corporaţiei canadiene nu s-ar fi putut face o cercetare arheologică atât de vastă şi spectaculoasă. Preţul plătit e însă imens şi nedrept: „*sacrificarea Roşiei Montane, în ansamblul ei, care, în loc să fie lăsată generaţiilor viitoare, care* - cum aprecia şi prof. dr. Ioan Piso - *ar putea dispune de mai multe mijloace şi, mai ales, de mai multă conştiinţă!*

Ministerul Culturii şi Patrimoniului Cultural, a coborât chiar şi până la faza de instituire a mitei instituţionalizate, acceptând ca o companie privată - „**Gold Corporation**" - să plătească, timp de doi ani, toate premiile acordate de minister, în anii 2002 şi 2003! Rămâne o adevărată tragedie morală vânzarea conştiinţei profesionale, batjocorirea prestigiului profesional al respectivilor indivizi, dar şi îngroparea în noroaie a unor importante instituţii ale statului. Personaje care încearcă să convingă, spre a susţine cu orice preţ „Proiectul", până şi aberaţia că „*decuparea galeriilor*

romane şi reconstituirea lor în altă parte", ar fi o soluţie logică şi oportună...

Vorba cuiva: atunci, în 2009, acad. Răzvan Theodorescu s-antors la Roşia Montană să-şi ia „tainul". Să fi auzit clopotele, care anunţau încă o deshumare? Să fi ştiut că bat clopotele pentru deshumarea încă unui mort, al cărui cadavru urmând să fie dus în bejenie pentru 800 de lei? Să fi simţit durerea oamenilor care urmează să fie dezmoşteniţi? Să fi înţeles ceva din „Proiectul", care va mutila zona şi va lăsa drept moştenire un peisaj selenar, dar şi un „sanctuar" de cianuri şi nisipuri în care s-ar putea dezvolta o flotilă de canotaj? Şi, mai ales, un peisaj de promenadă, pe care să se plimbe nu doar o Europă întreagă, ci chiar o Americă de la Sud la Nord. În „cratere" s-ar putea amenaja circuite turistice sau „ziduri ale morţii", unde s-ar putea desfăşura cele mai spectaculoase concursuri de motociclism, sau de „jepp"-uri. Oricum, întemeietorul „Grupului", **acad. Răzvan Theodorescu** (*maestre, regret, aţi confirmat trădările! Şi de neam, şi de interese! Meschinărie...*) are şi destule „idei" privind turismul post Roşia Montană. El aşteaptă în primul rând turişti străini. „*Opinia mea* - răspunde acad. Răzvan Theodorescu unei întrebări a ziaristei Florentina Tătar - *e că românul are această idee, că la Roşia Montană patrimoniul a fost furat, a fost spoliat. Din acest punct de vedere, s-a făcut un rău imens, incomensurabil, Roşiei Montane, dar, sigur, generaţia viitoare nu va mai fi grevată de aceste lucruri, şi atunci vor veni şi românii, intelectuali, în primul rând, să viziteze acest loc inconfundabil. Văd de pe-acuma, străinii vor veni cu instrumente, echipamente, să vadă galerii, se vor plimba, trebuie să fie bine primiţi, să aibă unde să stea, şi atunci restaurarea de acum va fi salutară. Cred că Roşia Montană va fi un exemplu de turism cultural în România*..." Un mare reformator! El, Răzvan Theodorescu, reformează munţii, în timp ce Băsescu, continuă să „reformeze" altceva...

Dezastru, dar răspundere în solidar!

E ceaţă densă în **Cazul „Roşia Montană"**... Curg ape tulburi. O tragedie a unui popor! Şi, e de neînţeles, de ce justiţia română nu se implică. Tace vinovată! S-au făcut negocieri penale, fără să se ţină cont că bogăţiile „negociate" chiar au un stăpân: **poporul român!** Cel pentru care nimic nu poate fi secret! **Secretizare?! Faţă de cine?!** Ea nu poate fi decât o „metodă" de mascare a jafului, a corupţiei, a aranjamentelor bazate pe legile junglei. Şi, din nefericire, nu este un caz izolat. Aproape toate documentele marilor „privatizări" au fost ferecate în seifuri, fără să poată fi cunoscute clauzele contractuale, intuindu-se doar, pe măsura scurgerii timpului, că acestea sunt înrobitoare, în timp ce, în ţară, dar, mai ales, în străinătate, se-nalţă vile şi proprietăţi ale „**băieţilor deştepţi**". O listă în care, după cum susţin ziarele, apar şi numele „Traian Băsescu" şi... „Eba"!

Mugur Isărescu, guvernatorul Băncii Naţionale a României, pare un om cu scaun la cap. E greu însă de înţeles în ce „echipă" a jucat atunci, prin 1995/1996, când s-a declanşat cazul „Roşia Montană". El e cel care i-a întins „**negociatorului" Vasile Frank Timiş** o mână de ajutor, declarând ferm că „***Banca Naţională a României nu este interesată de aurul de la Roşia Montană! Că el poate fi vândut oriunde***"... Chiar şi pe lună, au adăugat cei care apreciau că „dezlegarea" sa este naivă şi nerealistă, mai ales că „sacul" cu aur al BNR-ului era destul de sărac. Încât, în 2010, rezerva de aur a României era de doar 105 tone, iar datoria externă trecea în viteză ameţitoare de 120 de miliarde euro. O misterioasă dispariţie, de mai bine de 100 de tone, „bâlbâită" suspect de „paznicii" Tezaurului României!

Proiectul „Roşia Montană”, un act criminal

La Roşia Montană e-n plină derulare declanşarea **Jafului Mileniului III**. O aventură la care au pus umărul prea multe personaje, interesate să-şi asigure, cu lăcomie, belşug pentru un mileniu! Chiar dacă vor exista înţelegeri tacite şi obligaţii către cei care au înlesnit semnarea „Contractului”, obţinerea avizelor şi, nu chiar în ultim rând, către cei care au asigurat Roşiei Montane statut de „**zonă defavorizată**” (?!), aducătoare de mari beneficii şi scutiri de taxe. Chipurile, ca să-i „motiveze” pe „investitori”, să nu cumva să refuze să exploateze bogăţiile de aici: **aur**, **argint**, **platină**, **wolfram**, **uraniu**... Şi, Dumnezeu ştie câte „surprize” nu vor mai apărea. Mai ales că **Axa „Bucureşti-Londra-Washington”**, din mintea „cuiva”, nu era chiar o simplă elucubraţie!

Cu foarte puţine excepţii, reprezentate de mari şi abjecţi profitori ai aşa-zisului „**Proiect Roşia Montană**”, 95% din poporul român, proprietar al bogăţiilor de la Roşia Montană, se împotriveşte cu înverşunare, considerându-l un act criminal. De mai bine de un deceniu şi jumătate, protestele nu contenesc. Se sparg într-un zid construit în jurul unor mari interese politice şi al unui preşedinte: **Traian Băsescu**. **Toate bisericile** - şi româneşti, şi ungureşti - **s-au opus cu maximă fermitate**. S-au opus peste 1.600 de oameni de ştiinţă din toată lumea şi au semnat un document care nu lasă loc declanşării dezastrului „proiectat” prin America lui Sörös! S-a opus **Academia Română**. S-a opus **Academia de Ştiinţe Economice**. S-au opus toate bisericile. S-au opus, dar au propus soluţii alternative, practice.

Scena „băieţilor deştepţi” se „umflă”!

Când scriu aceste rânduri, pare că se redeschid puşcăriile, iar judecătorii-ocrotitori încep să se sperie de vremea dezgropării matrapazlâcurilor, care îi vor aduce în boxe şi pe „**băieţii deş-**

tepţi", de ieri şi de azi, care au spoliat ţara. Lângă ei, îşi au loc rezervat şi cei de azi. „**Băieţii deştepţi**", care dau târcoale aurului românesc (şi nu doar! Îi înfierbântă şi energia electrică!), având modele mai vechi: aluminiul, petrolul, gazul metan, decapitarea industriei constructoare de maşini (IMGB vândut cu... 500.000 de dolari, întregul patrimoniu, din care, doar prin vânzarea „Clubului", au recuperat întreit întreaga sumă!), Timpuri Noi, Tractorul, Steagul Roşu, Uzinele „Independenţa" din Sibiu, C.U.G. Cluj, Balanţa Sibiu), a combinatelor chimice, siderurgice şi metalurgice, a combinatelor de industrie alimentară. Tot „**băieţii deştepţi**" au fost şi cei care au devalizat „CAP"-urile şi „IAS"-urile. Ca să nu consemnăm, de pildă, cum a fost vândută cea mai mare bancă românească: privatizarea cu cântec a B.C.R., printr-o lege promulgată de preşedintele Traian Băsescu. Ea a fost dată, practic, gratis, unei bănci obscure din Austria, căreia, din buzunarele poporului român, trebuie să i se plătească şi daune în valoare de 3,75 miliarde euro, pentru pretinse „găuri negre" descoperite în următorul deceniu care a urmat „privatizării"! La fel de păguboasă a fost şi privatizarea „Petrom", printr-o Ordonanţă de Urgenţă, din care profitul OMV din exploatarea petrolului românesc, doar în perioada 1 iulie-31 decembrie 2010, a fost de 2,4 miliarde de dolari. Apasă răspunderi grave pe umerii unor guvernări iresponsa-bile, cum a fost şi cea a lui **Adrian Năstase**, în care, în anul 2004, a aprobat ca profitul excepţional (4-10 miliarde euro/an), să nu fie impozitat!!! Trădări cumplite, care au dus la sărăcirea şi înfometarea românilor!

Corupţii din Mileniul III au adunat însă multă experienţă. Ei jonglează pe sârma de echilibristică a legilor, dar, mai ales, dincolo, iar când acestea nu pot fi „driblate" în siguranţă, „comenzile" ajung până şi prin Parlament, unde, campaniile de „lobby" asigură atingerea „obiectivelor" râvnite. Aşa au apărut „miliardarii"... Ei s-au născut din ruinarea industriei, din amanetarea petrolului, a gazelor naturale, din deşertificarea munţilor, din privatizările „dedicate".

Cazul „Roşia Montană” este extrem de grav. Aranjorii „afacerii”, considerându-se, peste noapte, proprietari, au fabricat o **Lege a minelor**, care prevedea, iniţial, redevenţa minieră, rentă-cotă fixă, plătită Statului Român (pentru concesiune) de... 2%! (Cea mai mică de pe Planetă!) Când s-au declanşat primele valuri de protest, au ridicat-o la 4%. Praf în ochi! Acum, vor să mai adauge încă două procente, dar „investitorul” a-nceput să mârâie. Cel care, cu 3 (trei) milioane de dolari (!!!) a concesionat, practic, toate perimetrele auro-argentifere ale României. Din Proiectul „Roşia Montană”, partea română - „Minvest Deva” - ar fi urmat să încaseze, prin redevenţa iniţială, 2%, cam 3 milioane de dolari! Adică, exact costul concesionării! Fapt pe care nu l-au permis nici stătuleţele uitate prin fundăturile Planetei! Au mai rămas însă fără soluţii, destule probleme grave! Dezastre pentru care răspunderea nu poate fi decât în solidar, de la preşedinte şi prim-ministru, până la ultimul funcţionar implicat în acest jaf!

Mi-a fost dat, la o dezbatere publică desfăşurată la Televiziunea Naţională, cum directorul general al Companiei „RMGC”, **Dragoş Tănase**, debita o enormitate, ca să dovedească marca „pleaşcă” adusă de acest „Proiect” pentru România! A tot debitat cifre, afirmând la sfârşit, cu seninătate, că în bugetul României vor intra mai mulţi bani decât vor lua ei, oneştii „investitori”. La care, nemaisuportând lanţul de minciuni, **ing. Eugen David**, preşedintele Asociaţiei „Alburnus Maior”, l-a întrerupt, felicitându-l pentru noua aritmetică pe care a întemeiat-o. L-a întrebat scurt şi simplu: „*Cum adică, României, a cărei participare e de 18,3%, dacă nu cumva să fi coborât la 6%, să-i revină mai mult decât celor de la «Gabriel Resources», acţionarul majoritar, care are peste 80 la sută din capital, dacă nu cumva chiar 99,4%?!*”

O aventură iresponsabilă: Preşedintele României, umăr la umăr cu „Băieţii deştepţi"!

E-n a doua legislatură, a fost de cinci ori să „inspecteze" şi să accelereze declanşarea exploatării, dar tot n-a priceput că Roşia Montană nu e o localitate plasată într-un deşert. Că are o istorie care, documentar, se scrie de vreo 2.000 de ani, iar arheologic, din vremuri imemoriale. Şi, mai ales, că aici există un patrimoniu impresionant, cu vestigii milenare şi edificii din secolele 18 şi 19, dar şi mult mai timpurii. Că aici, s-a scos dintotdeauna aur, prin metode tradiţionale, care n-au ameninţat nici existenţa localităţii, nici viaţa oamenilor.

Ce ţară îşi permite să sacrifice poate cea mai falnică zonă montană, să dărâme 4 munţi, să distrugă 9 biserici, 5 cimitire, dar, mai ales, să dinamiteze vestigii unice ale Planetei? E o aventură iresponsabilă! În faţa ei, preşedintele are o replică naivă: „*...În momentul de faţă, nimeni n-a dat o alternativă oamenilor din zonă. Când o alternativă viabilă va apărea, îmi voi reconsidera punctul de vedere!*" O opinie care poate induce coşmaruri. De fapt, ce-o fi „preşedintele" unei ţări? Forumul care decide destine, conform propriilor sale idei, bune sau proaste? În plus, instituţii competente şi-au spus ferm punctele de vedere: „***Nu! Proiectului Roşia Montană***", aşa cum este el gândit acum! Au propus şi alternative, pe care preşedintele Traian Băsescu n-a avut, probabil, vremea să le studieze. Să aibă în capu' său adunată mai multă chibzuinţă, decât întreaga Academie Română? Decât toţi cei care văd în „Proiect" o catastrofă ecologică, culturală, economică şi socială?! De ce atâta nesocotinţă faţă de „Nu"-ul ferm al bisericilor româneşti şi ungureşti din România?

Cum, necum, aruncând la coşul de gunoi **Convenţia privind patrimoniul mondial, cultural şi natural** (UNESCO, 16 noiembrie 1972), acceptată de România prin **Decretul 187/1990**, **Ordonanţa de Guvern nr. 43**, din 30 ianuarie 2000, privind Pro-

tecţia Patrimoniului Arheologic şi **Legea nr. 5/2000**, care declară zona Roşia Montană sit protejat, atentatorii au reuşit să „smulgă" **Acordul de mediu**. Instanţele, cu toate presiunile exercitate, l-au anulat însă. Încălca legile României! Ba, nici chiar **Certificatul de Urbanism** pe care îl deţine nu este valabil!... El a fost obţinut prin votul unor consilieri locali, aflaţi în conflict de interese, ei sau membrii familiilor lor, fiind angajaţi ai Companiei „Gold". Altă problemă greu de rezolvat: a proprietăţilor pe care n-au reuşit să le cumpere.

Chiar, până când veţi continua, domnule preşedinte, să acuzaţi că „nu s-a dat o alternativă viabilă" pentru cazul „Roşia Montană"?! Aţi uitat cât v-aţi zbătut, direct sau indirect, ca „P.U.G."-ul Roşiei Montane - votat în total conflict cu legea! - să condamne zona la dezvoltare strict monoindustrială? Bătuse la uşi „investitorul" şi s-a dat poruncă să fie servit slugeşte. Avea în spate, cum v-aţi „scăpat" să afirmaţi, **trei mari fonduri de investiţii din America şi Europa. Atât de „mari", încât, şi-au bătut joc de România, cumpărând toate zonele auro-argentifere cu... trei arginţi! Oficial**...

Atenţie! Se „fabrică", la comanda Companiei Gabriel", un alt instrument de jaf: Legea de expropriere!

Susţinătorii proiectului au declanşat însă o campanie furibundă de slujire a intereselor firmei private „Gabriel" din Toronto (Canada), cu sediul fiscal în Insulele Barbados: **„fabricarea" unei Legi de expropriere**! Când am auzit despre un posibil astfel de demers, am crezut că e un zvon lansat de „opoziţie", pentru discreditarea puterii. Dar n-a fost! E chiar adevărat! Chiar a pornit şi chiar e în chinurile facerii un astfel de demers, cel puţin straniu şi străin de interesele naţionale. Şi, înainte de toate, anticonstituţional: exproprierea în interesul unor firme private! Se instituie astfel cadrul legal pentru exproprierea proprietăţilor românilor, în

interesul „investitorilor" străini, care au obţinut, sau vor obţine, **licenţe de exploatare de la ANRM**. (Ce-o fi acest „bau-bau", prin care se scurg bogăţiile subsolului românesc? Cine îl manevrează? Cine îl controlează? În faţa cui dă socoteală? Aud - şi nu pot accepta - că aici se execută manevre riguros gândite şi programate. N-au oare dreptul românii să ştie ce se-ntâmplă în „maşinăriile" infernale de aici? Dar DNA, până când se va face că nu ştie nimic? Oare când se vor încheia numirile de „politicieni" incompetenţi, cozi de topor, dar slujbaşi umili ai unor tragice interese, care au aruncat ţara la periferia Europei?!)

„Maşinăria" care se pune la cale, are în vedere o procedură specială, foarte rapidă şi simplă: deţinătorii de licenţe de exploatare minieră devin şi proprietari (!?!), pe suprafeţele ce le-au fost atribuite. Urmarea? Statul Român, conform legii care se pune la cale, urmează să-i exproprieze pe proprietarii de drept ai acelor terenuri. Un demers malefic! O propunere legislativă de modificare a Legii Minelor nr. 85/2003 (şi ea, elaborată şi dedicată special intrării în triumf în câmpurile auro-argentifere ale României, a Companiei canadiene „Gabriel"!), o „Lege" pentru care Traian Băsescu se gândeşte „pro-fund" chiar şi la modificarea Constituţiei României şi a altor şase legi! Travaliu, nu joacă, pentru a duce la capăt maleficul demers pornit în martie 2009, de doi senatori: unul de la PDL şi altul de la PSD! Alte personaje malefice... Un model de „eleganţă" a colaborării între senatori aflaţi în partide adverse, dar uniţi de interese. Şi colaborarea lor n-a fost în zadar: toţi parlamentarii prezenţi au votat în unanimitate **Legea de expropriere a românilor**. Încât, atunci când vor veni „investitori" străini şi vor obţine licenţe de exploatare, să nu mai apară „opozanţi", precum cei de la Roşia Montană, care au ajuns să spună că „*doar împuşcaţi îşi vor părăsi proprietăţile!*". Proiectul, trecut deja prin **Senat**, mai are un pas: **Camera Deputaţilor**... Stă însă în fişetele celebrei „miss" Anastase, şi-i va da drumu', probabil, doar după alegeri. Nu cumva să afle românii ce le pregătesc „aleşii", mai ales că aceştia ar mai dori încă un mandat de parla-

mentar, neavând niciun interes să-i supere pe alegători. Apoi, riscul ieşirii în stradă a populaţiei... Că, altfel, „miss" Anastase, ştiind bine regulile numărării, ar reuşi să treacă orice lege!

Băsescu îi avertizează pe localnici: Plecaţi! Trebuie să-nceapă exploatarea!...

Am găsit la Roşia Montană o tragică opinie generală, ca răspuns la întrebarea „*De ce nu se stopează acest Proiect dezastruos?*". Sunt mulţi cei care s-au mânjit din slujirea acestei firme private! Şi mulţi afirmă că ar vrea să trăiască ziua când vor fi chemaţi, în cătuşe, în faţa instanţelor de judecată, vinovaţii! Rămân memorabile avertismentele adresate lui Traian Băsescu de câţiva foşti mineri, venit la Roşia Montană, ca, din postura de şef al Statului, să-i „convingă" pe localnici să-şi vândă rapid proprietăţile, pentru a se demara exploatarea zăcământului.

Românii nu tac, îşi strigă durerea şi pe internet!

La fel de semnificative sunt şi opiniile postate pe www.gândul.ro/news/, din care vom reproduce şi câteva pasaje: „***Nu vom pleca din Roşia Montană. Aşteptăm să fim expropriaţi şi i-am spus şi lu' Băsescu azi că îl aştept să mă scoată cu armata***" (ing. Eugen David, preşedinte al Asociaţiei Aurarilor „Alburnus Maior"); „***A nu te da dus de pe pământul tău, în folos obscur, dar pe termen lung, în ideea a 17 ani de bunăstare spoită - că atât ar dura exploatarea de la Roşia Montană - înseamnă că îţi iubeşti glia şi nu accepţi s-o vezi transformată în spaţiu selenar, cum doreşte chiar preşedintele Traian Băsescu***" (R.M.V.); „***...Doar redevenţele reprezintă 4%. Pe lângă asta, Statul mai primeşte bani, direct la buget, prin dividende, căci ar deţine 20%*** (de fapt, 18,3, sau, cine ştie, mult mai

puţin!) ***din acţiuni, fără să investească nimic*** (oare cine o fi proprietarul aurului?!)***, şi ar primi taxe şi impozite semnificative. S-ar mai adăuga şi beneficiile indirecte: locuri de muncă, atragerea de investitori, companii de proiect. Este nevoie de toate aceste fonduri, mai ales în zona defavorizată de la Roşia Montană...***"; „***Mascarada exproprierilor în interesul firmei private «Gabriel» îmi aminteşte de memoriile ţăranilor naţionalizaţi în anii '50. La fel le spuneau şi atunci: e lege! Apoi, îi luau cu japca şi-i băgau în puşcărie! Care e diferenţa? Care e interesul naţional? Câteva sute de locuri de muncă? O mizerie! Trădare! O Mascaradă care trebuie stopată!***"... (Ciprian); „***De ce a fost secretizat «Contractul»? De ce nu ştie nimeni exact cât revine României? De ce nu ştie nimeni ce se face cu banii?***" (Claudiu); „***Nimeni, în România, nu poate fi expropriat pentru o cauză de drept privat, al unui terţ. Preşedintele trebuie să fie de partea legii, nu de partea interesului privat al RMGC***" (Iorgu); „***Trădătorul Băsescu încearcă să vândă încă ceva pe nimic... Mă gândesc cu cât l-a cumpărat firma privată să susţină acest proiect criminal şi otrăvit. Proiect de importanţă strategică pentru ţară, cu o firmă privată? Proiect de importanţă strategică cu contract secretizat? Dai oamenii afară de pe pământurile lor, în favoarea unei firme private? Expropriere cu sila, pentru o firmă de care nu ştie nimeni? Ce se întâmplă în ţara asta? Nu mai aveţi ruşine de nimeni şi de nimic (...) Jos pălăria pentru oamenii aceia care îşi apără pământurile şi drepturile!***" (Cătălin, 1 septembrie 2011, www.gândul.info); „***Munciţi, munciţi, munciţi pe (...) să-i ajutaţi să se îmbogăţească. 1.000 de locuri de muncă - salariu în medie de vreo 8-9.000 lei, e o mare realizare în mintea voastră de (...) Oare câtă şpagă îşi ia (...) de la firma canadiană, sau poate chiar are acţiuni acolo. Când veţi muri, sper să băgaţi în groapă şi averile pe care le-aţi făcut (...), nu vă săturaţi niciodată.*** (J.J., 1 septembrie 2011, 14[43]); „***...Nu mai prostiţi pe nimeni cântând despre «binele României». Oamenii s-au cam prins cum e cu binele ăsta al României, din care ies***

permanent mai săraci, mai bolnavi, mai lipsiţi de drepturi, cu dreptatea în mână. Ştiţi bine: cine trebuie, iese cu buzunarele doldora. Îl admir pe Eugen David. Domnule, ai curaj, cum n-au mulţi în ţara asta! Să învăţăm de la Eugen David să fim cu fruntea sus şi să spunem ce gândim (...) N-am văzut demult pe cineva să-l contreze aşa de ferm pe (...) Băsescu (...) Încerci acum, Băsescule, ultima tâlhărie, cât mai poţi, sper să nu-ţi meargă, cum ţi-a mers cu vânzarea flotei. România se va schimba cu oameni care îşi apără drepturile până la capăt. Proiect de importanţă strategică naţională? Să se facă dezbatere şi centre de informare în ţară, unde, pe bază de semnături, să se înceapă proiectul. Eu semnez NU! Nu este în interesul ţării otrăvirea munţilor. Vreau să văd munţi frumoşi, pădure şi oameni care se bucură de ea. Referendum Naţional!" (Cătălin, 1 septembrie 2011, 15^{08}); „***Eu spun să exploatăm cu cap şi bine organizat. Adică, să ştim ce vindem, cât vindem, cui vindem, pentru câţi bani şi foarte important, ce facem cu banii. Doar cei cumpătaţi lasă ceva în urmă. Tu ce vrei? Vrei ca risipitorii zilelor noastre să se folosească de tot ce e valoare? Ai impresia că avem în frunte oameni de calitate, bine intenţionaţi, care ştiu ce vor şi vor obţine maximul în beneficiul tău şi al copiilor tăi? Aurul ăla stă acolo de atâta timp şi se găsesc şmenarii ăştia să îl vândă astăzi. Chiar trebuie neapărat vândut?***" (1 septembrie 2011, 15^{41}); „***Ţara are nevoie de aur (...) Soluţia este o companie 100% românească, la care să fie acţionari cetăţenii români. Cu toate că munţii noştri sunt plini de aur, noi îi cedăm (...) şi apoi cerşim de la FMI. Jos trădătorii!***" (Dumitru Moţ, 1 septembrie 2011, 17^{04}); „***(...) Românii nu acceptă ca una din bogăţiile noastre să ia drumul afaceriştilor din străinătate. Pensiile şi salariile nu se plătesc din vânzarea aurului (...), ci dintr-un real şi fructuos management economic, pe care nu ai fost în stare să-l implementezi în România, dacă tot te-ai băgat în treburile guvernului***" (Dumitru Moţ, 1 septembrie 2011, 16^{52})...

Samsar pe piaţa ţepelor

Mii de astfel de opinii sunt postate zilnic pe http://www.gândul.info. Mai bine de 98% dintre opţiuni, sunt potrivnice proiectului, aşa cum se configurează el astăzi. Extrem de aspră este poziţia acestora faţă de implicarea preşedintelui României într-o problemă extrem de controversată şi extrem de păguboasă pentru poporul român. În spatele ei, se ascund interese care duc la devalizarea unei mari bogăţii a subsolului României, amintind de manevrele care au dus la cedarea, pe aproape nimic, a petrolului, a gazelor naturale, a altor resurse naturale, a sistemului naţional de telecomunicaţii. Şi atentatele continuă, sub masca dictatelor FMI!

La adresa promotorilor acelor „jonglerii", se scriu cuvinte extrem de grave, pe care, din respect pentru cititor, am evitat să le reproduc, gen „*Vă miroase lumea şi pe forumurile hoţilor*"; „*Auzi formulare la (...) ăsta: «cianuri folosite în mod responsabil şi sub nişte reglementări stricte, menite să ne protejeze»*"; „*Este violent un om care îşi apără cu disperare proprietatea din străbuni şi luptă pentru a-şi conserva mediul, pădurile, pământul, biserica şi morţii din groapă?! Protestatarii aceia sunt violenţi pentru că apără ultima oază de verdeaţă, ultimul colţ de natură neprihănită care mai există în ţara asta: **Munţii Apuseni**?*"; „*Unde sunt proiectele guvernului, ministerelor cu atribuţii, unde sunt fondurile de sute şi sute de milioane de euro, vânturate, rostogolite, risipite sau dispărute de la MDRT (...) pentru dezvoltare în acea zonă?*"; „*Îmi place, în general, să fiu un cetăţean... «disciplinat», să am respect pentru autorităţi, cu atât mai mult la cel mai înalt nivel, indiferent ce (...) sau (...) e acolo... Dar, de acum, şi de aici, lucrurile merg prea departe!*"...; „*Domnul Băsescu a făcut foarte bine că a acceptat să dialogheze, dar atunci când conversaţia se transformă în ceartă, e logic să intervii. Eu susţin Proiectul RMGC, mai ales că mă gândesc la localnicii care trăiesc extrem de greu, şi care vor ve-*

dea viaţa într-o lumină nouă atunci când locurile de muncă puse la dispoziţie de RMGC le vor fi accesibile..."; „*...În ce priveşte Roşia Montană, nădejdea e la Statul Ungar, la Uniunea Europeană* (care, cum se ştie, s-a pronunţat net împotriva proiectului)*, pentru că Statul nostru se pare că e cumpărat!*"...; „*De ce nu a făcut MDRT - ministerul doamnei Udrea - nimic până acum, în acest sens? Ba, chiar a făcut, domnule Adrian! A blocat orice proiect de asistenţă antreprenorială, în zonă, orice sprijin pentru IMM-uri, orice fonduri europene pentru dezvoltare* (pe care le-o fi deturnat în cine ştie ce scopuri...)*, toate acestea pentru a duce la exasperare populaţia din zonă. De a o duce la limita sărăciei şi înfometării, încât, la momentul în care se va pune în discuţie «Proiectul Roşia Montană», lumea să se agaţe cu disperare de el, ca înecatul de ultimul colac de salvare, să caşte oamenii gura întocmai ca rătăcitul în deşert, după o picătură de apă!*"...; „*(...) Dar această Companie este doar un fel de... **samsar** pe piaţa ţepelor date resurselor rare, care nu face altceva decât însăilează nişte servicii de contracte şi subcontracte, pentru a deturna şi rostogoli bani dintr-un off-shore în altul, până li se pierde orice urmă...*"

Jeffrey Franks trebuie naturalizat şi pus şef de guvern. El va stopa jaful!

Comentariile postate pe www.gândul.info, conţin la nr. 74/1.09.2011, 23.09.2011, şi o concluzie care trebuie să dea de gândit: „***Da, Statul putea să exploateze în condiţii infinit mai avantajoase, direct şi fără prepuşi şi interpuşi, şi, probabil că mult mai ecologic, aurul de la Roşia Montană. Asta, desigur, dacă Statul - adică Regia Autonomă a Cuprului (RAC), rebotezată «Minvest» - nu ar fi fost angrenată, ruinată şi scoasă din joc de mafiile partidelor politice!***"... La care, subscriind, rămâne să adăugăm „modelele" începuturilor devalizării: IMGB, COMTIM, Insula Mare a Brăilei, ALRO Slatina, Sidex, Romtelecom,

Petrom (privatizată cu suma de 668 milioane euro (**!?**), cât reprezintă profitul pe un an al firmei austriece OMV). Fără a mai pune la socoteală, în acest caz, încă o aberaţie contractuală: începând cu anul 2005, guvernele Tăriceanu şi Boc, plătesc timp de 15 ani (**!?**), conform contractului de privatizare a PETROM, şi Legii nr. 555/2004, sume importante pentru decontaminarea mediului, datorită poluării la care a fost supus mediul în ultimii... 2000 de ani! Cam 10 milioane pe an! Fără să uităm vânzarea băncilor, pentru a satisface interese străine, cum a fost cazul vânzării B.C.R. către o bancă de mâna a doua, ERSTE (Austria). După cum, de-o vreme, se vehiculează ideea „revoluţionară" a... „managementului privat!" Rizibil! Ce-o mai fi şi ăla „management privat", dat ca temă de lucru de către **Jeffrey Franks, şeful delegaţiei Fondului Monetar Internaţional în România.** El e, de fapt, „creierul" guvernării României. Ar merita să-l... „naturalizăm", să-l punem şef de guvern, după care să ne despărţim de „Fond" - cum s-a mai întâmplat cândva... Amuzându-ne, să-l întrebăm, totuşi, pe Jeffrey Franks, despre... „**managementul privat**", despre cel „**neprivat**", eventual despre „**managementul de partid**" (sau partinic?). Pentru că, definiri pot fi făcute sute. Importantă rămâne doar **eficienţa managementului** şi nu cum e „botezat" sau „rebotezat" procesul în sine. Formula „**Statul e un prost manager**" are destule elemente false. E vorba, înainte de toate, de reglementările care guvernează actul decizional, de criteriile care stau la baza selecţiei, de calitatea managerilor şi, evident, a managementului. „Privat" sau... „neprivat".

Cum vede „Gabriel" „Dezvoltarea durabilă"?!

Peste deal de Roşia Montană, e un alt munte, **Roşia Poieni**, unde au intrat buldozerele şi-au fost detonate dinamite încă de pe la jumătatea anilor '70. Atunci începuse goana după cupru. O făcea însă Statul Român şi nu o firmă de cutie poştală, cu sediul

fiscal în Insulele Barbados. Nu apăreau astfel nici prevederi suspecte precum: „***Acţionarii îşi asumă reciproc obligaţia de a păstra faţă de terţi secretul absolut cu privire la informaţiile confidenţiale referitoare la datele şi activitatea Societăţii***"... Totul secret! Umilirea părţii române nu poate fi explicată prin incompetenţa „negociatorilor", ci prin corupţia generalizată, în „jocul" căreia au intrat personaje sus-puse, încă şi azi ocrotite de Justiţia română.

Despre aurul şi argintul de la Roşia Montană se vorbeşte cu o naivitate dezarmantă. Se zice că părţii române - reprezentată prin „Minvest" Deva - i-ar reveni o cotă de participare de 19,31%. Gratis! Fără nicio cheltuială... Afirmaţii aberante! ***Proiectul Roşia Montană - de exploatare şi Proiectul Bucium de explorare, sunt prezentate detaliat în licenţele de concesiune nr. 47/20 decembrie 1998 (Roşia Montană) şi, respectiv, nr. 218/6 aprilie 1999 pentru Bucium. Cine le-a văzut însă? Ele sunt secrete pentru proprietar - Poporul Român!*** Articolul 13.2 din Statutul de societate (RMGC) lămureşte pe deplin „dărnicia" faţă de Statul Român: „***După începerea producţiei comerciale se pot distribui dividende numai după plata şi/sau deducerea de către Societate a cheltuielilor şi/sau obligaţiilor Societăţii de rambursare a creditelor acordate de instituţii finanţatoare, de către „Gabriel" şi de alţi acţionari, precum şi plata dobânzilor aferente***"...

E de vânzare şi Roşia Poieni!

„Vânarea" **Roşiei Poieni** e veche, iar regulile de „capturare" şi „exploatare" nu sunt altele decât cele stabilite în cazul Proiectului „Roşia Montană". Ele pot duce în final, dacă nu chiar la dividende zero, la sume infime, în caz fericit! De aceea, şi spre Roşia Poieni s-au concentrat, cu prioritate maximă, campanii de jaf. Tentaţia uriaşului zăcământ, de peste 1,5 miliarde de tone de

cupru, şi a sutelor de tone de aur, argint şi metale rare, cât şi „mirosul" afacerii, i-a înnebunit pe cei din clanul „**Gabriel şi asociaţii**"! **„Cuprumin" Abrud**, e sub un asalt primejdios, dar incapabil să poată reacţiona la ordinele Regimului Băsescu-Isărescu-Boc. Cel care, se zice că a stabilit deja şi suma „afacerii": 50 de milioane euro! În loc de o cifră mult mai apropiată de adevăr: 50 de miliarde euro! Primul pas important s-a făcut deja: **guvernul Boc, prin Ministerul Industriilor, a anunţat deja vânzarea Roşiei Poieni, cât şi a multor alte firme româneşti, profitabile**. De aici, conform comentariilor din mass-media, posibil, o parte din sumele destinate campaniei electorale care vine. Cea pe care preşedintele Băsescu o doreşte câştigată cu orice preţ, spre a amâna tragedia posibilelor „întrebări" despre dispariţia Flotei României! Idee care a-nceput de mai multă vreme să-l sperie pe actualul locatar din Cotroceni, propunând ca de acum, sumele necesare campaniilor electorale să fie asigurate de Guvern. Adică, de către românii - „cotizanţii", evitându-se astfel posibilul „zgomot de cătuşe", pentru cei care îşi atrag sumele necesare prin astfel de metode. Ce s-ar întâmpla, în cazul unui dezastru ecologic, care s-ar produce la Roşia Montană, prin prăbuşirea barajului de 185 de metri? „Partenerul" firmei „Minvest", „Gabriel", s-a „scos": RMGC răspunde strict doar până la suma cu care a contribuit „Gabriel" la constituirea capitalului Societăţii. Scurt şi clar. Restul despăgubirilor interne şi externe, şi al celor necesitate de refacerea mediului de-a lungul zonei de dezastru, care ar afecta România, Ungaria, Serbia, Bulgaria, Ucraina, rămânând în răspunderea Statului Român. O povară greu de dus, dar şi de acceptat!

Spre un catastrofal „Dezastru... durabil!"

„**Dezvoltare durabilă"**? O poveste!... Cu siguranţă, singura urmare ar fi un grav „**dezastru durabil**". „Investitorii", dau însă unele asigurări, că va mai rămâne câte ceva din Roşia Montană:

nu toate cele 16 sate componente ar fi dinamitate, ci doar patru! E drept, cu biserici, cu cimitire, cu şcoli şi grădiniţe, cu primărie, cu monumente istorice şi ale naturii. Ele şi încă vreo patru munţi. Evident, respectând cu religiozitate legile româneşti şi europene... Pe care, atunci când „investitorii" făceau această declaraţie şocantă, încă nu deschiseseră Constituţia României şi nici Legea 85/2003, care, la articolul 11 are unele prevederi care, normal, le cam dă pe dos planurile: „***efectuarea de activităţi miniere pe terenurile pe care sunt amplasate monumente istorice, culturale, religioase, situri arheologice de interes deosebit, rezervaţii naturale (...) sunt strict interzise***". Şi, domnilor investitori, la Roşia Montană, sunt cam toate astea! Atunci, cum rămâne cu respectarea legilor româneşti şi europene?! Oricum, Justiţia românească v-a tratat cu toată blândeţea, însuşindu-şi, din păcate, unele apeluri politice, dar acolo, unde aţi întrecut prea mult măsura, a intervenit. Tot cu prea multă blândeţe!

V-aţi gândit vreo clipă la impactul „investiţiei" asupra mediului din Munţii Apuseni? Teribilă „**dezvoltare durabilă**", când se vor prăvăli spre Valea Arieşului şi peste Ampoi, cele 215 milioane de tone de şlam şi cele 12,3 milioane de metri cubi de apă, când la temperaturi de 26,8^{o}C, se vor evapora cianurile din lac şi vântul va duce particule de cianură, în cantităţi necontrolabile, la zeci de kilometri, unde păşunează animalele moţilor, când apele freatice vor fi „îmbogăţite" cu „suc" de „cianuri"! Şi, toate astea întâmplându-se într-o localitate protejată prin Legea nr. 5/2000, anexa nr. 3, ca **Patrimoniu Naţional de Valoare Excepţională**! Pericolul „**sucului de cianuri**" din pânzele de apă freatică, nu-i o poveste. „Iluştrii" proiectanţi americani ai mastodontului din Munţii Apuseni nu prea au habar de infiltrarea, în apele subterane, a acidului cianhidric, care se formează. Să nu fi aflat acei „proiectanţi" că infiltraţiile apei la barajele hidrocentralelor sunt atent supravegheate, iar cantităţile nu sunt deloc neglijabile? Lecţii neînvăţate de cei porniţi pe jaf! Le ofer câteva exemple, din surse riguroase, pentru a pricepe acest pericol în cazul cianurilor din baraj. La **ba-**

rajul „Fântânele", de pe Someşul Mic, aflat la vreo 10-12 km de Roşia Montană, infiltraţiile au atins, în octombrie 1979, la un an de la punerea în exploatare, 62 litri/secundă, iar la **Tarniţa**, cantitatea s-a redus la 2 litri/secundă, după o serie de „injecţii" cu beton, în mai multe zone. La **Lotru**, volumul infiltraţiilor este în jur de 340 de litri pe secundă... Să fie alta soarta „sucurilor" de cianuri?!

„Roşia Montană e zonă seismică!"
(Gh. Mărmureanu, seismolog)

Nu sunt suficiente motive de îngrijorare, domnilor?! Dar faptul că la proiectarea barajului nu s-a luat în calcul adevăratul grad de pericol seismic, pentru a reduce astfel cheltuielile de execuţie a barajului? Un proiect executat, pornind de la „**presupunerea**" **că Munţii Apuseni nu sunt în zonă seismică!** Fapt neadevărat, contrazis ferm de **seismologul Gheorghe Mărmureanu**, care s-a deplasat şi a analizat cazul, la faţa locului! Da, la Roşia Montană trebuie avut în vedere acest pericol, care e oricând gata să izbucnească!

De ce credeţi, domnilor de la Compania „Gabriel", că „Proiectul" e privit cu o atât de înverşunată ostilitate? Probabil că nici înver-şunatul susţinător al acestui „Proiect", preşedintele Traian Băsescu, n-a aflat, sau n-a priceput încă nimic din starea de spirit a populaţiei, reflectată de studiul sociologic comandat chiar de Parlamentul României. Un studiu extrem de laborios, la care au participat 7.400 de persoane! Ştiţi că 96 la sută dintre cei chestionaţi şi-au exprimat opoziţia fermă faţă de Proiectul Roşia Montană, propus de Compania „Gabriel Resources"?! S-au pronunţat categoric pentru salvarea şi păstrarea intactă a sitului „Alburnus Maior" 70 de organizaţii neguvernamentale, care s-au constituit într-un forum internaţional, pentru salvarea multimilenarei aşezări moţeşti, Roşia Montană. Românilor le e greu să priceapă „dragostea" şi interesele ce-l leagă atât de puternic pe **preşedintele Traian**

Băsescu de **declanşarea Marelui Jaf**. O „strategie" inclusă (de unde şi... până unde!?) până şi în priorită-ţile guvernării Boc. Un proiect sută la sută privat, ocrotit cu disperare, viclenie şi interes suspect, de **preşedintele Traian Băsescu**, de **Radu Berceanu**, **Mugur Isărescu** (nu de mult, primit în Clubul Bilderberg!), **Adrian Videanu** (şi el energic şi suspect „avocat" al Corporaţiei „Gold" din Roşia Montană - RMGC. Şi el s-a deplasat la Roşia Montană, unde a bătut cu pumnul în masă, ca să priceapă şi opozanţii Proiectului: «*Proiectul nu trebuie blocat administrativ*». Pentru el, mina de aur de la „Roşia" e... marmura românească, pe care o jefuieşte eficient, dar şi... „bordurile", care au devenit obligatorii pentru administraţiile portocalii!). Din echipă mai fac parte **Theodor Stolojan** şi alte personaje fără coloană vertebrală, precum **Călin Popescu-Tăriceanu**. Şi lista trebuie completată cu „alţi" - cum li se spune la Roşia Montană - „fripturişti"! Unii, s-au mai îndepărtat de „ciolane", dar nu fără să-şi ia „tainul". Asta e credinţa celor care se opun Marelui Jaf, afirmată adesea public.

*

...”Aventura aurului" a scos la rampă şi alte „conştiinţe", cărora „le pasă" de România, precum „şarpelui Boa" de schimbarea polilor magnetici sau de topirea gheţarilor din Groenlanda! Personaje cu „experienţe" îndelungate. Revin însă la un vaporean, judecat pentru dispariţia flotei României, având chiar şi tupeul de a-i „aranja" mezinei, conform consemnărilor presei, până şi un fotoliu în Parlamentul Europei! El este cel care s-a angajat să fie principalul promotor al „Marelui Jaf" de la Roşia Montană... N-a fost în stare să priceapă că extragerea aurului, argintului şi a metalelor rare din reziduri miniere se poate face şi fără utilizarea cianurilor, aplicând chiar o invenţie brevetată de S.C. Larchim din Baia Mare. Aplicând-o, numai din haldele de la Şuior, Roşia Montană şi Certej-Deva, s-ar putea obţine peste 10 miliarde de euro! E una din soluţii, dar, care, probabil, nu e corelată cu alte interese. Într-o gazetă din Baia Mare, am găsit consemnat alt fapt: „***6 tone de***

aur de vânzare!" Din anul 2009, **Remin Baia Mare** a încercat să iasă din insolvenţa (nu de mine declanşată, ci, făcută, se zice, şi cu buna ştiinţă a preşedintelui de atunci, Traian Băsescu!) prin vânzarea unor mine de aur, care îi aparţineau, a unor edificii, cabane, blocuri, foste sedii, drumuri sau terenuri. E-n moarte clinică provocată! E părăsită, distrusă, deşi, în anul 2012 stă încă pe un adevărat munte de aur. Jaful din zona Flotaţiei Centrale conţine 500.000 de tone de pirită auriferă, din care s-ar putea extrage 6 tone de aur, care ar salva Societatea „Remin" de la faliment! Citez din bine-documentatul articol, semnat de **Ioana Lucăcel**: „*Remin şi-ar putea cumpăra libertatea economică în... aur! Mai exact, în 6 tone. Activitatea minieră a lăsat în urmă 500 de halde de steril şi 15 iazuri de decantare, care poluează apa, aerul şi solul. Adevărata „bombă" ecologică o constituie însă iazul de la flotaţia centrală, unde sunt depozitate în jur de 500.000 de tone de pirită arsenioasă, care otrăveşte întreaga zonă. Vântul, poartă praful încărcat cu pirită şi arsen, iar apa poate fi otrăvită de arsenul care se infiltrează în pânza freatică. Potrivit specialiştilor, cele 500.000 de tone de pirită au un conţinut mediu de 2% arsen!*"

Aceasta este „bomba ecologică"! Circa 10.000 de tone de arsen se scurg înspre râul Racoş, respectiv spre Săsar. O cantitate enormă, mai ales dacă ne gândim că doza letală de arsen variază de la 120-200 mg la adulţi, la 2 mg/kg la copii! „Remin", pare moartă, dar trebuie ajutată să se-nalţe la pretenţiile acestui mileniu. Nu prin închidere sau prin lichidare, ci prin retehnologizare. Şi a „Remin"-ului, şi a fostului Combinat „Phoenix", care ar trebui să fie reutilat şi să reproceseze cele mai importante bogăţii auro-argentifere şi de metale rare, de care România nu duce lipsă! E nevoie însă, pentru asta, de înţelepciune şi, mai ales, de un dram de respect pentru aceste avuţii naţionale, care nu sunt de înstrăinat, cu orice preţ! E o obligaţie morală, în primul rând, a Statului Român! Chiar dacă, la un anume nivel, ar putea exista un conflict de interese, cauzat de faptul - şi puţini o ştiu! - că guvernatorul BNR, **Mugur Isărescu**, împreună cu Mihai Tănăsescu,

fost director executiv adjunct al Băncii Mondiale şi fost ministru al finanţelor, fac parte din **Grupul European al Comisiei Trilaterale**, subordonată celebrului **Club Bilderberg**. Cel despre care se vorbeşte c-ar stăpâni lumea! Cât îl priveşte pe guvernatorul Mugur Isărescu, el este salariatul român care încasează lunar peste 100.000 de lei, la care se adaugă însă şi substanţiale premii anuale. Fără ca lui, sau colaboratorilor şi subordonaţilor săi, din „ordine" europene, să li se aplice „tăieri" de 25% impuse de... preşedintele-şef de guvern Tr. B. Ciudat! Ce căutaţi acolo, în acea structură atât de hulită şi considerată a fi... ocultă, domnule Isărescu? Eu nu am aspiraţii spre acest „Club", dar, când mi-a fost dat să aflu că ar fi un **centru de putere ocult**, m-am întrebat, cu naivitate, ce căutaţi acolo! „Răii" zic că ne vindeţi. Eu vă cred, totuşi, un oltean onest. Cred că la fel vă judecă şi onestul preşedinte Băsescu!... Chiar să fie adevărat că aţi intrat într-o societate secretă, care, după cum spun „bârfitorii", comandă războaie, preţul pâinii, al benzinei şi chiar locurile de muncă. E absurd! Dar, recunosc, trebuie să fie interesantă întâlnirea de relaxare, petrecută într-un hotel de lux, a „Trilateralilor", cu marii bărbaţi puternici ai Planetei. Chiar dacă, presupun, că, la Drăgăşani, în astfel de împrejurări, stagnează evident până şi vânzarea vinurilor „Isărescu". Deşi, s-ar putea chiar, într-o bună zi, să atingă recorduri neluate în seamă.

Adnotări despre „Clubul Bilderberg"

Eu, domnule Isărescu, n-am prea mult habar de acest „**Club Bilderberg**", dar, din respect, pentru cei ce citesc aceste rânduri, voi preciza şi câteva din frământările care m-au îndemnat să nu ocolesc acest subiect, care, mie, cel puţin, mi se pare delicat... E chiar adevărat că acest „**Club Bilderberg**", care acţionează în secret, pentru a controla lumea, nu e „marele duşman", ci indiferenţa pe care o arată poporul? Nu pot să nu vă asigur, că, în ce

mă priveşte, refuz să fiu controlat. Vreau să fiu liber! Atunci, evident, ocolesc acest „Club" şi obsedanta lozincă „***Munceşte, consumă şi supune-te sistemului, pentru că nu există alternativă la lumea minunată pe care am făurit-o pentru tine!***"

Ştiţi ce n-am priceput eu, domnule Mugur Isărescu? Ce legătură are organizarea, la Bucureşti, a unei reuniuni, iniţiată de un fel de "guvern mondial", sub patronajul Băncii Naţionale a României! Cum n-am înţeles nici sărbătorirea regelui Mihai I, sub acelaş patronaj al Băncii Naţionale a României, când acesta a împlinit 90 de ani… Ciudate enigme, în vreme ce România se afundă şi disperarea românilor ia amploare. Chiar să fie adevărat că la reuniunile "Bilderberg", într-o vreme, n-au lipsit **Henry Kissinger**, **George Sőrős**, **Bill Gates**, **Alan Greenspan** sau **Zbigniew Brzezinski**? Şi chiar să fi jurat aceste personalităţi că se afundă în totala tăcere? Nu poţi să nu-ţi pui probleme grave, când auzi că pe agenda reuniunilor "Bilderberg" au fost şi teme care ridicau problema ca locul guvernelor să fie luat de instituţii private potrivite. Aşa cum declara, în anul 1999, în revista "***Newsweek***", **David Rockefeller**.

Să fie doar o simplă sperietoare acest "**Grup Bilderberg**"? Dar faptul că România are doi reprezentanţi în "Trilaterală", **Mugur Isărescu**, guvernatorul Băncii Naţionale, şi **Mihai Tănăsescu**, fost director executiv adjunct la Banca Mondială, fost ministru de finanţe al României.

Rămâne o simplă întrebare: cine şi până când îi manevrează pe români?! Ar merita să explicaţi românilor cine este, de fapt, cel care, de un „veac" stă lipit de tronul bancar al României?

Alt personaj „exotic": **Călin Popescu-Tăriceanu**. Bărbat arătos, despre care unii zic c-a fost manechin de clasă. De-acolo a avut de făcut doar un pas spre fotoliul de... prim-ministru al României, din care a dirijat destule „privatizări", dar a susţinut în forţă şi Compania „Gabriel", să se instaleze cât mai confortabil la Roşia Montană. Are meritul de a fi avut curajul să-l înfrunte pe - parcă! - eternul preşedinte, al cărui „hărhăit" şi comportament primitiv i-a deranjat până şi pe doi dintre mai-marii Europei: **Sárközy** şi **Berlusconi**.

El e marele strateg al iniţierii neîntârziate a **Marelui Jaf**. Când a aflat că „bursa" din Vancouver, unde se tranzacţionează acţiunile Companiei „Gabriel" nu prea mai au trecere, a dat fuga până la Roşia Montană, de unde a transmis un semnal pentru „jucătorii" la bursă: „***Atenţie, deschidem mina din Munţii Apuseni!***"... Şi s-a înteţit „jocul", a crescut „coada" la bursă, iar afacerea s-a umflat cu vreo 30 de procente. Destui răutăcioşi legau campania sa de obligaţii ce-i reveneau din campaniile electorale. Atunci când, pe toate gardurile, puteai zări un chip cu **cicatrici pe frunte şi pe obraz** şi un slogan: „***Băsescu pentru România***". Dar şi o adnotare răutăcioasă, scrisă cu litere mari, pe benzi îndoliate; „***Băsescule! Unde sunt cele 300 de nave ale flotei româneşti?!***"... Şi destui s-au trezit, după ce Tr. B. l-a numit prim-ministru pe **Mihai Răzvan Ungureanu**! Că acesta era „personajul" care îi oferea linia şi atitudinea pe care trebuie s-o aibă faţă de Proiectul „Roşia Montană". Caz care, vrând-nevrând, te duce cu gândul spre soarta **preşedintelui Fujimori**!

Comportament ţâfnos! L-au incomodat minerii, a desfiinţat minele. L-au „colindat" la Cotroceni jandarmii şi poliţiştii. A cerut să se emită o lege de reformare a respectivului minister şi i-a astâmpărat pe „demonstranţi", lăsându-i fără pâine. L-au suspendat din funcţie parlamentarii - cei 322! - a trecut să inventeze represalii: reorganizarea Parlamentului într-o singură cameră, cu cel mult 300 de „fotolii", lansând şi alte idei „exotice", între care şi o nouă hartă administrativ-teritorială! Idei care i-au venit peste noapte. Minte de mare „strateg"... El a inventat şi o „axă": Bucureşti-Londra-Washington. El, Băsescu, s-a tras de brăcinar cu ruşii: „***Marea Neagră, lac rusesc***". El a lansat şi concepte „filosofice": „***Iarna nu-i ca vara***", „***Aici sunt banii dumneavoastră!***". El, cel mai nebăgat în seamă şef de stat din Europa, motiv pentru care, 20.000.000 de români trag ponoasele: blocaj spre spaţiul Schengen, interdicţii impuse românilor de a lucra, în unele ţări din Uniunea Europeană...

Un preşedinte care şi-a trădat jurământul, inventându-şi, dincolo de Constituţie, o „fişă a postului", care îi conferă un statut de

dictator. Prilej de cumplite comentarii şi demonstraţii ale... „vulgului". Poartă vina, în solidar cu guvernările Boc, pentru înglodarea ţării în datorii, care vor fi plătite în viitor de multe generaţii: după unele surse, poporul român a fost îndatorat cu sume ce depăşesc 150 de miliarde euro! Şi sumele cresc, fără ca românii să ştie destinaţia acestora. Dincolo de „păcăleala" că împrumuturile de la FMI şi UE ar fi doar „centuri de siguranţă", pentru vremuri grele. Ar fi trebuit să-nveţe de la **Ceauşescu** ce rosturi au avut cele 17 împrumuturi de la FMI: ***fiecare leu a fost investit în interes naţional***!

Revin şi asupra altui personaj. Ce-o fi fost în capu' lu' **Adrian Năstase** când a iniţiat şi aplaudat Legea nr. 555/2004, privind privatizarea „Petrom"? Jaf, în apărarea căruia Parchetul a dat „NUP", pe motiv că a fost votat în Parlament, şi, conform Constituţiei, „votanţii" nu pot fi traşi la răspundere. Pot vota cum îi „taie"... interesele! Au imunitate! Imunitate şi la jaf! Dar, atunci când, sub mandatul său, prin reînălţarea la Arad a monumentului celor 13 generali-criminali, s-a adus o gravă ofensă românilor? Care să fi fost raţiunile repetatelor prelungiri ale termenelor de revendicare a proprietăţilor, promise cu prilejul unei vizite a sa în Israel? Ce preţ să fi fost plătit pentru reatribuirea de vechi nume ungureşti la peste 1.000 de localităţi româneşti din Ardeal, anulate de drept prin Legea nr. 2/1968?! Şi nu sunt singurele întrebări, care îşi aşteaptă răspunsuri.

Adnotare la 1 Decembrie 1918...

Au trecut 93 de ani de la Marea Unire. Peste şapte ani, va fi **Centenarul**! Ascult transmisiile radio şi încerc să reconstitui momente trăite în anii când transmiteam pentru Radio Cluj, ore în şir, ceremoniile de la Alba Iulia. Notez: campania „vocală" a-nceput în clipa în care premierul Emil Boc depunea prima coroană de flori la statuia lui I.I.C. Brătianu. N-are linişte nici la apropierea de statuia

lui Iuliu Maniu, iar la ora 10, la Statuia lui Mihai Viteazul, valul huiduielilor s-a amplificat. Un prea dur examen al rezistenţei psihice a unui premier strivit de toiagul unui preşedinte desţărător. E, de fapt, o violentă descărcare de suferinţe: tăierea unui sfert din salarii, concedierile în lanţ, închiderea a peste 200 de spitale şi a 300 de şcoli româneşti, continuarea privatizărilor scandaloase a ce a mai rămas, amanetarea bogăţiilor unor imperii specializate în jafuri economice, modificarea „de urgenţă" a Codului Muncii, transformându-i pe muncitorii români în sclavi moderni! În primplan, perspectiva **Jafului** de la Roşia Montană!...

Un eveniment sfânt al românilor, transformat, din nefericire, într-o arenă de proteste tragice. Ţintă generală: atitudinea preşedintelui Traian Băsescu, considerat de unii, care îl judecă poate prea aspru, duşman înverşunat al propriului popor, reproşându-i „***aventura de a scoate România din rândul statelor sociale***", în conformitate cu un necugetat concept al „filosofiei" sale. **Tot spre Traian Băsescu se îndreptau şi protestele celor care se opun dezastrului pe care acesta vrea să-l impună** - cu ce interese?! - **la Roşia Montană, dând chiar şi termene!** „Arena" a fost martora unui nou protest, pe care, în parte, spre onoarea sa, premierul Emil Boc, se pare că l-a înţeles. **Proiectul „Roşia Montană**", aparţinând Companiei canadiene „Gabriel", e chiar o aventură, care a fost pusă la cale de personaje care au corupt un întreg „echipaj" din structurile ministeriale ale guvernului României. Personaje bine protejate, care încă - de ce ?! - n-au fost nici până azi încătuşate!

La Bucureşti, „recital" de huiduieli „dedicate" tot lui Traian Băsescu, în vreme ce la Alba Iulia mulţimea aplauda îndelung delegaţia Moldovei de dincolo de Prut, în frunte cu primarul Chişinăului, **Dorin Chirtoacă**. De-acolo, răzbăteau lozinci prin care se dorea Unirea Moldovei de dincolo de Prut cu România. Printre steagurile tricolore, două bannere: „***Ridică-te, Ştefane, cu braţul tău cel Sfânt şi-uneşte Basarabia cu al Patriei pământ!***" şi „***Basarabia e România***"...

La Oradea, încă o „opinie" stupefiantă a „eroului" **Ladislau Tőkes** (de ce v-aţi „rebotezat" **Laszlo**? Să păreţi mai ungur, părinte?!). E treaba dumneavoastră, a lui Tr. B., care v-a promis ajutor la „europarlamentare" (!?), şi a Ungariei, de ce v-au înnobilat cu faima de „vicepreşedinte al Parlamentului Europei, post ce revenea de drept, prin jocul „algoritmilor", nu României, ci... Ungariei!). Însă, de 1 Decembrie 2011, ca destui români „recunoscători" faţă de ţara care i-a crescut şi ocrotit, aţi adresat o scrisoare, deschisă, urând sărbătoriţilor să „**înghită**" fără noduri la „***plăcuta sărbătoare de 1 Decembrie, Ziua Naţională a României***". Cu „bunul simţ" care vă caracterizează, şi cu „dragostea" pe care o purtaţi chiar şi propriei familii, aţi adresat o „emoţionantă" epistolă românilor. Din ea am aflat despre furia care v-a apucat, reclamând că „*în urmă cu 91 de ani, încălcându-se mai multe principii, şi fără să fie consultată populaţia ungară implicată, Transilvania şi alte regiuni ale Ungariei, au fost rupte de «ţara mamă»*". E motivul pentru care, de vreun sfert de veac, tot cereţi „**autonomia Transilvaniei**"! Deşi, n-am prea înţeles, sfinţia voastră, a cui autonomie: a românilor, a secuilor sau a ungurilor... „*Dacă teritoriile ni s-au luat* - cum vă văitaţi - *măcar să ni se asigure pe aceste teritorii drepturile minoritare şi autonomia naţională, aşa cum prevede chiar Proclamaţia de la Alba Iulia, din 1918...*" Continuaţi, cu diabolică încăpăţânare satanică, să „morfoliţi" ziceri cum că vi „*s-au luat teritorii*". Când?! La dezastrul de la Mohács, petrecut în 29 august 1526? După aceea, în vremea când Ungaria a devenit **paşalâc turcesc**? În 1848, când Ungaria a încercat o primă anexare a Ardealului, prin acel celebru punct 12 al „Proclamaţiei"? În 1867, când „ţara mamă" a dumneavoastră şi-a recunoscut suveranitatea, anexând, sub pălăria Imperiului, pentru 51 de ani, atât de mult râvnitul pământ? La 1 Decembrie 1918? Mai studiaţi istoria, părinte Tőkes. Şi mai faceţi-vă câte o cruce satanică!... Continuând să minţiţi şi să agitaţi un popor demn, cum este cel ungar, vă va bate Dumnezeu!

...Şi mai scrieţi, părinte, că „*e inadmisibil şi intolerabil faptul că, în Transilvania, aparţinând României, în ţara noastră natală, la*

universitatea noastră, odinioară maghiară, din Târgu Mureş, noi maghiarii, azi nu mai putem avea nici măcar secţie maghiară de sine stătătoare"... Iar minţiţi, părinte! Cred că trăiţi o realitate paralelă!... Aveţi un „fix" din care nu mai reuşiţi să ieşiţi. V-aţi blocat. Încercaţi, totuşi, să găsiţi răspuns la o altă întrebare: de ce oare secţiile şi facultăţile cu limba de predare ungară nu-şi completează nici măcar locurile „bugetate" de Ministerul Învăţământului din România?! Nu cumva pentru faptul că sunt atât de multe, încât nu mai are cine să le ocupe? Iar dacă aţi amintit de Tg. Mureş, cred că memoria v-a jucat feste. Aţi uitat că acolo funcţionează o puternică secţie care pregăteşte viitori medici etnici, dar şi o facultate care asigură în special scenele ungureşti cu artişti.

În rest, deşi nu stiu din ce raţiuni, vă felicit că susţineţi programul „***Salvaţi Roşia Montană***", alăturându-vă corului numeros, care, sper, până la urmă, va fi ascultat de cei în măsură să evite **Marele Jaf**, dar, mai ales **Marele Dezastru Ecologic**! Urmăriţi, cred, excentrica şi gălăgioasa campanie „pro", pentru care Compania „Gold" aruncă sume uriaşe. Ea a ajuns la faza în care comentatorii de mass-media au ajuns la saturaţie, efectul fiind invers.

Acum, spre sfârşitul anului 2011, cei de la „Gold" şi marele strateg al manipulării, Radu Naumovici, au mai găsit un client care au început să-l arunce pe piaţă: **Alin Croitoru**, născut în Roşia Montană, iar în prezent student în ale mineritului, la Petroşani. „Batalionul" de redactare a „**Scrisorilor către România**" i-a scris un text după şablonul general, punându-i în gură fraze precum „*Vin dintr-o familie cu mineri din moşi-strămoşi. Tatăl meu, bunicul meu, au ieşit la pensie din mină*", „*Suntem una dintre miile de familii care au clădit prin minerit, de 2000 de ani, nu doar Roşia Montană, ci mare parte din Apuseni*", „*Aş vrea să-i rog pe toţi românii care se împotrivesc mineritului la Roşia Montană să se gândească şi la noi*", „*Sunt tânăr. Vreau să muncesc în ţara mea, nu prin lume!*"...

Şi ce vei face, tinere Alin Croitoru, după 17 ani când din Roşia Montană va rămâne doar dezastrul lăsat de această firmă „Gabriel"? Vei lua sapa şi lopata pentru a obloji dezastrul, încă o vreme. Apoi?!

Liber la concesiuni şi în Marea Neagră!

Scriitorii de „scrisori", pregătite de echipa „Naumescu", l-au pus pe bietul om şi să semneze. Omului căruia nu i-au spus că, de fapt, vor fi doar câteva sute de locuri de muncă, iar după închidere, nu şi-ar mai găsi absolut nimic de lucru. Nici chiar în mult trâmbiţata poveste mincinoasă despre turismul, care s-ar naşte la Roşia Montană... O poveste tragică, cu oameni iradiaţi, cu oameni torturaţi...

Cred, părinte Tőkes, că şi dumneavoastră v-au dat lacrimile. Semn că şi-a ales bine Compania „Gold"... „batalionul" de „scriitori" de... „**Scrisori către România**". Iar „duetul" parlamentar **Greblă-Ruşeţ** (plecaţi acasă, domnilor, lăsaţi locurile oamenilor care au demnitate!), a „fabricat" o lege, prin care să se poată expropria cu forţa oricare imobil care stă în calea „investitorilor". Alt război declarat proprietăţii românilor, dar nu pentru interesul naţional, ci dedicată unei firme private, „Gabriel", care să poată jefui cu toată lejeritatea, patrimoniul auro-argentifer de la Roşia Montană. Pentru început! Cam aşa s-ar putea sintetiza „mesajul" legii: **ai obţinut din partea Agenţiei Naţionale a Resurselor Minerale o licenţă, ai asigurată şi expropriere**a! Ăştia toţi, părinte, sunt chiar mai mincinoşi şi mai prăpăstioşi decât dumneavoastră! Chiar n-au niciun Dumnezeu. Nici „**Greblă**", nici „**Ruşeţ**", care au „gândit" Legea, nici cei care au votat-o! Nişte „păpuşi" telecomandate...

Oricum, România e sufocată de „dragostea" firmelor canadiene. Şi-a început „marşul" spre România şi **Compania „Sterling"**, care s-a „înţeles" deja cu generosul Guvern al României, să i se transfere unele cote de participare la drepturile de explorare a unor perimetre din platoul continental al Mării Negre, câştigate la Tribunalul Internaţional de la Haga, într-un lung proces cu Ucraina. E ultima ispravă a fostului **prim-ministru Tăriceanu**. Ultima semnătură pe care a dat-o, înainte de a se „retrage" şi a lăsa scaunul lui

Emil Boc! El a „măritat" zonele **Ana** şi **Doina**, care fac parte din perimetrele **Pelican** şi **Midia**. S-o fi făcut-o chiar aşa, de capu' lui?!

A ştiut Tăriceanu ce face! Poate le deschideţi ochii şi colegilor dumneavoastră unguri din guvernul României să nu intre în acest joc murdar. Mai ales că în acest **Contract al Ruşinii** ar trebui să fie şi semnăturile miniştrilor Culturii (**Kelemen Hunor**) şi Mediului (**Borbély László**). Chiar dacă „lobby"-stul nr.1 al „afacerii" Roşia Montană e prietenul dvs., Traian Băsescu. Cel care v-a promis ajutor pentru a intra în Parlamentul Europei. Nu ezitaţi! Fiţi sigur că nu va mai apuca să soluţioneze şi cererea pe care i-aţi adresat-o, de a introduce „**principiul proporţionalităţii etnice**", în legislaţia electorală românească. Conform acestui „principiu", pentru minoritatea ungurească ar trebui să nu mai existe pragul electoral de 5%, ci să fie rezervate locuri în parlament, proporţional cu numărul celor care s-au declarat unguri la recensământul din 2011. Prin retragerea semnăturilor celor doi miniştri, veţi câştiga nesperat de mult: din respect, moţii vor vota in corpore candidaţii unguri, şi, în special, pe cei ai **Consiliului Naţional Maghiar din Transilvania**, pe care îl conduceţi. Mai ales că, la acea oră, după prognoze sumbre, s-ar putea ca Traian Băsescu să aibă treabă prin tribunale româneşti şi internaţionale!

Ministrul Economiei, Comerţului şi Mediului de Afaceri, **Ion Arion**, împreună cu directorul ANRM, **Alexandru Pătruţi** (Păziţi-vă libertatea, domnule Pătruţi! Sunt vremuri în schimbare, care vor apropia judecarea jafurilor comandate!), duc planurile mai departe. Şi-au fericit „partenerii", oferindu-le cotele de participare promise către **Sterling Resources Ltd**, **Petro Ventures International Ltd** (20%) şi **Gas Plus** (15%). Le-a „oferit" şi licenţe valabile până în luna mai 2014, dar şi două perioade de prelungire, fiecare cu durata de câte trei ani. **Mike Azancot, preşedinte şi director general executiv al Sterling Resources**, a dat şi un comunicat: „*Deşi suntem în aşteptarea documentaţiei finale privind înţelegerile convenite, putem confirma faptul că întâlnirile organizate la Bucureşti, anunţă o nouă eră în privinţa planurilor*

noastre viitoare în România. Recenta modificare a legii române privind autorizarea lucrărilor de construcţii, aprobarea transferului unor cote de participare şi soluţionarea problemei termenelor contractuale, vor permite reluarea operaţiunilor de explorare şi dezvoltare în Marea Neagră...".

*

...Şi-mi amintesc, ca prin vis, că România avea prin Marea Neagră câteva „platforme" petrolifere, fabricate şi la Galaţi. Că zburau zilnic elicoptere care duceau şi aduceau de pe „Platformă" oamenii care lucrau acolo. N-am mai auzit nimic despre ele, în afara unor zvonuri că au fost văzute plutind spre alte mări şi zări... S-or fi săturat şi ele de... România! Să fi luat drumul deja uitatei flote a României?! Oricum, nicio legătură cu... Băsescu!

Strategiile „Băsescu" au intrat în zona unor descifrări penibile! Sper, domnule Tr. B., că nu vă sunt străine reacţiile. Le transcriu şi eu, după ultima „mutare" strategică, prin care aţi numit prim-minis-tru pe fostul ministru de externe M.R.U., cel care a „vândut", ca să folosesc terminologia „vulgului", „**Moştenirea Gojdu**" de la Budapesta (gurile rele vorbesc, nedocumentat, că ar fi făcut-o în memoria bunicii sale, unguroaică, de la care ar fi învăţat şi limba ungurească!) Ungariei. Sloganurile ar fi bine să le ştiţi şi, eventual, să le combateţi: „*Toată lumea ştie, ne conduce SIE!*"; „*Jos guvernul securist/Condus de un utecist*"; „*Nu vrem javre ordinare/Vrem oameni de valoare*"; „*Vrem cultură/Nu vrem dictatură!*"; „*SIE, lasă-ne/Bani de educaţie!*" Nu ştiu cât veţi pricepe, domnule Tr. B., din aceste segmente, neinventate, dar care, seară de seară fac obiectul manifestaţiilor de protest ale românilor, dar analizaţi-le, şi, dacă veţi lua logica hotărâre, veţi fi aplaudat, chiar dacă nu iertat. Mi-e dat să aud însă şi slogane de gravitate maximă, de care n-aveţi cum să fiţi străin: „*România, nu mai fi/Colonie FMI!*"; „*Afară, afară/Cu FMI, din ţară!*".

Scene care ar trebui să vă dea de gândit. E o prea elegantă invitaţie la ieşire de pe scenă! Ascultaţi glasul raţiunii. Plecaţi! E

un glas pe care, fără să vreau, îl aud în fiecare clipă. Încă un pas, e greu de crezut că l-ar susţine cineva. Poate, zic unii, o mai fi rămas vreo navă!...

Tupeu şi obrăznicie

Compania canadiană „Gabriel Resources" ştie bine ce vrea: profit maxim! Cu orice preţ... De la faza de ameninţări cu penalizări grave, conform „Contractului" secretizat, a-nceput să arate un dram de „bunăvoinţă" faţă de ţara care deţine bogăţiile, pe care „Gabriel" şi le doreşte cu atâta sete. S-a reaşezat la masa renegocierii acelui blestemat document, încheiat de indivizi corupţi, care au trădat interesele naţionale. „Negociatorii" au pe masa de lucru trei alternative: în două, să rămână redevenţa de 4% din valoarea producţiei (iniţial a fost 2%!!!), păstrându-se cota de participare a Statului Român de 19,3%, sau aceasta să fie majorată cu 5,7 procente, ajungând astfel la 25%, iar a treia soluţie - propusă de Statul Român, este creşterea redevenţei la 8%, cu menţinerea cotei de participare de 19,3%. Altă „negociere" în genunchi! Iar redevenţa, chiar cea de 8%, e între cele mai mici de pe Planetă!

Tonul „negocierii" îl dau... „oaspeţii": „Gabriel Resources" acceptă doar varianta unei uşoare creşteri a participării Statului Român la proiect, refuzând categoric majorarea redevenţei, la 8%, dublă faţă de cea în vigoare. Deşi, nivelul redevenţei e stabilit de lege şi nu poate fi negociat de un investitor, oricare ar fi el! Şi evident, Companiei „Gabriel", nu-i convine. Motivaţia adusă de investitor: „***e inacceptabilă datorită impactului asupra profitabilităţii proiectelor miniere, şi riscul de nefinanţabilitate***". Acceptarea ideii unei uşoare creşteri a cotei de participare a Minvest Deva - „*în limite rezonabile*" - s-ar putea traduce într-o cifră maximă de 22,5%. Cu condiţii, însă: prin crearea unui cadru legislativ permisiv, de îmbunătăţire a activităţii operatorilor minieri. E „tonul"

dat de Compania „Gabriel Resources", care controlează categoric „afacerea", cu 80,68% din capitalul societăţii mixte „Roşia Montană Gold Corporation".

Partea română, prin reprezentanţii Ministerului Economiei, au intrat în negocieri cu pretenţia de creştere a cotei de participare de 30-33%, pe care a coborât-o apoi la 25-27%, însoţită însă de o clauză esenţială: **în cadrul Companiei „Gold Corporation", deciziile să fie luate de acţionari pornind de la 50%-50%**. Canadienii au respins şi propunerea „**clauzei de control**", solicitată de partea română. Cât priveşte îmbunătăţirea cadrului legal, discuţiile au ajuns în impas. Partea română a precizat că Guvernul României nu se poate angaja pentru aprobarea unor legi, cum ar fi **modificarea Legii minelor**, aceasta fiind de competenţa Parlamentului. La care „negociatorii" părţii canadiene au precizat că nu e vorba de obligaţii asumate de Guvern, ci de includerea unei clauze care conţine **condiţii suspensive**, oferind şi explicaţii suplimentare: „Gabriel Corporation", adică „investitorul", ar accepta o creştere a participaţiei Statului Român, dar aceasta în momentul când apar „**condiţii obiective pentru progresul Proiectului**".

Adică, obrăznicie! Pe care, un guvern demn, trebuia s-o taxeze ferm: eliminarea aşa-zisului investitor! „Investitorul" a venit pregătit pentru a executa **Marele Jaf**! Tupeu, obrăznicie fără limite, gata să ceară până şi binecuvântarea Guvernului, sub pălăria căruia ar vrea să devalizeze bogăţiile din Munţii Ardealului. Mai ales că, se pare, Guvernul, neavând competenţe, nu s-a angajat să-şi asume obligaţii pentru îndeplinirea condiţiilor cerute de „**Gabriel**", ci, doar, a promis că le va susţine. Cât despre nivelul redevenţei, **ing. Alexandru Pătruţiu**, **preşedintele Agenţiei Naţionale pentru Resurse Minerale (ANRM)** preciza: „*Vrem să stabilim un nivel al redevenţelor astfel încât nici Statul Român să nu piardă, şi nici investitorii să nu fugă*"... În august 2011, Ministerul Finanţelor a prezentat un proiect de Ordonanţă de Guvern, care prevedea creşterea redevenţei pentru aur, platină şi argint de la 4 la 6%, din valoarea producţiei. Guvernul nu l-a aprobat însă! Ela-

borarea lui s-a făcut sub presiunea preşedintelui Traian Băsescu, mereu ferm pe poziţie: ***Proiectul*** „***trebuie făcut***”! S-a trezit, în sfârşit, Traian Băsescu, că trebuie „***renegociată partajarea beneficiilor***”! L-au trezit, se pare, protestele prelungite şi au cerut renegocierea obligatorie a „Contractului” pentru exploatarea minieră. Ba, de necrezut, Băsescu, susţinătorul „Marelui Jaf”, a spus public, s-audă şi cei de la „Gabriel” că Statul are şi alte pârghii, mai ales că redevenţa se află în Legea Minelor, şi nu în Contractul de Exploatare.

„Gabriel”, marele şarlatan, atacă în forţă!

Şi povestea nu s-a încheiat. Acţionarul majoritar, „Gabriel Resources”, şocat de reacţia firească a părţii române, o deleagă pe directoarea tehnică de la „Gold Corporation” să facă o declaraţie publică: „*Reprezentanţii RMGC sunt dispuşi la orice discuţii cu oficialii Statului Român, privind beneficiile din Proiectul de la Roşia Montană, dar că participarea României este deja „competitivă”, având în vedere că 56% din beneficiile acestui proiect rămân în România - din taxe, impozite, redevenţe, precum şi sume din vânzarea aurului şi argintului*”. Altă mare obrăznicie!

Duceţi-vă, cu actele voastre de „caritate” cu tot! Cinism de joasă speţă: v-aţi apucat şi de cumpărat cadavre! „Socoteli” greu de acceptat! Patru munţi şi o bună parte din Roşia Montană, cu 2000 de ani de atestare documentată şi cu alţi 5-6000 de ani de atestare arheologică, un depozitar de istorie, cultură şi tradiţii, locul unde încă se mai păstrează vestigii dacice şi romane. Un loc sfânt pentru români. O zonă populată, domnilor, nu deşert! Doar interesele unor politicieni corupţi v-au deschis porţile. Locuitorii nu vă vor. Le aduceţi moartea, cărând 200 de mii de tone de otravă, adică cianură, şi 150 de mii de tone de dinamită. Cel puţin! Cu ele vreţi să smulgeţi, nu 300, ci mult peste 1.000-1.500 de tone de aur, argint, de săturat tot globul, şi metale rare, în secundar, care

vor fi, cu siguranţă, marile capturi dorite. Pentru aceste interese sunteţi dispuşi să recurgeţi la orice, inclusiv la şantaj, dar şi la organizarea unor acţiuni încadrate juridic la „**crimă organizată**". Cum, ştiţi, desigur, chiar şi au existat cazuri!

N-aveţi pic de respect. N-aveţi niciun Dumnezeu! Cumpăraţi până şi cadavre: 8.000 de lei bucata, cu sau fără coşciug***. Lăsaţi-i pe moţi în sărăcia lor şi duceţi-vă!*** Că vreţi să vă continuaţi gesturile mercantile privind „sponsorizările"? Căraţi-i, în continuare, pe cei ce vor să susţină echipa de fotbal CFR Cluj! Numai că şi ei au fost treziţi de spectatori şi, mai ales, de galerie. Ei au cerut ruperea contractului de publicitate. Gata! Niciun afiş, niciun spot „gândit" de Marele Manipulator Radu Naumovici nu va mai fi văzut pe acel stadion. Oamenii au ajuns la saturaţie. Iar autobuzele care au cărat „galeria" proprie prin toată Transilvania, spre a susţine Proiectul şi de a-i convinge că el e cel care va aduce bunăstare pentru toţi români, mai pot aduce în continuare spectatori la Cluj, pentru a vedea meciuri de fotbal. Fără contract însă. El a fost rupt unilateral. Ajutaţi-i şi pe cei de la echipa de baschet „U Mobitelco", din capitala Ardealului, oferiţi bomboane celor care vin să vadă spectacole la Opera Naţională Română din Cluj-Napoca, împachetate frumos, purtând sigla „Gold Corporation", implicaţi-vă, mai departe, în viaţa primăriilor din Munţii Apuseni şi cumpăraţi-i pe toţi primarii. Ajutaţi populaţia să înţeleagă pe cine au ales. Ţineţi, în continuare, mass-media sub control. Evident, dacă încă nu v-au enervat campaniile, în care, pe acel **Carol Mignea** l-aţi învăţat să-şi învârtă artistic degetele de la mâna dreaptă, ca un veritabil jongler, iar pe împletitoarea de ciorapi, fostă soţie de preot romano-catolic, să mimeze suferinţa, pe care, probabil, i-a produs-o divorţul. Dar Echipa de redactare a „**Scrisorilor către România**" n-a şomat. L-a găsit şi pe **Constantin Furdui**. Are 33 de ani şi fără un loc de muncă, a trăit ani de coşmar: „*Acum sunt angajat temporar, dar frica n-a trecut...*". Omu' a lucrat la firma de stat, pe care „prognoziştii" ţării, au închis-o. Avea pe-atunci un loc de muncă sigur. Declară - de fapt semnează cu naivitate! - că ar vrea ca la Roşia Montană să lucreze toţi moţii care n-au azi de lucru...

Interese sălbatice!

Fie-mi permis să vă-ntreb ceva, domnilor de la „Gabriel Resources": cât din aurul pe care urmează să-l extrageţi - dacă, totuşi, Statul Român nu se va trezi, să priceapă în ce joc l-au băgat „negociatorii" corupţi, în 1996 - aţi vândut şi cât a mai rămas de vândut? E o întrebare firească. Nu e deplasată! Ştiţi bine ce clauze aţi strecurat. V-o amintesc mai întâi pe aceea că RMGC poate vinde, în avans, **aurul** şi **argintul**, care urmează să fie extrase. Dar **platina**? Dar **vanadiul**? Dar **wolframul**? Dar **ruteniul** (842 gr. la tona de minereu)? Dar **iridiul** (585 gr.!)? Dar **uraniul**, despre care se tace! Mult prea multe „dar"-uri... Metale vândute în avans, pentru finanţarea operaţiunilor Corporaţiei „Gold" din Roşia Montană. Leg de această „clauză" alta: cât timp Minvest Deva va avea datorii rezultate din majorările de capital, faţă de acţionarul majoritar, „Gabriel Resources", Statul Român nu va încasa dividende! Şi, slavă Domnului, „Minvest" are datorii de cel puţin 26,14 milioane de euro, rezultate doar din împrumutul necesar pentru participarea la ultima majorare de capital... Altfel spus, ce va avea de încasat România din acest **Mare Jaf**?! Mai ales că, încurcându-vă în socoteli, aţi lăsat de înţeles că aţi venit în România hotărâţi să „pierdeţi" 5 miliarde de euro. Cel puţin eu am înţeles aşa. La un moment dat, aţi anunţat public că zăcământul de la Roşia Montană ar conţine cel mult 200 tone de aur şi vreo 500 de argint. Ar valora, deci, în jur de 1,5 miliarde euro. O „investiţie" pentru care va trebui să cheltuiţi... 6,5 miliarde euro! Adică, aţi venit să faceţi o afacere straşnică: să pierdeţi 5 miliarde! Iar Statul Român (de fapt, poporul român!) refuză, deocamdată să vă lase, în timp ce, dacă s-ar realiza un Referendum Naţional, vreo 97 la sută dintre români, v-ar invita să plecaţi şi să găsiţi în altă parte a lumii o afacere din care nu să pierdeţi, ci **să câştigaţi 5 miliarde**, sau mai mult. Poate chiar **100 de miliarde**, cât au calculat majoritatea specialiştilor români c-aţi căra de la Roşia

Montană. Mai ales că sunteţi într-o situaţie grea, care v-a obligat să reduceţi capitalul social cu 252,7 milioane de lei, de la 612 milioane de lei la 359,8, prin diminuarea valorii nominale a acţiunilor, de la 1,43 lei la 0,84 pe unitate, spre a vă acoperi pierderile din rezerve. Citez din anunţul făcut în Monitorul Oficial: „*Reducerea de capital se va face în temeiul articolului 153 al Legii 31/1990 privind societăţile comerciale, având în vedere pierderile constatate prin aprobarea situaţiilor financiare ale anului 2009 şi care nu au putut fi acoperite din rezerve, şi în temeiul hotărârii Adunării Generale Extraordinare a acţionarilor din data de 14 decembrie 2010*"... Şi-am mai aflat şi despre alte necazuri care vă dau târcoale, existând până şi un orizont teoretic al dizolvării. Eveniment - pe care românii de bună credinţă, l-ar aplauda! - s-ar produce dacă Consiliul de Administraţie ar constata că, în urma unor pierderi, activul net al Companiei „Gold Corporation", determinat ca diferenţă între totalul activelor şi totalul datoriilor acestuia, s-a diminuat la mai puţin de jumătate din valoarea capitalului social subscris. Dacă Consiliul nu hotărăşte dizolvarea, atunci, Compania este obligată ca până la încheierea exerciţiului financiar următor „*să opereze reducerea capitalului social cu cel puţin cuantumul pierderilor, care n-au putut fi acoperite din rezerve*". Potrivit datelor deţinute de Ministerul de Finanţe, RMGC a raportat în anul 2009 pierderi de 162,8 milioane lei, iar în 2010, acestea s-au ridicat la 165,4 milioane lei.

Jaf sub patronaj mondial!

Proiectul minier RMGC e unul extrem de controversat. Un jaf de proporţii. Nedorit. În fiecare etapă a dezvoltării lui - care a început în urmă cu 14 ani (1997!) - au existat controverse flagrante: transferul ilegal al licenţei de concesiune, al celei de exploatare, de la Minvest la RMGC, impactul asupra mediului (descărcarea de sarcină arheologică, protejarea mediului etc.), conservarea

patrimoniului istoric. Un proiect contestat de Academia Română, de mii de savanţi şi oameni de ştiinţă din întreaga lume, de Biserica Naţională Ortodoxă, de celelalte biserici româneşti, ungureşti şi de alte confesiuni.

În spatele Marelui Jaf se regăsesc, se ştie, nume din prima linie a bussines-ului mondial, precum **Győrgy Sőrős**, **John Paulson**, **Beny Steinmetz**, **Thomas Kaplan**... Sunt, de aseme-nea, destule acţiuni subterane, croite de minţi viclene. Rămâne, totuşi, o enigmă: cum s-a ajuns până atât de aproape de... faliment? Şi, nimeni nu ştie ce va urma, mai ales prin vremurile tulburi pe care le traversează mai ales ţările din zona de dominare a monedei euro...

Să fie bani aruncaţi spre cei care încă nu sunt convinşi că e nemaipomenit ce faceţi pentru România, domnilor de la „Gabriel Resources"? Să fie aici şi cheltuielile uriaşe cu „reclama", spoturile acelea neruşinate, încărcate de minciuni şi promisiuni? Sumele care au intrat şi continuă să intre prin buzunarele unor personaje de teapa **acad. Răzvan Theodorescu** şi **acad. Alexandru Vulpe**, **Cosmin Pop**, din Bucureşti, sau a profesoraşilor care stau cu mâna întinsă spre „premiile" şi indemnizaţiile promise de **Corporaţia „Gold"**, „fiica" din România a **Corporaţiei canadiene „Gabriel"**? Concurs de cerşit, care îl are printre candidaţi şi pe „arheologul" de „epocă romană", **Alexandru Diaconescu**, un personaj tragic, dispus să sacrifice până şi vestigiile de epocă romană de la Roşia Montană, în care se declară „specialist" (!?), pentru a-şi încasa onorariile, ţinând - jenant! - trena celor care, cu armele dinamitării vestigiilor, au în vedere „mimarea" reconstructivă a unor monumente unice ale Planetei! Ei, cu foloasele, românii, cu ponoasele. Şi nu ne rămâne decât să defilăm cu pancarte, cu lozinci gen „***Noi i-am ales, ei au culeş!***"...

Lor, acestor cozi de topor, **epigramistul Eugen Albu** le-a dedicat un catren de mângâiere:

„*Au promis la fiecare*
Slujbe, că sunt generoşi din fire
Nu numai la înmormântare
Dar chiar şi de pomenire!"

Români, vi se mai pregăteşte ceva!

Tot preşedintele Băsescu a sărit în faţă, anunţându-şi ţara că mai vrea să repornească încă două mine, dar ele să încapă pe mâinile unor firme româneşti. Nemaipomenită găselniţă... Teribilă „indicaţie"! Sub domnia lui s-au închis, şi vrea să se redeschidă, tot sub sceptrul lui prezidenţial. Atunci, erau declarate „nerentabile", dar iată, în 2011, după vreo cinci ani, aurul de aici s-a înmulţit, devenind sursa principală de salvare a sărăcitei vistierii. Iar el, preşedintele, a ajuns la matura înţelepciune, concentrată în câteva fraze emoţionante. Vrea ca rezervele de aur ale BNR să ajungă de la 103 tone la 200 tone: „*Acum susţin proiectul mai mult ca oricând, nu din motive sentimentale, ci din motive pragmatice. Vedeţi ce se-ntâmplă cu toate monedele - au probleme de stabilitate şi probleme de depreciere. Eu vreau să văd începută exploatarea! (...) Avem nevoie de acest aur pentru rezerva Băncii. România are acum 103 tone de aur în rezervă şi cred că din exploatare, în teritoriul naţional, ar trebui să ne ridicăm rezerva la cel puţin 200 de tone în următorii ani. Vedeţi ce volatile şi nesigure sunt monedele.* ***Ca şef de stat, parcă aş vrea să îmi pun ţara în siguranţă****. De aceea exploatarea trebuie să înceapă. Cred că România trebuie să mărească rezerva de aur pentru viitor...*" (Ce „preşedinte"... inteligent! El închide mina, şi tot el o redeschide. Om pragmatic... Erou naţional!)

Ştie preşedintele totu' şi despre Roşia Montană: că în zonă sunt 300 de tone de aur, 1.600 de tone de argint, că redevenţa în proiect este de 4% (la început a fost doar 2%!!!), ce ar însemna că ea aduce gratis 12 tone de aur în rezerva BNR. Aur ce ar reveni din cele 20% din acţiuni (Nu erau doar 19,3, domnule preşedinte?!), restul de 80% aparţinând firmei canadiene Gabriel Resources! Mai speră ceva „preşedintele": că, prin negocieri, România ar putea obţine ceva mai mult. Continuându-şi „profunda" cugetare, preşedintele în exerciţiu, Traian Băsescu, şi-a în-

cheiat astfel discursul: „*Ce ţară stă pe o asemenea avere în pământ, fără să găsească soluţii s-o pună în valoare? Pentru că, resursa asta nu e nici a ONG-urilor, nu e nici a Ungariei, care nu ştiu ce avize ar trebui să dea României... Nu trebuie să dea niciun aviz, suntem încă stat suveran...*"

„Încă"? Ce preşedinte-patriot avem! El e stăpânu' a tot ce mişcă pe harta României. Inclusiv al aurului... Şi e normal ca deciziile să-i aparţină...

Jaf canadian iminent la Certeju de Sus!

Certeju de Sus este o comună care are în jur de 5.000 de locuitori, situată în apropierea municipiului Deva, unde îşi are sediul firma „**Deva Gold**", controlată de **Compania Goldfields Ltd** din Canada. Această firmă are subscris un capital social de **5.539.940,25 lei** (1.107.986,50 lei şi 1.815.428 dolari) şi deţine 80 la sută din capital. Goana după sumele necesare pentru exploatarea zăcământului, cu 2,4 milioane uncii de aur şi 17,3 milioane uncii de argint (1 uncie = 28,34 grame), a trecut în răspunderea canadienilor, care au primit, încă din primăvara anului 2010, acordul a cinci bănci, rezidente în special în Anglia. O linie de credit, în valoare de 120 de milioane de dolari, cu maturitate la 8 ani, şi alta, de 15 milioane de dolari, pentru leasing-ul echipamentelor. Viitoarea exploatare este situată în intravilanul comunei **Certeju de Sus** şi în extravilanul localităţii **Bocşa Mare**, la aproximativ 20 km de Deva. Un proiect aşteptat cu entuziasm de primarul de aici, **Petru Câmpean**, care speră ca, printre cei 750 de angajaţi ai viitoarei mine, să se afle şi 400 de localnici, care au depus deja cereri în acest scop. Campania de obţinere a avizelor este în plină desfăşurare, fiind însă mai avansată decât cea de la Roşia Montană. Terenurile din zonă - 269 ha din cele 459 - necesare investiţiei, au fost deja cumpărate. Ce va însemna pentru zonă exploatarea în carieră deschisă a minereului? Pe mai bine

de 300 de hectare vor fi amplasate obiectivele proiectului, iar zona de protecţie se va întinde pe 155,6 hectare - după cum consemnează ziarul „Timpul". Etapa de construcţie, care se va întinde pe 2 ani, e aproape de start. Va urma cea de exploatare - 11 ani, apoi cea de închidere, care va dura 5 ani. Speranţa la capătul celor 11 ani de exploatare, este obţinerea a 315.000 tone de concentrat aurifer, respectiv de 5.512 kg „aur în aliaj Dore".

Penibil! Este „darul" anunţat de „matrozul" Traian Băsescu, în compensaţia Jafului de la Roşia Montană! Până atunci, mai sunt însă de urmat drumurile justiţiei, unde este deja atacat avizul de mediu, emis de Agenţia Regională pentru Protecţia Mediului Timişoara. În ce-l priveşte pe cel care afirmă, cu „nevinovăţie", memorabila frază... „***Ca şef de stat, parcă aş vrea să îmi pun ţara în siguranţă***", zecile de mii de minieri concediaţi la jumătatea anilor 2000, în energicele acţiuni de protest organizate atunci, s-au referit şi la nevoia de aur pentru vistieria ţării. Nu i-aţi auzit. N-aţi oprit închiderea minelor, iar în acest răstimp, în rezerva de aur a BNR n-au intrat cele aproximativ 50 de tone care ar fi fost extrase. Şi nici „rafinăriile" de aur n-ar fi intrat în paragină. E scump, „domnule" Băsescu, preţul cu care încercaţi să reparaţi această decizie, luată sub neştiute impulsuri. Sau, pur şi simplu, din crasă incompetentă! Dar, mai bine mai târziu, deşi costurile cad în spinarea unui popor şi nu a vinovaţilor!

E la fel de apăsătoare şi starea „aurului negru". Românii aşteaptă ziua în care cei care au „privatizat" petrolul românesc, să ajungă în faţa instanţelor de judecată şi să plătească preţul trădării intereselor naţionale. Să vinzi petrolul din subsolul ţării, să vinzi petrolul din zona marină, să vinzi platformele de extracţie din Marea Neagră, să vinzi rafinăriile, să înstrăinezi zona din Marea Neagră, cu marile lor cantităţi de petrol şi gaze, să vinzi una din marile avuţii naţionale, extrem de rentabile, aproape pe nimic, sunt acte pentru care Procuratura ar fi trebuit de mult timp să se auto-sesizeze, înfrânând astfel valul de astfel de „privatizări" penale!

Încerc să aflu care a fost soarta vechilor platforme petrolifere din Marea Neagră. „**Gloria**" şi altele câteva, din categoria celor „fixe", au rămas în proprietatea „OMV-Petrom" şi continuă să „muncească". Pentru austrieci însă! Cele „mobile", cinci la număr, au fost recuperate de o firmă cu capital sută la sută românesc - „**Grupul de servicii**", retehnologizate cu sume cuprinse între 20-50 milioane de dolari, şi puse la lucru, acolo unde are contracte firma românească: în Marea Nordului, în Marea Mediterană, în Marea Mexicului, dar şi în Marea Neagră. Celor cinci, li s-au mai adăugat încă două, achiziţionate de firma românească. Dacă vor conlucra cu Compania canadiană **Sterling**, în Marea Neagră? Cu siguranţă, dacă vor fi solicitări...

O întrebare rămâne: ce, şi cine mai chibzuieşte astfel de „privatizări". Ce idei o mai avea „cel ce vrea" **să-şi pună în siguranţă ţara**?!

Se pun la cale alte manevre!

Bătălia pentru declanşarea Marelui Jaf, începută în regimul **Constantinescu-Ciorbea**, susţinută apoi ferm de **Radu Berceanu**, îmbracă forme din ce în ce mai agresive. Ieşirile frecvente ale actualului preşedinte pe posturile de radio şi televiziune au dat aripi „investitorilor", iar cotaţiile bursiere ale Companiei canadiene au crescut spectaculos. Rămân antologice, prin gravitatea lor, unele declaraţii ale preşedintelui **Traian Băsescu**, gen „***Istoria nu ne aduce nimic!***" sau „***Economicul prevalează asupra dreptului!***"... „Logică" a unui „apărător" al legii, greu de înţeles, dar, mai ales, de acceptat. Miroase a incultură, a anarhie, a dictatură, dezvoltând, se pare, un „concept" deja lansat, „fabricat" în propriile-i „laboratoare" de savantă gândire: „*România nu e stat social*"! Şi, de fapt, nici democrat nu e!...

Colosală „afacere" făcută pe spinarea românilor! În anul 2006, **regimul Băsescu-Tăriceanu** a închis mina de la Roşia

Montană (atestată arheologic de mai bine de 4 milenii) şi a disponibilizat ultimii 500 de mineri, sub pretextul că mina e nerentabilă (!?). „Rentabilitatea" trebuia însă trecută în buzunarele unei Companii din Canada, căreia, în anul 1997, **regimul Constantinescu-Ciorbea** i-a asigurat o intrare în triumf pe piaţa aurului românesc. Numai că, timp de 14 ani (1997-2011) societatea mixtă canadiano-română, RMGC, n-a reuşit să împlinească prevederile legale pentru a începe exploatarea. Unele, obţinute fraudulos, au fost anulate de instanţele judecătoreşti. Aşa a fost cazul descărcării de sarcină arheologică. Ea s-a făcut efectiv pe 2,2 hectare, adică a fost cercetată doar 2 la mie (?!) din suprafaţa totală. Sau ceva-ceva mai mult! Semnătura finală a dat-o **acad. Răzvan Theodorescu**! Era ministru... O pată care nu va putea fi ştearsă, umplându-l de penibil. El are însă „meritul" de a fi rămas consecvent fraudei - anulată în cele din urmă de justiţie! - iniţiind „**Grupul Independent pentru Monitorizarea Patrimoniului Cultural din Roşia Montană**" - GIMPROM. Un „grup" bine plătit de RMGC, în cadrul căruia şi-a luat rolul de consilier. De acest „grup", la cei 81 de ani, între alţii, s-a mai „lipit" şi **acad. Alexandru Vulpe**, secondat de un profesoraş din Bucureşti, **Cosmin Pop**, dar şi un aşa-zis „arheolog" din Cluj, pe care l-am mai amintit, **conf. Alexandru Diaconescu**, pe care l-am auzit făcându-şi „datoria" faţă de „stăpâni", la un post local de televiziune prin cablu. A avut atunci prilejul de a se prezenta... „*arheolog de epocă romană*", şi să aprecieze că dispariţia zecilor de clădiri-monumente istorice, a celor 9 biserici, a celor 41 de case de patrimoniu şi a numeroase monumente ale naturii, demne de Patrimoniul UNESCO, a vestigiilor arheologice, unice în lume, a celor 8 cimitire, unde îşi dorm somnul de veci cel puţin o jumătate de milion de suflete. Cui folosesc aceste sacrificii? Binelui românilor? În niciun caz! Vor „umfla" aceste sacrificii vistieria **Clubului Bilderberg**? Ce ziceaţi, domnule „bilderbergian"... **Mugur Isărescu**? Să nu-i pese „arheologului de epocă romană", **Alexandru Diaconescu**, de dinamitarea zecilor de kilometri de galerii din perioada dacică şi din cea romană?! Să fie mai important „tainul"?

Oameni cu minţi sănătoase se opun categoric proiectului elaborat în Colorado, la Denver, de către **Compania „Montgomery Watson Harza”.** Sub presiunea unor minţi diabolice şi a intereselor suspecte ce-l macină pe preşedintele în funcţie al României, **Traian Băsescu**, proiectul privat al **Companiei Roşia Montană Gold”** a fost inclus chiar şi în **Programul prioritar al Guvernului României!** (?) Ceea ce românii credeau că elaborarea unei legi pentru exproprierea unor proprietăţi private în favoarea unor investitori privaţi, veniţi de aiurea, ar fi o glumă, e cât se poate de adevărată. Se apropie, iată, momentul tragic al aprobării acesteia, de către un Parlament care slujește corupţia!

Să nu fi auzit „creierul” acestei acţiuni, fără precedent, de drama **preşedintelui Republicii Peru**, **Alberto Fujimori**?

Băsescu, pe urmele lui Alberto Fujimori?!

Pentru o vreme, peste „**Cazul Roşia Montană**” s-a aşternut tăcerea. „Gabriel” continua să care minereu auro-argentifer în Australia, în timp ce, până şi Băsescu tăcea. Tăcea Parchetul. Tăcea DNA-ul. Tăcea Parlamentul. Până şi presa tăcea, majoritatea gazetelor amuţind după savurarea „tainului”. Ceva se cocea. Dinspre Peru, veneau însă fiori de groază, aduşi de cazul de gravă corupţie în care a fost implicată **Compania „Newmont Mining Corporation**”. Era anul 2004... Scandalul, cu mirosuri de puşcărie şi cătuşe, a pornit de la **Exploatarea auriferă din Yanacocha**, din Peru, considerată cea mai mare din lume. Compania a extras, utilizând tehnologia cianurării, 540 de tone de aur, valorând peste 7 miliarde de dolari. O „rentabilizare” maximă, dar cu urmări devastatoare asupra mediului, otrăvind apele din pânzele freatice şi cele din văile aflate pe o mare rază. Păşunile au devenit deşerturi selenare, iar pădurile, flora şi fauna au rămas încremenite, încheindu-şi ciclurile de viaţă.

Compania „Newmont Mining Corporation" a anunţat apoi deschiderea unei noi exploatări pe **Muntele Cerro-Quilisk**. Poluarea produsă de exploatarea de la **Yanacocha** a declanşat însă o revoltă ţărănească fără precedent, pentru a cărei stingere a fost nevoie de intervenţia dură a armatei. Toate încercările de a descoperi cauzele care au dus la forţarea deschiderii unei noi exploatări devastatoare, pe bază de cianură, s-au oprit la „barajul" presiunilor politice, la nivel guvernamental, exercitat de **Statele Unite ale Americii**, în favoarea **Corporaţiei „Newmont Mining"**. Un adevărat „bombardament" a fost făcut asupra preşedintelui peruan, **Alberto Fujimori**, iar vicepreşedinţii firmei „Newmont" l-au mituit, cu sume consistente de dolari pe şeful serviciilor secrete peruane, **Vladimiro Montesinos**, dar şi cu promisiunea că va fi susţinut de „lobby"-ul evreiesc, din America.

„Finalul" l-am amintit: Alberto Fujimori a scăpat cu viaţă, fugind în Chile. Peruanii, l-au urmărit şi l-au prins. L-au adus în cătuşe, direct în sălile Tribunalului. În 2007, avea 69 de ani. „Lobby"-ul în favoarea Companiei americane „Newmont Mining Corporation" l-a făcut în anul 2004, întâmplător chiar anul în care, în România, urca pe „tron" Traian Băsescu. Pe Alberto Fujimori justiţia peruană nu l-a iertat. L-au condamnat la 44 de ani de închisoare, urmând să vadă lumina zilei la... 113 ani, în anul 2053. Pentru că a forţat deschiderea unor mine de aur, sub impulsul unor importante „recompense"!

Un ambasador... orientat!

Rămân cu mari semne de întrebare şi alte acţiuni. Ce rol o fi avut - sau încă are! - fostul ambasador al Canadei în România, **Raphael Girard**, care a devenit unul dintre acţionarii firmei „Gabriel Resources"? Dar faptul că Agenţia de Publicitate GMP/Ashley, care a asigurat - la recomandarea Ambasadei Canadei! - agresiva campanie de publicitate a Proiectului „Roşia Montană", este aceeaşi

care s-a ocupat şi de imaginea preşe-dintelui Traian Băsescu, în campania electorală din anul 2004? Ce conotaţii pot fi date, în context, afirmaţiei publice a preşe-dintelui, că „***realizarea Proiectului Roşia Montană este o datorie de onoare faţă de Ţara Moţilor***”?! Moţii nu-şi doresc, domnule Preşedinte, acel proiect megalomanic. E doar zbaterea unui grup mărunt, care vrea să vă dovedească ataşament şi slugărnicie profunde. Le-aţi sucit capu'. Sunt disperaţi că nu îi veţi mai pune pe listele parlamentare pe care, o ştiţi, tot Băsescu le face! Altfel spus: nu vor să-şi piardă ciolanele parlamentare!

Cu ce drept?!

Cine are dreptul să hotărască destinul Roşiei Montane? Cine are dreptul să dicteze dinamitarea Cetăţii Romane, a muntelui Cârnic-Cârnicel, a vârfului Orlea, a lanţului Lespedari-Jig-Igre-Văidoaia, a vârfului Şulei, sau să transforme Pârâul Porcului într-o imensă carieră? Berceanu? Băsescu? Videanu? Tăriceanu? Un oarecare **Marin Anton**, care, în calitatea sa de secretar de stat în Ministerul Mediului şi al Pădurilor, se pare că a fost „uns” de ministrul Borbély ca şef al comisiei care dă verdictul „tehnic” privind impactul „Proiectului” asupra mediului. Un personaj care, deloc voalat, s-a şi pronunţat în favoarea declanşării **Marelui Dezastru**, într-o emisiune televizată. Ei, sau alţii ca ei, care vin şi pleacă? La fel cum vin şi pleacă şi „directorii generali” ai monstrului „Gabriel”, fiecare cu angajamentul că va porni infernul din Munţii Apuseni, din care vor curge dolari pe Arieş, până departe, spre fluviul canadian Saint Laurent...

S-au perindat deja 20 de directori generali ai Companiei „Gabriel”. Au venit, au stat o vreme, apoi au plecat de la Roşia Montană. Vin, lansează promisiuni, îşi caută complici, agonisesc sume fabuloase, pornesc generoase campanii de sponsorizări şi aşteaptă ziua declanşării **Marelui Jaf**, care se tot amână!...

Din cauza unor minţi limpezi, a unor oameni care ţin la avuţia naţională! De-o vreme, au găsit un român, cu numele de **Tănase**...

„Înfrăţire" aşteptată: „Newmont Mining" - „Gabriel Resources"!

...2004. **Newmont Mining Corporation** cumpără de la „**Gabriel Resources**" 15 milioane de acţiuni, în valoare de 30 milioane de dolari canadieni, deţinând astfel 20% din acţiunile Companiei „Gabriel". Cresc presiunile. **Preşedintele Traian Băsescu** devine tot mai vocal. Îl enervează lanţul amânărilor. Arde de nerăbdare să-nceapă exploatarea. Agită toate structurile responsabile. **Premierul Emil Boc** lansează o opinie uşor separată: „***Nu sunt un fan al Proiectului de la Roşia Montană. Proiectul RMGC are două mari probleme: una de mediu şi alta economică. Contractul de concesionare este defavorabil Statului Român!***"

Preşedintele Băsescu n-a mai avut răbdare. La 29 august 2011, a aterizat, intempestiv, la Roşia Montană, convocând o întâlnire de urgenţă la Sediul Primăriei din localitate, cu „opoziţia locală" faţă de Proiect. O comunitate extrem de revoltată faţă de acţiunile de forţare a începerii exploatării, pregătindu-se, în acest scop - conform unor informaţii obţinute pe surse! - **o nouă Lege a Minelor**, care va asigura şi exproprierea în interes privat. Precipitat, nervos, preşedintele a încercat să-şi impună punctul de vedere, continuându-şi acţiunea de „lobby"-ist al Companiei canadiene, rămânând surprins de replici, aşa cum a fost cea dată, cu duritate, de **ing. Eugen David, preşedintele Asociaţiei „Alburnus Maior"**:

„- (...) Nu încerca! Nu voi pleca, chiar dacă veţi sprijini în continuare Proiectul... Mă veţi scoate cu armata de aici. Deci, dacă vreţi să faceţi ca Ceauşescu, să mă scoateţi cu armata! Chiar

dacă veţi scrie „***Proprietatea lui Eugen David, expropriată conform legii***”... Cu armata mă veţi scoate de aici, să ştiţi!

Traian Băsescu: Am o rugăminte, nu fiţi lipsit de decenţă! Da?

Eugen David: Chiar am fost decent...

Traian Băsescu: Nu. Chiar nu aţi fost deloc şi sunteţi pe punctul să... Deci, mai mare bolşevism decât să vezi unul care spune... Ai văzut vreun jandarm, vreun militar, care a venit să te scoată, din ordinul meu? Ăsta e bolşevism. De la şcoala lui Stalin. Hai să trecem mai departe...

Eugen David: Ştiu că nu vă place discursul meu!...

Traian Băsescu: Păi nu, că e discurs bolşevic...

Eugen David: Nu! Eu vreau să scap de bolşevism, în viitor...

Zeno Cornea, preşedinte al Fundaţiei Culturale Roşia Montană: Această exploatare, dacă o faceţi la Roşia Montană, toată zona Munţilor Apuseni o faceţi praf. Praf şi pulbere se alege... Pentru a scoate un gram şi jumătate de aur, dintr-o tonă de minereu, Compania va folosi 800 de grame de cianură! Calculaţi câţi oameni pot fi omorâţi cu 800 de grame de cianură. Afirmaţiile Companiei despre modul în care vor fi neutralizate cianurile sunt „gargară”... Deci, aici se vor folosi între 172.000 şi 240.000 de tone de cianură de sodiul Trebuie întrebat inclusiv guvernatorul Băncii Naţionale a României despre ce s-a întâmplat cu aurul din „visteria” ţării, care a scăzut de la 296,5 tone în 1989, la 103 tone în prezent...

Traian Băsescu: Hai să discutăm despre Roşia Montană, că pot să vă spun că s-au vândut. S-au vândut, ca să se plătească salarii şi pensii...

Zeno Cornea: (...) Statul Român va avea 0,6 din Proiect...

Traian Băsescu (uimit de îndrăzneala „supuşilor” săi de a-l înfrunta!): În faţa mea, cu cifrele pe care le-aţi vehiculat şi, probabil, le „distribuiţi” pe aici, v-aţi discreditat. Nu sunteţi de bună credinţă. Minţiţi! Cum să fie 0,6%, dacă prin lege doar redevenţa este 4%? (*Vai, domnule preşedinte, ce are acel 0,6 cu redeven-*

ţa!? - n.a) Cum credeţi că un şef e stat poate fi minţit senin, aşa, făcând-o pe atotcunoscătorul?! Statul Român nu va accepta o redevenţă de 4%. Vă cer să utilizaţi date concrete, nu valori deformate!"

*

(A fost, de fapt, o întâlnire „neprogramată"... Era luni, 29 august 2011. Preşedintele Traian Băsescu venise la Roşia Montană să dea un semnal că „Proiectul" se va face. Era a cincea sa „călătorie" în Ţara Aurului. Documentare la sursă! Plimbare pe locul viitorului crater selenar... La Primărie, s-a întâlnit pentru 10 minute, cu un grup de reprezentanţi ai „Gold"-ului, care, la capătul discuţiilor, a ieşit la geam, a ridicat mâinile în sus, în semn de victorie, exclamând în cor: „Se face". La ieşire, preşedintele a fost întâmpinat de un grup al „opozanţilor" Proiectului pe care îl consideră extrem de păgubos pentru ţară: ing. Eugen David, preşedinte al Asociaţiei „Alburnus Maior"; Zeno Cornea, preşedinte al Fundaţiei Culturale „Roşia Montană; Ştefan Cosma, fost pădurar; Călin Kapros, sociolog, prim-vicepreşedinte al Fundaţiei Culturale „Roşia Montană"; Sorin Jurca.

La solicitarea acestora, preşedintele Traian Băsescu a acceptat întâlnirea, în cadrul căreia i-au fost prezentate principalele motive pentru care se opun ferm Proiectului pe care îl consideră umilitor pentru ţară, devastator pentru mediu, pentru galeriile dacice şi romane şi pentru vestigiile arheologice unice în lume, o amăgire pentru rezolvarea problemelor sociale ale moţilor. Un nepermis furt al celui mai mare zăcământ auro-argentifer şi de metale rare, care, de fapt, sunt şi principala ţintă a Corporaţiei canadiene „Gabriel", a cărei participare la constituirea societăţii mixte canadiano-române este, incredibil, de 99,4 la sută! O realitate a cifrelor, pe care canadienii se străduiesc acum s-o „fardeze". Vor „dragoste" cu orice preţ...

Peste superba aşezare din Apuseni, Roşia Montană, apasă nori negri. Se discută chiar de o revenire „decizională" a Preşedintelui, a primului-ministru, a ministrului dezvoltării regionale şi turismului şi a ministrului mediului. Se discută, fără dovezi, despre posibile scadenţe ale unor promisiuni făcute de preşedintele României în medii de afaceri străine...

Ce va însemna pentru aceste peisaje de vis decopertarea a 4 munţi - Cârnic, Cetate, Orlea, Jig, construirea pe Valea Cornei a unui bazin de depozitare a sterilului rezultat şi a cianurilor utilizate în procesul tehnologic, întins pe 600 de hectare, strămutarea a 900 de gospodării, dinamitarea a 9 biserici şi a 5 cimitire, sau distrugerea vestigiilor arheologice şi a galeriilor romane, datând din secolul 6? Pentru licheaua Vasile Frank Timiş, transfugul cu dublu dosar penal şi dublă condamnare în Australia, la Perth, pentru trafic de stupefiante, doar o sursă de a-şi spori averea. Aşa a ajuns între primii trei-patru cei mai bogaţi români... Pentru „Caracatiţa" Gabriel? Un fericit prilej de „afaceri" în „Ţara Proştilor", sau, mai corect, a corupţiei generalizate, având un mare susţinător în chiar Preşedintele României!

Glasul de dincolo de mormânt al profesoarei Roxana Vuzdugan

În anul 2002, în miez de vară, eram din nou la Roşia Montană. Oameni trişti. Multă apatie. Lehamite. Primarul era la Alba, vicele la Gura Roşiei, secretarul la Câmpeni, cu urgenţe impuse de cartea funciară. La „Eurogold", gard în gard cu Primăria, o secretară bine „aleasă", un calculator, un telefon şi un anunţ: „*Luaţi legătura cu purtătoarea de cuvânt* ***Dana Golea...***" Ceva mai încolo, un număr de telefon. E la Deva purtătoarea de cuvânt, dar ne poate spune ce ne interesează. Peste ani, aveam să aflu că la Câmpeni a fost o nuntă ca-n poveşti: **primarul Andreş** s-a-nsurat

cu „purtătoarea de cuvânt"... Un cuplu care a dus şi la o logodnă: **„Eurogold" - Primăria Câmpeni**, urmând altora, anterioare: **„Eurogold" - Primăria Roşia Montană**, **„Eurogold" – Primăria Abrud**, **„Eurogold" - Primăria Horea**... Primării cumpărate, prin strecurarea în bugetele acestora a câte un franc-doi.

Atunci, în vara aceea toridă, n-am avut ocazia să-l întâlnesc pe **Vasile Frank Timiş**, „canadianul" cu acte de naştere în Borşa Maramureşului şi diplomă de „profesională" obţinută tot acolo, în '80, cu puţin înainte de a fugi din România. Cât aş fi vrut să-l descos despre celebra lui aventură, în timpul celor două decenii de transfug. El era atunci „şeful" cel mare la „Roşia". Avea la dispoziţie şi „jeep"-uri, şi elicopter... El a deschis „târgul caselor". Când a văzut că oamenii cer şi câte o sută de mii de lei, au scos un ziar şi le-au dat de-nţeles roşienilor să-şi bage minţile în cap, că nu le va da nimeni atâta. Şi le-au dat când 15, când 10, când doar vreo trei mii... Dar se-ntrebau, cu disperare, ce-or face, peste 10-15 ani, când „*s-o găta aurul lu' Frank ăsta?*" Se vântura însă ideea „locurilor de muncă temporare"... „*Temporare? Cum să-nţelegem, adică? Pentru două săptămâni? Pentru o lună? Dom'le, treaba nu-i serioasă... Dom'le, ăştia ne cred proşti, de parcă nu ştim censeamnă exploatarea în carieră deschisă, la suprafeţe! E la mintea cocoşului că vor lucra cu utilaje mari, vor fi puţini muncitori... Ziceau la-nceput despre 30-35.000 de oameni. Nici că se poate minciună mai mare. Ăştia-s chiar mincinoşi. Mint de-ngheaţă apele. Cine i-o fi adus pe capu' nostru?*"

*

Însoţit de câţiva oameni ai locului, urc pe Vale, spre peisaje de rai. Şi ele vor dispărea. De-o parte şi de alta, câţiva munţi mai sunt încă în picioare, dar vor fi şi ei doborâţi! Fără să mai fie nevoie de o aprobare specială, cum a fost cea din 3 februarie 1970, când s-a retezat „căciula" unui munte. A dat-o Consiliul de Miniştri, sub semnătura lui **Ion Gheorghe Maurer**. Mi-a pus-o la dispoziţie profesoara de istorie **Roxana Vuzdugan-Manta**:

Hotărâre
Pentru scoaterea din cadrul monumentelor naturii a obiectivului Muntele Cetate, situat în comuna Roşia Montană, judeţul Alba

Consiliul de Miniştri al României hotărăşte:

Articol unic. *Se aprobă scoaterea din cadrul monumentelor naturii a obiectivului Muntele Cetate, situat în comuna Roşia Montană, judeţul Alba.*

Prevederile punctului 11 din anexa la Hotărârea Consiliului de Miniştri din 3 aprilie 1954, privind declararea de monumente ale naturii, se abrogă.

Bucureşti, 3 februarie 1970 *Preşedintele Consiliului de Miniştri*
Nr. 53 ***Ion Gh. Maurer***

Păcat că un bărbat de talia intelectualului **Ion Gh. Maurer** şi-a pus semnătura pe un astfel de document! Aşa a fost însă înţelegerea cu **Nicolae Ceauşescu** şi a respectat-o. Spre onoarea lor, deşi se ceruse dezlegare şi pentru alţi munţi, n-au acceptat. Aşa a fost salvat şi bătrânul orăşel, de vârstă bimilenară. Mi-a vorbit despre acel cumplit moment una dintre marile Doamne care au luptat până la sacrificiu pentru salvarea Roşiei Montane: **profesoara de istorie Roxana Vuzdugan-Manta**. Era dezamăgită şi de reacţia neaşteptată a fostului ei profesor **acad. Constantin Daicoviciu**, căruia i-a cerut să intervină: „*Cum e el surd şi vorbeşte foarte tare, mi-a spus: Aur! Economicul stă pe primul plan. Ţara are nevoie de aur. Dă-i dracului pe romani, că nu se ştie dacă ei au avut de-a face vreodată cu acest monument!*"

Cumplit răspuns, transmis de la Cluj, de „**Arheologul Ardealului**", **acad. Constantin Daicoviciu**, tinerei profesoare. Fostei sale studente! Când se va aşterne liniştea, va trebui să adunăm toate aceste „gândiri" într-o „***Carte a Ruşinii***", dar şi a blestemelor strămoşeşti, care au apărat aceşti munţi!... Cumplitul şoc l-a transmis, la 15 august 1970, într-o scrisoare tulburătoare şi marelui bărbat al Apusenilor, **prof. Romulus Felea**:

„Acum, sâmbătă, 15 august 1970, 1.200 kg de exploziv, vor dărâma măreţul monument. Îmi face impresia că nu voi mai avea ochi să pot vedea mormanul de dărâmături. «Cetatea» este un important monument istoric. Şi niciun istoric nu şi-a ridicat glasul să spună că el este, de fapt, mai important ca monument istoric, decât ca monument al naturii. La declanşarea bubuiturii, cred că voi asurzi. Păcat că puţini au fost alături de noi... ***Cu bine, Ruxandra Vuzdugan****."*

*

...Şi „bubuitura" de-atunci, din 15 august 1970, n-a răpus muntele. Semn că Cineva l-a apărat. Dar a venit alt val, apoi alte valuri, şi „Cetatea" a fost îngenunchiată. Ce evoluţie criminală! De la 1,2 tone de dinamită, în 1970, la... 150.000 de tone! Cantitate în stare să zguduie chiar întreaga Planetă!

Doamna Roxi, e Dincolo. N-a mai rezistat agresiunilor şi n-a mai putut continua lupta. O încleştare dramatică, cu un sistem nepăsător faţă de moştenirea de milenii. În Mileniul III, oamenii lui Timiş vin cu o promisiune hidoasă: că vor reface, în parte, până şi unul dintre munţii dinamitaţi, recompunându-l, bolovan cu bolovan! A durut-o sufletul când i-a fost dat să trăiască şi batjocorirea meseriei de arheolog impusă de cei interesaţi, să-nceapă cât mai repede exploatarea aurului de la Roşia Montană. „Sondajele" arheologice erau făcute pentru a ocoli adevărul despre valorile de patrimoniu naţional „adunate" în mai mult de patru milenii. Mine romane unice în Europa, şi ca datare şi ca dimensiuni, şi ca tehnică de realizare. Adevărate splendori! Temple în care s-au păstrat în situ altarele aduse de minerii care au lucrat aici, mii de morminte, dintre care cel circular a devenit celebru.

Aici, au locuit oameni... Unde sunt aşezările lor? Trebuie găsite! Istoricii de bună credinţă cer ferm întoarcerea la săpături! Pentru marele „merit" de a fi declanşat presiunea accelerării operaţiunilor de descărcare arheologică, „academicienii" de la „Euro-gold", cei care au avut tot interesul să dispară urmele aces-

tui leagăn străvechi, au „inventat" şi o recompensă pe măsură: **Premiul pentru Arheologie „Constantin Daicoviciu"**. Un târg al morţii Roşiei Montane. Serviciu contra serviciu, despre care ministrul culturii, **Răzvan Theodorescu**, explica inocent: „*Sponsorizarea primită de la «Eurogold» este un nevinovat act caritabil, care nu obligă la... contraservicii*"!

Ceaţă multă în toate informaţiile şi confidenţialitate totală, nepermisă, în contracte ce vizează cea mai complexă bogăţie a subsolului României. Nu e vorba doar de viaţa unei localităţi multimilenare, ci şi de visteria unui neam, şi aşa sărăcit de pseudo-investitori, care au jefuit tot ce-au putut. Ziceau oamenii: „*Dom'le, dar ăştia n-au făcut-o singuri. Au complici. Ăştia-s marii vinovaţi. Şi ne-au lăsat pe noi, oamenii simpli, în bătaia furtunilor, să ne luptăm cu ei!... I-aţi auzit ce zic? Că trebuie să ne băgăm minţile-n cap! Vrem, nu vrem, ei tot vor face-o. Şi ne-a dat de-nţeles că e vremea celor mai mari. C-o vrea guvernul ăsta, cum a vrut-o şi ălălalt. Ăştia, ai lui Frank, mint de-ngheaţă apele. Nici cu minciuna despre locurile de muncă nu s-au pus de acord. Fiecare vorbeşte ce-l taie capu'. Treaba este clară: ăştia nu creează locuri de muncă, din contră, le reduc...*"

*

...Preşedintele României, Traian Băsescu, face lobby pentru o firmă privată din Canada, în spatele căreia se află şi miliardari precum **George Sőrős**, **Thomas Kaplan**, sau **John Paulson**. Posibile personaje din Axa lu' Băsescu: „Bucureşti-Londra-Washington"... Şi **Alberto Fujimori** a făcut lobby, acolo, în secret, consistent mituit de „iscoadele" **Corporaţiei** „**Newmont Mining**". Greu a scăpat „japonezul" de furia peruană! A scăpat doar fugind din ţară... Până la urmă, au pus mâna pe el, în Chile, a fost extrădat şi i-au „ars" o condamnare pe care nici n-a visat-o: 44 de ani! Era anul 2007 şi avea 69 de ani. La un an după jumătatea veacului 21, în 2051, poate chiar de ziua lui, 28 iulie, va vedea lumina zilei, sărbătorind împlinirea vârstei venerabile de

113 de ani... Va avea multe de povestit, din vremea studenţiei sale de la Lima, a celor 5 ani cât a fost chiar rector al Universităţii Agrare, pe care a absolvit-o, dar şi despre anii mandatelor de preşedinte, ca ales şi reales al peruanilor, răstimp în care a lăsat ţara fără datorii! În vreme ce „**Băsescu de România**" goneşte voios pe „bulevardul datoriilor" ce trec zdravăn de 100 de miliarde euro!

De Dincolo, **Doamna Roxana** priveşte „spectacolul", amintindu-le „actorilor" că bogăţiile sunt un lăsământ al lui Dumnezeu pentru oamenii locului şi pentru neamul românesc. Că există un **blestem al aurului**: cei care trădează, nu-şi vor găsi liniştea nici în mormânt! E lecţia pe care au încălcat-o 166 de ucigaşi ai Roşiei Montane, cei care şi-au încheiat deja, foarte devreme, setea de jaf! Iar „**cioclii cu teodolite**" au început să roiască şi peste mormintele lor: 800 de lei cadavrul deshumat!

Ca să-şi îndeplinească rolul de „lobby"-ist, preşedintele Traian Băsescu şi-a sacrificat, în timp, cinci zile. De cinci ori s-a suit în elicopter, comandând echipajului să-l ducă la Roşia Montană. Şi l-a dus. S-a-nvârtit deasupra zonei viitorului crater, cu suprafaţă cât vreo sută de stadioane, a „scanat" munţii şi „intravilanul" Roşiei, rămânându-i pe retină o masă imensă de aur şi argint, dar, sper, şi zecile sau sutele de tone de molibden, wolfram, vanadiu, platină şi celelalte metale preţioase „uitate" de înrobitorul contract, încheiat de indivizi a căror soartă n-o pot decide decât instanţele de judecată. Jaf agresiv! Personaje iresponsabile, care îşi angajează ţara într-un dezastru implacabil.

Câte întrebări n-ar fi trebuit să-şi pună „preşedintele-lobby"! De ce, de pildă, de 12 ani, „Proiectul Roşia Montană" este atacat din instanţă în instanţă? A găsit însă răspunsuri penibile la multe întrebări. Iată cum şi-a justificat profundul ataşament faţă de pornirea dezastrului de la Roşia Montană: că nimeni n-a venit cu altă propunere! E păcat că n-aţi priceput nimic din lupta dusă de aceşti oameni pentru introducerea în patrimoniul UNESCO a acestui tezaur de cultură, istorie şi arheologie, în totală opoziţie cu jaful pus la cale.

De ce vă astupaţi urechile când vine în discuţie insistenta solicitare a **Asociaţiei „Arhitectură. Restaurare. Arheologie**" de înscriere a Zonei Roşia Montană în Patrimoniul Mondial UNESCO, acolo unde îi este locul. E o bătălie veche! În anul 2003, **Comitetul Internaţional pentru Monumente şi Situri (ICOMOS)** de pe lângă UNESCO s-a pronunţat ferm pentru protejare. „Blocajul" îl produce, incredibil!, chiar Ministerul Culturii, „păstorit" de **Kelemen Hunor**, cu toate că şi Comisia pentru relaţia cu UNESCO şi Comisia Naţională a Monumentelor Istorice au aprobat înscrierea zonei în patrimoniul mondial. N-o vrea ministrul Kelemen Hunor! Şi, fără semnătura lui, nimic nu se mişcă. Şi ce bine i-ar sta lângă minele neolitice din Belgia, siturile miniere din Germania, Suedia, Spania, Marea Britanie, sau alături de Palatul de la Versailles sau Marele Zid Chinezesc şi Cetatea Sighişoarei. Să ştie „cumva", „ceva" şi despre acest caz preşedintele României? Să fie oare în dezacord cu ordinul pe care l-a dat cu fermitate: să-nceapă şantierul de la Roşia Montană! Adică „**Marele Jaf**"!...

Până acum, s-au perindat vreo 20 de „generali", care de care mai hotărât să-i convingă pe „opozanţi" să li se alăture. S-au perindat şi destui manageri de „mediu", care au dat asigurări că, prin grija lor, mediul va rămâne curat, iar poluarea milenară complet eliminată. Un singur lucru ziceau, aproape în cor, că „*mai rămâne doar preocuparea mai accentuată de educare a comunităţii locale, încât să joace un rol pozitiv şi activ în protejarea şi managementul faunei şi a florei...*". E tot ce mai trebuie făcut, după mintea unuia dintre managerii de „mediu" ai Companiei, **John Aston**, dar şi a celor ce i-au urmat puşcăriaşului **Vasile Frank Timiş**: **Mike Stein**, **Alan Richard Hill**... De-o vreme, numelor exotice le-au luat locul unele neaoş româneşti. În anul 2011, pe scaunul de „general" stă **Dragoş Tănase**, iar pe cel de „manager cu mediul" stă... **Horia Avram**! O fi moţ, cu nume şi prenume împrumutate din istorie? Dacă da, ar trebui să schimbe corabia dezastrului cu alta, demnă de idealurile lui Horea şi Avram Iancu...

Fostul vicepreşedinte al RMGC, **John Ashton**, după ce şi-a încheiat mandatul la Roşia Montană, a devenit... „**master-mind**" la **Marmosin**, **Simeria**, **proprietate a familiei Videanu**, cea mai mare fabrică de prelucrare a marmurei şi a pietrei ornamentale din România. O societate aflată mereu în contact cu firma canadiană „**Gabriel Resources**". Analiştii fac o legătură directă între interesele lui **Adriean Videanu** şi **includerea Proiectului „Roşia Montană" în Programul Guvernamental pe anul 2011**, impusă de ministrul de atunci al Economiei, Comerţului şi Mediului de Afaceri, acelaşi **Adriean Videanu, Regele Marmurei, Regele Bordurilor, Regele Corupţiei**!...

Ce rol să fi avut în acest „păienjeniş" **Marc Rich**? Dar **gruparea Rotschild-Sőrős**?

Un impostor nepereche: Bogdan Baltazar!

Vremea autohtoniei. Vremea cozilor de topor!... A celor care, pentru câţiva galbeni, sunt în stare să declare orice li se cere. N-aţi auzit iresponsabilele declaraţii ale lui **Bogdan Baltazar**? El îşi zice „**consultant financiar**": „*Pe lângă câteva mii de locuri de muncă indirecte, Proiectul Roşia Montană va genera 2.300 de locuri de muncă directe în etapa de construcţie a minei şi alte 880 pe perioada operării...*" Vai, maestre, chiar până aici aţi coborât? Prea multă josnicie. Aţi devenit penibil. Oricum, nici miliardele ăstora nu vă vor spăla de ruşinea de a vă vinde conştiinţa şi imaginea de individ ce păreaţi cândva om serios! Cred că n-aţi priceput nimic din ce-nseamnă să „macini" munţii Roşiei Montane, să-i dinamitezi cu 150 de mii de tone de dinamită şi apoi să-i „tratezi" cu cel puţin 200 de mii de tone de cianură. Şi-atunci, de ce v-aţi „avântat" în aventură? Dacă aţi făcut-o pentru câteva mii sau câteva zeci de mii de euro, chemaţi Senatul, daţi-vă demisia şi donaţi respectivele sume pentru spitalizarea oamenilor din Roşia

Montană, cărora şocul „înstrăinării" le-a produs grave tulburări de sănătate! Dar dumneavoastră, domnule **rector Moise Achim**? Nu merita să aruncaţi o pată atât de urâtă pe umerii Universităţii „1 Decembrie 1918" din Alba Iulia, trântind o declaraţie atât de penibilă: „*Alternativele de dezvoltare a zonei prin agricultură şi turism, sunt posibile doar ca activităţi complementare proiectului minier*"... M-a şocat, domnule **James Otto**, şi „logica" dumneavoastră! Vă declaraţi „**Expert internaţional în fiscalitate minieră**" şi declaraţi că, din acest „Proiect", „*Statul Român câştigă un procentaj corect!*". Şi aţi precizat că acest câştig este între 44% şi 48% din cash flow! De fapt, cui transmiteţi această cifră-fantasmă? Cumva, exclusiv... „investitorilor" cu adresă fiscală în Insulele Barbados? Din nefericire pentru dumneavoastră, cei de la „Gabriel" au publicat-o şi în România, şifonându-vă grav imaginea. De v-au plătit, aveţi tăria morală să oferiţi suma comunităţii sărace din Roşia Montană, care trage toate ponoasele din acest târg al mincinoşilor. **Consilierul strategic al Techno Serre Extractive Enterprises Partnerships, Alex Burger**, e ceva mai rezervat în declaraţie, care îşi are însă tot substrat penibil: „*Proiectul va face achiziţii de două miliarde USD în România. Propunem modalităţi ca această sumă să crească cu alţi 880 milioane USD. Toţi aceşti bani vor contribui semnificativ la economia locală şi regională...*" Alt manipulator: **Sorin Berchimiş, preşedinte al Consiliului de Administraţie şi Director General al Institutului de Proiectări Miniere - IPROMIN S.A.**: „*Peste 4,2 miliarde USD intră în circuitul economic din România, prin realizarea Proiectului minier Roşia Montană, fără a se lua în calcul efectul de multiplicare...*". Habar n-am cine v-a cocoţat pe acel scaun, dar „declaraţia" pe care aţi făcut-o, dacă nu v-a smuls-o cineva în condiţii ciudate, mă face să cred că, în ziua când veţi fi chemat în faţa instanţelor judecătoreşti, ca manager important al Proiectului, veţi găsi greu o explicaţie pentru perfida implicare într-o atât de dubioasă afacere, care lezează atât de grav economia şi interesele României. Şi e păcat pentru pata ce v-aţi aplicat-o pe cartea de vizită!

Şcoala de fabricat „Scrisori pentru România"

Compania „Gabriel" (mi-e greu s-o numesc cum e „botezată" în acte - „RMGC"), a deschis la Roşia Montană o **Şcoală de fabricat „Scrisori către România"** - **Ş.F.S.R.** Şi a inventat şi o echipă de recrutat „**Scriitori de scrisori**", nu gratis, ci contra răsplătirii eforturilor. Şi **doamna Sanda Lungu** a căzut în butoiul cu promisiuni. O femeie care ne spune că are multe griji. Are 42 de ani, „*doi copii, o mamă bolnavă, din a cărei pensie trăiesc toţi...*" Transcriu genericul sub care aproape toate ziarele publică aceste „**Scrisori către România**": „***Vrem să muncim în Roşia Montană, vrem să trăim din minerit!***". „Scrisori", care au aceleaşi dimensiuni, sunt tipărite cu aceeaşi literă şi însoţite de câte o poză făcută, se pare, de acelaşi „artist" şi în acelaşi „laborator". Scrie **Sanda Lungu**: „*(...) Sunt foarte tristă şi uimită cum nişte oameni se opun proiectului minier. Am cules cu mâna mea ciuperci, am pus deoparte şase pungi pentru iarnă, dar cum să trăim din asta, când aici ciupercile se fac doar două săptămâni pe an (...) Sunt mulţi români care au nevoie de ajutor, dar noi, roşienii, putem să trăim din ce ştim mai bine: din minerit. Fără minerit, e jale (...) Vă rog să mă ajutaţi şi să daţi o şansă mineritului în Roşia Montană. Spuneţi povestea mea şi altora. Vă mulţumesc!*"

Doamna Ecaterina Bela Gaboş trăieşte de 45 de ani în Roşia Montană, unde a lucrat printre mineri. Din neatenţie, „**Şcoala de Fabricat Scrisori către România**", în loc să evidenţieze marile avantaje pe care le aduce mineritul cu cianură, conform Proiectului „Gold Corporation", laudă perioada în care a funcţionat vechea exploatare de la Roşia Montană. Doamna Ecaterina spune că din generaţia dânsei „*s-au ridicat în fiecare familie câte 2-3 oameni care au obţinut licenţe universitare. Pe-atunci, la Roşia Montană erau două cămine culturale şi două cinematografe! Înainte de război aici era şi un cazinou. Se făceau baluri, se adunau oameni din toată zona. Aveam grădină de vară, unde, duminicile*

şi în alte sărbători ne adunam şi ascultam muzică. Acum, aproape că se dărâmă totul, nu mai e nimic, e pustiu; nu mai e tineret (...) Vă rog să mă ajutaţi şi să daţi o şansă mineritului în Roşia Montană! Spuneţi povestea mea şi altora! Vă mulţumesc!..."

Nu poţi să nu înţelegi apelul acestor doamne. Rămân însă destule întrebări: ce va fi când ultimul transport de minereu complex va lua drumul Australiei? Visul mineritului şi speranţa traiului decent se vor stinge. Roşia Montană se va pricopsi cu o groapă selenară adâncă de vreo 500 de metri, cu un lac şi halde pline de cianuri, cu răni pe care omul le va repara în sute de ani. Dar galeriile romane, care vor fi ţinta exploziilor? Dar istoria de mai bine de 4 milenii? Fiţi sigure, doamnelor, că „opozanţii" nu vor să păstreze aurul sau locurile de muncă pentru ei. Îi revoltă jaful la care „oaspeţii" din Canada, un grup de aventurieri, vor să supună această importantă avere a poporului român. Ei au pus la cale acest proiect megalomanic, susţinut, din nefericire, de alţi aventurieri. Vă frământă şi vă revoltă faptul că la Roşia Montană „*se dărâmă totul, că nu mai e nimic, că e pustiu...*". Dacă „Proiectul" va începe, fiţi sigure că va fi şi mai pustiu. Nici locurile nu vor mai fi. Nici bisericile, nici brazii, nici casele de patrimoniu. Nici casa în care s-a născut **Iulia Faliciu,** viitoarea soţie a lui **Bogdan Petriceicu Haşdeu**. Nu va mai fi, deşi acest „Minister al Culturii" ar fi trebuit s-o îngrijească în genunchi! Va dispare o istorie unică în Europa. Cel cu nume împrumutate de la marii bărbaţi ai Apusenilor, Avram Iancu şi Horea, **Horia Avram**, a propus o versiune de-a dreptul obraznică (lansată de... **acad. Răzvan Theodorescu**!): o parte din patrimoniul arheologic al Roşiei Montane ar putea fi recuperată prin reconstituirea altundeva a unor galerii romane şi a unor planuri înclinate... artificiale! Cât aţi meditat, domnule Horia Avram, până v-a venit ideea? Dacă aţi visat noaptea şi aţi spus „visul" a doua zi, treacă-meargă. De-aţi stat săptămâni în şir cu picioarele în apă rece, într-o cameră de meditaţie, izolată, atunci chestiunea devine foarte gravă! Dar celelalte „idei" cum s-au născut?! Aţi trecut la „Gold" dintr-o tabără care avea rolul de a proteja mediul - Garda

de Mediu - în cea a prădătorilor. Presupun că n-aţi făcut-o pentru ochii frumoşi ai lui Frank! Şi nici de dragul apărării moştenirii de milenii a moţilor!

Cozile de topor încă „lucrează". DNA închide ochii!

O, nu vă speriaţi, domnule **Horia Avram**! Nu sunteţi singura „coadă de topor". Aveţi înaintaşi mai falnici. Şi pe **maestrul Gabriel Dumitraşcu**, pe care abia aştept să-l văd dând socoteală, şi pe **„şeful" de la Institutul de Cercetări Geologice**, şi pe „virtuoşii" de la „**Agenţie**", care, presupun că au „negociat" în genunchi, cu mâinile întinse şi buzunarele deschise, pătrunderea Corporaţiei, aşa-zis canadiene, în inima aurului românesc, declanşând dezastrul închiderii minelor ca... „nerentabile" şi transformându-i pe mineri în „culegători de fructe de pădure" şi... ciuperci!

Cum-necum, prin 2001 (e un deceniu de-atunci!) cazul penal „Roşia Montană", a ajuns minge de ping-pong, obiect de joacă între **Parchetul General - D.N.A.** (via Parchetul Curţii Militare de Apel Alba Iulia!) - **Parchetul Tribunalului Bucureşti** - **Parchetul Înaltei Curţi** - **PNA** (devenit DNA) - **Direcţia de Investigare a Fraudelor** (din cadrul IGP) - **Direcţia Cercetări Penale** – **Parchetul Judecătoriei Deva** - **DIICOT** - **Secţia de Urmărire Penală şi Criminalistică din Parchetul General** - **DNA** - **Parchetul Înaltei Curţi** (din nou!), după care a fost tras pe linie moartă, la **DNA**, unde, se pare, i se pregăteşte ceremonialul de înmormântare. După un parcurs de-a lungul căruia, până şi dosarele au ostenit şi-au ameţit.

Caz demn de consemnat în „Cartea Recordurilor". Drum lung prin lanţul fără de sfârşit al Justiţiei Române, presărat cu toate „condimentele": disjuncţii, conexări, dar şi „SUP"-uri şi „NUP"-uri, privind „eroii" din Dosarul „Roşia Montană". Răstimp în care Preşedintele României îşi continuă „Dansul Aurului" la Roşia Montană, zbătându-se, din ce în ce mai violent, să impună formula

„***Trebuie să împăcăm istoria cu economia!***", în vreme ce, cu generozitate, Caracatiţa „Gabriel" cumpăra ziarişti români, cozi de topor, pentru a-i plimba până în Noua Zeelandă, să vadă „minunea" de acolo. Tot mină de aur, tot cianură, tot dinamitare, numai că totul se petrecea într-o zonă izolată, care nu afecta nici localităţi precum Roşia Montană, Corna, Abrud, Câmpeni... Şi, „cozile de topor", cu visul de a ajunge la capătul lumii împlinit, dar şi cu tainul îndestulător în conturi, au ştiut ce-au de făcut. Pe unul dintre ei, **Dan Chişu**, l-au filmat bând apă din lacul din care o maşinărie specială ar fi înghiţit cianura, lăsând acolo doar apă pură. Ştiu eu pe unii care ar merita să fie trimişi acolo, sub strictă supraveghere, să ingurgiteze mirifica „apă a vieţii", din lacul în care s-a preparat superba „tocăniţă de cianură", filmată şi degustată de „celebrul" bucătar şi bufon **Dan Chişu**.

*

Din nefericire, lui Gabriel Dumitraşcu i-au rămas la „Mediu" urmaşi bine instruiţi. Pe unul dintre ei, **Marin Anton, secretar de stat**, l-am „admirat" în postura penibilă de a susţine cauza înaintaşului său. Penibil. Fără argumente. Neavând nici tactul de a nu se autopronunţa. Ca şi un oarecare **Cosmin Pop**, un neştiut profesor de istorie, şi el în solda Companiei „Gabriel", împins de „duo" Theodorescu - Vulpe, să le susţină „crezul" istoric. În loc să asculte în genunchi glasul a două mari doamne ale neamului, **Eugenia Vodă** şi **Sânziana Pop**. Două personalităţi ale Ardealului care au înţeles prăpastia în care este aruncat patrimoniul românesc din Ardeal. Tot în tonul „Marin Anton" a pledat şi un alt oarecare **Timiş**, care n-a fost în stare să se desprindă de vrerile politice ale vremii. Îngenunchiaţi, domnilor, şi cereţi iertare românilor! E un caz de înaltă trădare.

*

Aici s-a ajuns după primele incursiuni în Apuseni ale lui Vasile Frank Timiş. Încerc să-mi imaginez întrevederea secretă a sa cu **ing. Gabriel Dumitraşcu**, pe-atunci director în Ministerul Me-

diului: „*Semnaţi, domnule Dumitraşcu. Vă asigur că va fi bine. Vă luăm la noi, ca director, vă vom recompensa regeşte, pentru că ne-aţi ajutat...*". Recompense cu iz penal!

Pentru altceva venise, de fapt, Vasile Frank Timiş: să încheie un „**Contract de evaluare şi procesare a iazurilor de decantare de la vechile exploatări aurifere şi a minereului auro-argentifer**"... A obţinut însă mult mai mult, dar oamenii lui Timiş s-au ţinut de cuvânt: l-au instalat pe Gabriel Dumitraşcu, cel care le-a sărit în ajutor pentru pasul de început, pe scaunul cel mai important al Companiei „Gold" de la Roşia Montană!

Când a venit vremea, a intrat în horă şi DNA, care trebuia să găsească soluţia stingerii penale a cazului. Într-un comunicat transmis pe adresa Lumeajustiţiei.ro, DNA a precizat următoarele:

„***La data de 4 octombrie 2010, procurorii DNA au dispus scoaterea de sub urmărirea penală faţă de trei învinuiţi:* Mircea Dobre, Nicolae Stanca *şi* Ionel Lazăr*, foşti directori ai Regiei Autonome a Cuprului Deva, pentru infracţiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, întrucât lipseşte unul dintre elementele constitutive ale infracţiunii, cât şi neînceperea urmăririi penale pentru infracţiunile de dare şi luare de mită, întrucât s-a constatat că acestea nu există...***"

Altă precizare stupefiantă: „***Din cercetări s-a stabilit că Statul Român nu a suferit o tulburare a bunului mers, sau o pagubă patrimonială, având în vedere că Proiectul Roşia Montană încă nu se află în faza de exploatare, autorizările de mediu şi de exploatare nefiind încă acordate. Pe cale de consecinţă, producerea vreunui prejudiciu în paguba Bugetului de Stat se poate evalua abia după începerea exploatării miniere, producătoare de beneficii, când părţile ar conveni la anume cote de participare defavorabile Statului Român***"!

...Aşadar, trei personaje scoase din Dosarul de urmărire Penală! N-a început încă Jaful dinainte anunţat. În ce-i priveşte pe cei trei, ei sunt pionii cei mai mărunţi. Lor li s-a impus să facă

ce-au făcut, deşi aveau soluţii de a-şi păstra onoarea şi demnitatea, declinându-şi competenţa şi cerând s-o facă ei, instigatorii la jaf în defavoarea patrimoniului naţional. Tot „imaculat" a devenit şi **Vasile Frank Timiş**. Sesizarea cu infracţiunile comise de el, dar şi de alţi „colaboratori", a ajuns în octombrie 2001 la Parchetul Curţii Supreme (Dosar 680/P/2001), apoi la Parchetul Curţii de Apel Alba Iulia (119/P/2001), de unde, o parte din dosar, a ajuns la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bucureşti - care a dat NUP pentru „nevinovatul" Timiş...

Slalomul „**Dosarului Roşia Montană**" devine ameţitor. Prin Rezoluţia nr. 969/18.04.2003 a procurorului-consilier al Procurorului General al Parchetului Curţii Supreme s-a dispus infirmarea rezoluţiei de NUP, dată pe partea ce-l privea pe Frank Timiş şi lucrarea a fost trimisă la Secţia de urmărire penală şi criminalistică din cadrul Parchetului Curţii Supreme. În documente apare încă un personaj: **ofiţerul Tănase Neculai**, cercetat pentru posibila transmitere de informaţii cu caracter secret (Dosar 11/P/2003 - la Secţia Parchetelor Militare!). Şi învinuirea lui a primit... NUP. S-a constatat că datele, fotografiile topometrice şi hărţile pe care le-a furnizat oamenilor lui „Gabriel", nu mai erau secretizate la data aceea! Şi-a continuat „aventura" şi **Dosarul Frank Timiş**. Secţia Parchetelor Militare şi-a declinat şi ea competenţa, trimiţând Dosarul către PNA, cum se numea atunci Direcţia Naţională Anticorupţie, iar aceasta, la rându-i, s-a spălat pe mâini, expediindu-l Parchetului Curţii Supreme - Secţia de Combatere a Criminalităţii Organizate şi Antidrog (99/P/2003)... Au urmat alte conexări, au apărut noi sesizări ale SRI, povestea întorcându-se la Inspectoratul General al Poliţiei - Direcţia de Investigare a Fraudelor, pentru continuarea cercetărilor. Reintră pe rol cei trei - **Ionel Lazăr**, **Mircea Dobre** şi **Nicolae Stanca**, şefii de la RAC, pentru abuz în serviciu. Lângă **Frank Timiş** apar încă doi „urmăriţi penal": **Connor Garry** şi **Merisand Laurent Douglas**...

Cercetările duc la concluzia că finanţarea afacerii s-a făcut cu credite externe garantate de noua societate, care includeau do-

bândă libor şi comision de administrare de 2%, cu o condiţie dubioasă, impusă de finanţatori internaţionali! După ce primise soluţia „**S.U.P.**" - Scoaterea de sub urmărirea penală, deoarece lipsea unul din elementele constitutive (!). La începutul anului 2006, s-a redispus urmărirea penală în cazul „trio"-ului **Lazăr**, **Dobre** şi **Stanca**, pentru „***abuz în serviciu cu consecinţe grave***", de către DNA - Serviciul Teritorial Alba. O continuare „pasată" mai întâi Parchetului de pe lângă Judecătoria Alba, care, spre sfârşitul anului 2007, şi-a declinat competenţa, transmiţând-o spre „competentă soluţionare"... Parchetului Judecătoriei Deva, pe motiv de competenţă teritorială. Şi lanţul „pasărilor" n-a încetat. De la Deva, Parchetul a transmis-o Parchetului Înaltei Curţi de Casaţie, cu motivaţia că existau persoane care, prin funcţia pe care o deţineau în aparatul de stat, atrăgeau competenţa de la cel mai înalt nivel al parchetelor. E vorba, în primul rând, de **ministrul Călin Popescu Tăriceanu**, sub a cărui semnătură era oficializat acordul Ministerului Industriilor şi Comerţului, de **ministrul secretar de stat Nicolae Stăiculescu** şi de către reprezentantul Agenţiei Române de Dezvoltare, care au semnat actul de constituire al S.C. Eurogold Resources S.A. Roşia Montană.

„Spectacol"-roman, jucat pe scene ale „justiţiei" române. Demersuri confuze. Dubioase. Cinice. Jaf de mari proporţii, fără făptaşi. Cozi de topor pe fiecare creangă a „Spectacolului". Fapte grave. Decidenţi speriaţi de amploarea corupţiei. Procurori anticorupţie sub stare de anestezie. ***La 10 iulie 2009, procurorii Secţiei de Urmărire Penală şi Criminalistică din cadrul Parchetului Înaltei Curţi au declinat cauza la DNA, unde a „zăcut" până la 4 octombrie 2010. De-atunci nu mai tremură nimeni. Nici*** **Frank Timiş,** ***nici*** **Mircea Dobre,** ***nici*** **Nicolae Stanca,** ***nici*** **Ionel Lazăr,** ***nici*** **Connor Garry,** ***nici*** **Merlsand Laurent Douglas,** ***nici*** **ofiţerul Neculai Tănase,** ***nici*** **Călin Popescu Tăriceanu,** ***nici*** **Răzvan Theodorescu,** ***nici*** **Nicolae Stăiculescu,** ***nici*** **Gabriel Dumitraşcu,** ***nici*** **înalţii funcţionari de la Ministerele Mediului şi cel al Culturii,** ***nici*** **Radu Berceanu,** ***nici*** **slujbaşii de la**

Agenţia Naţională pentru Resurse Minerale, *nici* autorităţile judeţene care s-au implicat în „Marele Jaf" *şi nici* „armata" de judecători şi procurori de pe toate treptele, *care au făcut posibilă Marea Ispravă. După un deceniu, „Dosarul Roşia Montană" s-a închis, lăsând în urmă imaginea de haos şi legi călcate în picioare, oferind undă verde corupţiei şi jafului.*

*

Felicitări Corporaţiei „Gabriel" pentru deplina reuşită! Semn că de la cutia poştală din Insulele Barbados s-a născut cu adevărat „**afacerea veacului**", pe seama **proştilor Planetei**. Persistă, totuşi, o întrebare: unde o fi acum, şi ce gândeşte, **Alberto Fujimori**? Dar „creierul" Marelui Jaf, **Vasile Frank Timiş**, devenit de-acum al doilea dintre marii bogaţi ai României? Dar marele susţinător al Proiectului Roşia Montană, care, fără să-şi asume însă răspunderea în scris, prin semnătura ologrfă, şi-a dat girul de pe cel mai înalt scaun?

Trustul Aurului Brad: 18.000 de salariaţi!

Trebuie să-l fi întâlnit în drumurile mele de reporter. **Petru Olosu** e moţ. S-a născut în 1917, la Brad, în capitala spirituală a Ţării Moţilor, cum îi place să-şi dezmierde oraşul natal. Acolo vrea şi să „se-ntoarcă", din Bucureşti, unde l-au aşezat, la o vreme, misiunile profesionale, atunci când va suna ceasu'. Sus, pe Dealul Bradului, lângă ai săi... A bătut la porţile „Dreptului" şi al „Literelor" din Cluj, dar viaţa a vrut altfel: să devină inginer de mine şi metalurgie al Politehnicii din Timişoara, cu „magna cum laude", dând curs chemării dintâi, din vremea când era licean la Petroşani...

O viaţă de om închinată bătăliei pentru aurul românesc. A scris cărţi de specialitate, a aprofundat istoria şi filosofia, a deve-

nit traducător autorizat pentru franceză, italiană şi germană al Ministerului Culturii, s-a aflat în teatrele războiului al II-lea, când a fost decorat, prin înalte decrete regale, cu „**Coroana României**" şi „**Steaua României**". Ştia bine de unde vine: era strănepot, în linie directă, al tribunului lui Avram Iancu, preotul Ioan Laslo, bunicul mamei sale, din Peştera Băiţii - Hunedoara. Cel care a înfrânt, la Vălişoara - o comună aflată la 20 de kilometri de Brad, armatele ungureşti ale lui Kossuth Lajos, în 1848. De numele lui se leagă deceniul de maximă dezvoltare şi modernizare a mineritului aurifer românesc (1955-1965), când a îndeplinit funcţia de director tehnic al minelor de aur din România, reunite în **Trustul Aurului Brad**. Nimic nu i-a fost străin. Nici cercetare ştiinţifică, nici creaţia literară, dar nici bătăliile pentru condiţiile de muncă şi de viaţă ale minerilor. Motiv pentru care a fost declarat „Cetăţean de Onoare" al municipiului Brad şi al comunei Buceş, din Ţara Moţilor.

I-a fost dat să trăiască vremea „**Sovrom**"-urilor, a acelor societăţi „mixte" care mascau jaful pus la cale, şi cea a instalării „specialiştilor" cu „origine sănătoasă". Inginerul Petru Olosu, deşi n-a cedat presiunilor de a intra în PCR, a răzbit. A fost puternic. A urcat până la rangul de conducător tehnic al minelor de aur româneşti. Sub ochii şi cu sprijinul său direct, s-a ridicat noul Brad. Un oraş modern, înălţat din aur!... Transcriu gânduri ale **inginerului-geolog Aurel Sântimbreanu**, cel care a admirat competenţa inginerului Petru Olosu, pe frontul aurului românesc: „*Când a fost mai bine, când lucrau în mineritul din Munţii Metaliferi peste 20.000 de salariaţi, sau azi, când toate minele sunt închise? Chiar, economia României nu mai are nevoie de nicio substanţă utilă? De ce unele companii străine sunt interesate de bogăţiile noastre minerale, cum este aurul de la Roşia Montană, care, pentru România, este nerentabil, iar pentru ei, producător de mari beneficii?*"...

Transcriu şi tac. România are un mare „specialist" în toate. Pe Marele Zeus! Câtă valoare au şi azi aforismele lui Cicero: „*Fiecare să exercite acea îndeletnicire în care se pricepe...*". Există

un adevăr tragic: în anul 2007, mineritul aurifer a fost înmormântat! Şi merită să nu uităm dedicaţia pe care, la cei 90 de ani trecuţi. Petru Olosu a aşternut-o pe cartea „***Adevăr şi defăimare***": „*Închin această carte tuturor minerilor aurari. Din bucuriile şi tristeţile lor mi-am depănat firul vieţii*"... A trăit şi vremea când elitele au fost aruncate în închisori, când se răsturnau valorile, lăsând un imens gol de competenţe, când economia românească era acaparată de ruşi, când trenuri nesfârşite cărau noapte de noapte inclusiv zăcămintele de uraniu de la Ştei-Bihor şi de la Ciudanoviţa-Bandt, când „Tarom"-ul a devenit „TARS", „Tractorul"... „Sovromtractor". O industrie întreagă, cât a mai rămas din ea, se sovietiza.

A trăit şi vremea naţionalizării, când societăţile aurifere „**Mica**", „**Mines d'Or de Stănija**", „**Mines d'Or de Transilvania**", **RIMMA**, „**Albieni**"... Se aduceau pe bandă rulantă metodele sovietice, cele mai avansate din lume, se fabricau „stahanovişti", care să intre în conştiinţa colectivă drept... modele! Şi pe măsură ce timpul se scurgea, se accentua căderea. Din rău în mai rău. Instabilitate. Structuri schimbate aproape din an în an, motivate fie prin formula de epocă „**trecerea la o nouă etapă de dezvoltare**" sau prin „**legitatea luptei dintre nou şi vechi**"... Incompetenţa a adus haos, desăvârşindu-se „gozăritul" - un termen local care definea traficul clandestin cu aur brut, sustras din mină. Aşa s-a ajuns, în timp, ca toate exploatările aurifere din ţară să fie reunite într-un **Trust al Aurului**, cu sediul la Brad. Se-ntâmpla în anul 1955, şi, pentru un deceniu, s-a aflat în subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

Puţină lume îşi mai aminteşte de vremurile de-atunci, când 18.000 de muncitori şi 130 de ingineri şi specialişti ai aurului românesc se zbăteau să ajute ieşirea României din colaps. Când, sub comanda **geologului Viorel Brana**, laureat al Premiului de Stat, un grup de 30 de ingineri şi tehnicieni geologi a bătut la pas toate minele, declanşând o adevărată revoluţie a înnoirii, a punerii în valoare a rezervelor. A fost uitat şi **inginerul Toma P.**

Ghiţulescu, unul dintre cei mai importanţi geologi români, readus în atenţie de **Petru Olosu**, în cartea sa „***Adevăr şi defăimare***". Era deţinut politic într-o închisoare. Era însă nevoie vitală de prezenţa lui pentru a cerceta cel mai important zăcământ aurifer al României, cel de la Barza, încât, n-a stat pe gânduri nici chiar ministrul de interne Alexandru Drăghici. I s-au creat condiţii speciale: o cameră separată, alimentaţie specială, bibliotecă, baie, dar şi un „însoţitor" permanent, gradat. La capătul unui an de cercetare, a fost convocată „crema geologiei româneşti, dar şi vârfurile structurii Trustului Aurului. N-a lipsit nici ministrul de interne. Între cei ce şi-au exprimat magistral punctul de vedere, s-a aflat şi **geo-logul Petru Olosu**, pe-atunci director tehnic şi prim-locţiitor al directorului Trustului Aurului Brad, colonelul **Ladislau Tesler**. Studiul profund a asigurat descoperirea de noi elemente geologice, care au condus la dezvoltarea capacităţii de producţie, a însemnat, pentru reputatul specialist român, un uriaş pas spre libertate. Un memoriu înaintat de Trustul Aurului Brad ministrului Afacerilor In-terne, generalul-colonel Alexandru Drăghici, i-a adus eliberarea, cu domiciliul obligatoriu în Brad. Acolo, unde, în jurul său, s-a înfiinţat o **Secţie de Studii şi Cercetări Mineralogice**...

„...Catilina porcus canis"!

...Ce vremuri! Nici nu trecuse un deceniu de la încheierea războiului. Ţara era sub ocupaţie rusească. Va şti oare cineva, vreodată, câte valori s-au cărat în visteria Moscovei? Un adevăr rămâne însă neîndoielnic: ţara urca! Îşi depăşea condiţia, iar oameni precum şi **inginerul geolog Petru Olosu**, puneau tot sufletul pentru salvarea de la căderea în marea prăpastie. Oameni cu logica nealterată de apăsătorul imperiu care îşi întindea adânc tentaculele. Au fost în stare, cum am mai precizat, să-l salveze din puşcăria politică pe cel mai important geolog român, **Toma Ghiţulescu**, dezvoltând în jurul său chiar şi un nucleu de cercetare!

S-a ales praful de tot ce s-a făcut. Cercetătorii şi bazele de cercetare au fost decapitate, guvernul a decis „eroic" să închidă toate (!) minele de aur, iar muncitorii disponibilizaţi, cu plata unor salarii compensatorii. Cu câtă durere consemna Petru Olosu, în cartea sa „***Adevăr şi defăimare***":

„*În prezent, o societate străină, «Gold Corporation», a primit concesiunea pentru întreg bazinul aurifer Roşia-Bucium-Zlatna, în condiţii netransparente şi contestate. Au fost începute lucrările la Roşia Montană, inclusiv dărâmarea orăşelului minier străvechi!*

*Dar, despre această temă nu ne-am propus a discuta aici. Amintim însă cu amărăciune, ca unul care am slujit mineritul românesc aurifer şi neferos (plumb, zinc, cupru, bauxită etc.) timp de peste patru decenii - de «Catilinarae»-le lui Cicero şi regretul că nimeni nu-şi strigă azi consternarea în pieţele noastre publice: «**Populus videt, Senatus intelegit, hic tamen vivit!**» («**Poporul vede, Senatul înţelege, şi totuşi, acesta trăieşte!**»). Catilina! Munţii noştri trăiesc!... «**Catilina porcus canis**» (**«Catilina, porc de câine!»**), «**Quousque tandem abutere patientia nostra...?**» (**«Până când mai abuzezi de răbdarea noastră?»**)... De răbdarea unui întreg popor şi a Uniunii Europene?!*"

*

Altă dramă: **Roşia Poieni**! În vremea când a fost transferat la Ministerul Minelor, Petrolului şi Geologiei, **geologul Petru Olosu** avea în responsabilitate şi dezvoltarea mineritului neferos. A fost alături şi de naşterea Exploatării Zăcământului Cuprifer de la Roşia Poieni, aflată în vecinătatea Roşiei Montane. Acolo s-a proiectat cea mai mare exploatare în carieră din mineritul metalifer românesc şi chiar din Europa, cu excepţia Rusiei, la o capacitate finală de 9 milioane de tone minereu pe an. Scrie cu durere în cartea sa, Petru Olosu: „*În perioada de «tranziţie», care va intra în istorie, neîndoielnic, şi prin închiderea, până în anul 2007, a tuturor minelor de minereuri din ţară, activitatea carierei şi a Uzinei de Preparare, a fost sistată cu mult înainte de a fi atins capacitatea*

de profil! Reţinem, ca unul care am fost referentul acestui obiectiv-premieră în diferitele faze de proiectare, de completare, susţinute în Consiliul Tehnico-economic al Ministerului Minelor, Petrolului şi Geologiei, că ultima valoare a investiţiei Roşia Poieni a fost de 8,9 miliarde de lei, la valoarea din anul 1982, când cursul leu-dolar USA era pe atunci 4,50 şi cu prime, 19,5 lei/1 dolar (...) Sub orice raport, investiţia Roşia Poieni a reprezentat un vârf în mineritul nostru metalifer..."

Exploatarea cupriferă de la Roşia Poieni a murit în copilăria ei. Tot ce a rămas, e cartierul de locuinţe de la intrarea în Abrud. La 94 de ani, Petru Olosu a aflat cu durere că minţi cu judecata strâmbă, sau cozi de topor, sunt dispuse să „scape" şi de Roşia Poieni (Cuprumin Deva), oferind-o la un preţ de nimic, tot Grupului „Gabriel", hotărât să continue jaful în patrimoniul românesc! A fost răpusă şi Uzina Metalurgică de la Zlatna, care se dezvoltase pentru a prelucra şi concentratele de la Roşia Poieni. „*Dintr-o eroare* - notează Petru Olosu - *linia ferată normală Alba Iulia - Zlatna (Troian), construită, în locul fostei mocăniţe, pentru a transporta minereul de la Roşia Poieni, n-a fost dezafectată. Agonizează însă. Mai merg doar două trenuri pe zi. Suntem surprinşi că fostul ministru al transporturilor, Miron Mitrea (rebotezat în repertoriul colorat al galeriilor fotbalistice... «Mitrea Cocor»), care a desfiinţat linia ferată Brad - Deva, a „uitat" să desfiinţeze şi linia ferată Alba Iulia - Zlatna!*"...

Geologul Petru Olosu, fostul director tehnic al Trustului Aurului din Brad, trăieşte în Bucureşti şi se apropie de venerabila vârstă de 95 de ani. Priveşte cu durere „spectacolul" pe care l-a pus la cale, de două decenii, guvernări iresponsabile. Pentru el, lupta de-o viaţă pentru mineritul românesc, are un final tragic... „*Iar zecile de mii de mineri «disponibilizaţi» de-a lungul şi de-a latul perioadei de tranziţie, murmură varianta reactualizată a «Imnului Minerilor»:*

În ţară-s grije şi nevoi
De-acum, doar Domnul e cu noi!..."

*

...Erau, cândva, 18.000 de „căutători de comori din adâncuri”!... Doar la Trustul Aurului Brad!... Acum o jumătate de veac! Şi mai era o foarte puternică firmă de prospecţiuni şi explorări geologice: IPEG! Şi ea a fost decapitată... Şi mai era o armată de specialişti şi cercetători! Şi mai erau pe rol programe naţionale de prospecţiuni. Toate româneşti... Şi mai erau frecvente căutări, pe toate continentele, ale expertizei româneşti... Geologul Petru Olosu e o memorie vie a acestor adevăruri, azi tăinuite. „*Paradoxal, zăcământul aurifer de la Roşia Montană, despre care se trâmbiţează că este cel mai mare din Europa, este concesionat unei firme străine, a cărei bonitate nici măcar nu s-a verificat, iar contractul încheiat cu această firmă este «fotofob», şi, ca atare, ferit de lumină. Ministrul Industriei şi Comerţului din acel timp, Radu Berceanu, declara presei că el nu a semnat Contractul!! Acel contract, în care Statul Român deţine o parte neglijabilă de acţiuni şi nici măcar nu şi-a prezervat dreptul ce i l-ar conferi «acţiunea de aur»!*

*

Petru Olosu - „***Adevăr şi defăimare***”, pag. 209: „*Zăcământul Roşia Montană a fost bine cunoscut de geologii şi inginerii minieri români, inclusiv potenţialul său evaluat în limite largi. Nu s-a pus chestiunea exploatării în masă din multe motive, unele determinate de impedimente tehnice circumstanţiale, iar altele de raţiuni de esenţă, peremptorii! America nu poate fi descoperită a doua oară. Nici măcar de unii canadieni masteranzi în retorica comercială! (**Sic şi iarăşi sic!!**)*” Şi, chiar dacă e greu pentru aceşti nomazi ai aurului planetar să mai „descopere America”, fie chiar şi... „roata”, stau cu urechile „pâlnie” la uşile Băncii Rothschild, zilnic, la orele 10,30 şi 15, s-audă ce-au mai pus la cale cele cinci mari bănci londoneze, în legătură cu preţul aurului. De aici, pornesc apoi speculaţiile şi visele de realizare a **Marelui Jaf**. Fără să le pese de sacrificiile românilor de a-şi ocroti bogăţiile, atâtea câte i-au mai rămas. Că, între ocrotitori s-a aflat chiar şi Octavian Go-

ga, fost preşedinte al Consiliului de Administraţie a Societăţii „Mica" din Brad. L-au cinstit, ridicându-i chiar şi un bust, în poieniţa verde din faţa Trustului Aurului, de unde, la iniţiativa unui dement, a fost smuls de pe soclu, cu ştreangul de gât, în anul 1945. Acelaşi „antropod" - cum, cu eleganţă îl dezmiardă Petru Olosu - fiind cel care a zdrobit şi placa memorială de pe casa fostului brutar Stupină, din Baia de Criş. Cea care amintea vizitatorilor locul unde s-a stins viaţa lui Avram Iancu.

Apelul ultimului reprezentant al elitei mineritului românesc!

...Când au „mirosit" că mai e aur prin Munţii Apuseni, câţiva indivizi din Toronto au încropit la iuţeală o firmă cu căsuţa poştală prin Insulele Barbados şi ...„aţă" în România. Li s-a pus pata pe Roşia Montană, unde şi-au instalat şi firma: **Gold Corporation.** Indivizi cu studii profunde în declanşarea jafurilor... O firmă privată, intrată - suspect! - mai întâi în graţiile unor miniştri şi apoi chiar ale Guvernului României, care, pentru a-şi demonstra spiritul ocrotitor faţă de atragerea „investitorilor", se pare că **i-a acordat chiar şi un „ajutor" de un miliard de euro**! Un „mic" avans pentru ca nu cumva să „caute" aurul altora, pe altundeva. Şi n-au plecat şi nici nu se lasă... „plecaţi"! Zeci de mii de glasuri cer organelor în drept să facă lumină în cazul firmei-crocodil din Canada. Chiar dacă, atunci când se-ngroaşă gluma, apare Băsescu la Roşia Montană!

La cei aproape 95 de ani, Petru Olosu priveşte cu durere „spectacolul" datorat unor guvernări incompetente şi corupte. El e ultimul reprezentant al elitei mineritului românesc, care a dezvoltat şi modernizat acest sector vital al industriei româneşti. Tot atunci, s-au înălţat adevărate orăşele, s-au construit aşezăminte social-culturale, s-au modernizat drumuri. Până şi căi ferate s-au construit. Cât priveşte vistieria, era şi ea în etapa de spectaculoa-

să sporire a depozitelor de aur. Şi, cum România nu devenise pe deplin „piaţă" de desfacere, minţi cu „orizonturi" de ani-întuneric, au hotărât închiderea minelor româneşti de aur, înscriind ţara pe listele de aşteptare ale viitoarelor concesiuni interplanetare. Bruma de nimicuri ce le mai avea ţara, le-a împrăştiat celor ce s-au mulţumit cu ele. Aurul, l-au dat canadienilor, băncile şi petrolul austriecilor, gazele naturale şi electricitatea francezilor şi nemţilor. Pământul din Bărăgan şi cel din Banat l-au dat cu prioritate, aproape pe nimic, italienilor, ungurilor, austriecilor şi evreilor. Şi conductele subterane de transport a petrolului şi gazului metan le-au dat „gospodarii" de azi ai României. Prin Ardeal, i-am primit frăţeşte pe prietenii din vest. Vin chinezii, vin thailandezele... Noi am împânzit Italia şi Spania cu câte un milion de suflete, am sufocat şi supărat Franţa şi Anglia cu prezenţa ţiganilor. Acasă au fost închise 200 de spitale şi 2.000 şcoli, aşezămintele culturale au fost ferecate. Pentru ca să ajungi să fii tratat în spitale, trebuie să înveţi ce-nseamnă „**coplată**", iar dacă nu-l pricepi, rămâi acasă şi roagă-te la Cel de Sus să-ţi mai dea câteva zile. Că, aflat la „al doilea cocoţat" pe scaunul de „împărat", la Cotroceni, mai marele a decis: *România nu e stat social!* Şi asta, în spiritul metamorfozării sale. A fost **comunist**, a devenit **democrat-social**, **democrat** şi, de-o vreme, **democrat-liberal**. S-a plimbat precum visa noaptea, de la stânga spre dreapta şi extrema dreaptă. Şi prin „Internaţionale" s-a plimbat, schimbându-şi „culorile" precum alternanţa zi-noapte. Spre unde „navigăm"? Asta numai capu' său ştie, iar soluţia de a afla, o avem la-ndemână: **scanarea**! Are şi cine-o face.Doar să se lase!...

*

E cunoscută încă o proximă „ispravă" pusă la cale de actuala guvernare: concesionarea **exploatării miniere de la Roşia Poieni**. Alt Mare Jaf. Cu nimic mai dezastruos decât vânzarea S.N. PETROM, singurul producător de ţiţei din România (5,65 milioane tone!) şi cel de-al doilea producător de gaze (6,129 miliarde m.c.). În anul 2002, bravii „manageri" ai avuţiei României

Emil Constantinescu - Victor Ciorbea - Radu Vasile - Mugur Isărescu, au hotărât, în consens cu Banca Mondială, privatizarea **Petrom**. **Un „proces" în care ministrul Transporturilor, Traian Băsescu, a solicitat să fie numit... negociator-şef (!?)** El ştie de ce, şi, mai ales, ce a „negociat" şi propus regimului Iliescu - Năstase să se voteze în Parlamentul ţării!... Spre neuitare, iată ce patrimoniu avea **Petrom** în anul 2002, când s-a declanşat aşa-zisa „privatizare" (!?) de către **firma de stat austriacă OMV**, care a plătit Statului Român 668,815 milioane euro. Guvernul României s-a angajat însă şi într-o altă **aventură**: să plătească anual, timp de 5 ani, „cumpărătorului" (privatizatorului?!) o sumă de cel puţin 50 de milioane euro (!) pentru decontaminarea istorică a mediului, adică, în total, vreo 250 de milioane de euro! Ceea ce înseamnă că Petrom a fost „înghiţit" de Austria (prin OMV) cu o sumă de cel mult o jumătate de miliard de euro, ce ar reprezenta nu mai mult de 1% din valoarea reală de piaţă, a acestei societăţi! Cam aici a dus rezultatul „negocierii" făcută de ministrul de atunci al Transporturilor, Traian Băsescu. Tot el, împreună cu un alt „specialist", **Călin Popescu-Tăriceanu**, a renunţat şi la „acţiunea de aur", dând frâu liber creşterii necontrolate a preţurilor la pompă, dispărând astfel şi ultima pârghie de intervenţie. O sumă mai mică decât profitul anual al firmei Petrom! Aşadar, Petrom deţinea: 306 zăcăminte de petrol şi gaze asociate; 1.450 puţuri de gaz produc-tive; 13.856 puţuri de ţiţei productive, cu o producţie zilnică de 220.0000 barili ţiţei; 771 instalaţii de colectare, depozitare, tratare şi separare; 15.000 km reţea de transport ţiţei şi gaz; instalaţii de foraj marin, conducte şi platforme; două platforme marine (Prometeu şi Athos); complexele petrochimice Arpechim - Piteşti şi Petrobrazi - Ploieşti; uzina de îngrăşăminte chimice Doljchim; 45 depozite petroliere şi 690 staţii de vânzare cu amănuntul; 320 autocisterne; 401 autotractoare; 350 semi-remorci; 464 auto-cisterne GPL ş.a. Apoi, activităţile din Kazakhstan: puţuri de exploatare şi contracte de forare; 25 depozite şi 35 staţii de vânzare cu amănuntul, din străinătate ş.a. Un

activ net de 62.373.020.622 mii lei, şi un profit net de 2.282.082.505 mii lei (conform „***Holocaustului împotriva românilor***”, **dr. Gheorghe Funar**, Ed. Gedo, 2011, p. 615).

„Groasă” rău „afacerea” pe care a „negociat-o” Traian Băsescu!... La fel de „groasă” ca şi „jongleria” cu licenţa de exploatare nr. 458/1999 de la Roşia Montană, catalogată la strict secret (!?), obţinută fără licitaţie având ca titular „Minvest” Deva, semnată de **Radu Vasile** - prim-ministru şi **Radu Berceanu** - ministrul Industriilor. Alt dezastru pe care, de asemenea, îl susţineţi „mai energic a oricând”, este vânzarea Exploatării de Cupru de la **Roşia Poieni**!... Se vehiculează şi o sumă: **în jur de 60 de milioane de euro**! Se ştie şi viitorul „înstăpânitor” cu dedicaţie: aceeaşi Companie „Gabriel” din Canada... Cu siguranţă că nu vă este străină nici evaluarea zăcământului de la Roşia Montană, făcută de specialişti de la Oxford, angajaţi de firma Roşia Montană Gold Corporation (!): **peste 100 de miliarde euro**! Deşi, în realitate, se apreciază că este o cifră cu mult mai mare! O bogăţie oferită aproape gratuit, încălcând Constituţia şi sfidând legile Statului Român. Corupţie generalizată! Personaje care vor trebui neîntârziat să dea socoteală Poporului Român: **Radu Berceanu**, **Călin Popescu-Tăriceanu**, **Adriean Videanu**, **Traian Băsescu**. Exploatarea cupriferă de la Roşia Poieni, aflată „peste deal” de Roşia Montană, la câţiva kilometri, ridică probleme extrem de grave! „Cupriferă” e un fel de-a minţi al „târgoveţilor”, uitând belşugul de aur şi argint, dar, mai ales, de metalele foarte rare utilizate în tehnologiile de vârf: **vanadiu**, **paladiu**, **iridiu**, **osmiu**, **rodiu**, **platină**... Pentru jaful de la Roşia Poieni, „semnalul” l-a dat guvernarea CDR, care a oferit Companiei „Gold” dreptul de preemţiune! Şi nu va fi o problemă: se va găsi un „Băsescu” pe post de „negociator”, un comisar de pe la Garda de Mediu care să-şi pună în acţiune relaţiile, precum a făcut-o inginerul Dumitraşcu în vremea când deţinea o importantă funcţie în rangurile ministeriale. „Efortul” lui n-a fost în zadar: cei de la „Gold” l-au chemat la Roşia Montană, l-au pus şef-suprem, şi i-au dat bani cât n-a mai avut ce face cu ei!...

Azi, în „Apuseni", în exploatarea aurului şi a argintului s-a scurs o bună parte a vieţii lui **Petru Olosu**. Priveşte cu dezgust spre cei ce continuă să distrugă, invocând „greaua moştenire"! El a construit. La fel l-a învăţat şi pe fiul său, **Răzvan Olosu**, care trăieşte în Germania, la Bochum. Şi cine ştie că el este cel care i-a salvat pe cei care au rămas şomeri, la plecarea „Nokiei", atunci când a venit în România, la Jucu, deschizând în acele spaţii din Bochum, rămase goale, o afacere de mare succes.

Pentru ce, domnule Jonathan Henry?!

Omu', e numărul 7 în ierarhia Companiei „Gabriel Resources LTD". Crede că pe capu' Companiei s-au abătut prea multe ghinioane şi a venit vremea să fie „sparte", dar şi strategiile schimbate. Au fost prost elaborate! E însă optimist **Jonathan Henry** şi e convins că lui îi va reveni misiunea să urnească deschiderea minei. Şi-a făcut publică şi meditaţia sa profundă: „***Orice companie auriferă mare, care vrea să-şi îmbogăţească rezervele, trebuie să se uite la România (...) Acesta trebuie să fie locul unde te duci!***"...

România, sat fără câini. România cozilor de topor. România trădată. România „El Dorado"-ul aventurierilor!

Aşadar, descifrăm şi taina „aterizării" în România a **Companiei „Gabriel Resources"**, pe la jumătatea anilor '90. Era haos legislativ, corupţii aşteptau la colţ de uliţă „mita", în vreme ce „aterizaţii" alegeau variantele fericite. Şase directori executivi au tot defilat peste cele vreo 350 de tone de aur, şi-au clătit nările cu aerul ozonat de la altitudinea de peste 1.100 de metri, dar „**toţi au eşuat**". Gata-gata să le zică... „popândăi"! Nimic n-au fost în stare să facă - accentuează Henry! Şi, se tot întreabă, pe ce-or fi cheltuit înaintaşii lui... 500 de milioane de dolari. El a găsit acolo un mic muzeu al mineritului din Transilvania, dar şi „**o mică armată de adversari dedicaţi, variind de la staruri de cinema, la fermieri locali, care doresc să vadă mort proiectul...**"

El, **Jonathan Henry**, omul nr. 7 al Companiei „Gabriel", e optimist. Simte că e o perioadă de avânt, datorat triplării preţului aurului, care a atins 1.800 de dolari uncia. E motivul pentru care companiile miniere aurifere din întreaga lume „mişună" pretutindeni, chiar în zone cu riscuri mari, ştiind că vor avea confruntări ample cu opozanţii care sunt dispuşi la rezistenţă energică. Optimismul lui Henry vine însă şi de la sprijinul deschis şi direct, dispus să-l acorde preşedintele României, Traian Băsescu. Mai are încă un argument: „*Bucureştiul a acordat recent Companiei «Gold» din Roşia Montană un certificat de descărcare arheologică...*" pentru masivul Cârnic. „*Semn* - zice el - *că executivul este mulţumit de faptul că structurile arheologice importante vor fi protejate în această zonă specială...*"

O, biet **Jonathan Henry**! Pluteşti... Eşti mai popândău decât ceilalţi şase „generali executivi", care s-au preumblat un deceniu şi ceva pe la Roşia Montană! Da, Băsescu - o fi ştiind el de ce e trup şi suflet pentru această „afacere" privată. E-n stare să ordoneze şi legi speciale în Parlament, nu-l interesează jaful şi dezastrul care se va produce în Munţii Apuseni şi nici pericolul internaţional la care îşi expune ţara, uitând că peste un an şi ceva îşi pierde imunitatea, şi-ar putea fi luat la întrebări de justiţie. Cea care, a-ntors pe dos şi alte câteva aprobări abuzive, inclusiv „**descărcarea de sarcină**" la care vă referiţi. Ea a fost anulată. Ca şi alte astfel de aprobări dictate de mai sus.

Da, e bătălie mare, don' Henry! O ştiţi şi dumneavoastră: în Canada „vieţuiesc" 60% din numărul total al companiilor de pe Planeta Pământ! Adică... 1.373, listate pe TSX - bursa din Toronto! Între ele, desigur, şi... „Gabriel Resources". Ştiţi, desigur, cât de importantă e în aceste lupte, pe viaţă şi pe moarte, imaginea. Ea asigură manipularea, motiv pentru care s-au înmulţit precum şi ciupercile, şi firmele de lobby: azi, doar în Canada, sunt vreo 200, care „lucrează" pentru companiile miniere canadiene.

Şi mai ştiţi, domnule, că firmele acestea, pornite să jefuiască aurul ţărilor sărace, şi-au cam făcut de cap. Au călcat în picioare

drepturile omului, au săvârşit crime, nefiind străine nici chiar de genocid. 30 de ţări le-au reclamat! Fenomene încă tolerate de o ţară, Canada, pe care românii o respectă, dar, care, încă nu şi-a reglat legile în acord cu aceste realităţi tragice. Nu vă spun o noutate: chiar ONU a solicitat anchetarea a 7 companii canadiene. România nu e, însă, nici Congo, nici Asia de Sud-est, nici Africa. Cele 7 companii canadiene au fost acuzate de exploatări ilegale ale resurselor acestei ţări. Surse ale ONU au consemnat tragedia celor 73 de persoane ucise în Kilwa, o localitate de pescari din Congo. Ei au fost ucişi de militari congolezi, având la dispoziţie logistica asigurată de o companie minieră canadiano-australiană. Alt carnagiu: 15 mineri canadieni au fost împuşcaţi în jungla filipineză.

Din ziarul „***Toronto Star***", aflăm însă vestea că Parlamentul Federal al Canadei a introdus în dezbatere **Legea Bill C-300**, care va permite autorităţilor de stat ale Canadei să controleze activitatea mineritului canadian de peste mări şi ţări. Şi, se pare, chiar are şanse să fie adoptată până la începutul anului 2012. Semn că şi Parlamentul Canadei s-a săturat de agresivitatea companiilor canadiene şi de răul ce-l fac imaginii unei ţări civilizate. Dar Jonathan Henry se declară „optimist cu prudenţă": „*Dacă Guvernul României nu ar fi vrut acest proiect, am fi ştiut până acum!...*"

E neconvingător „argumentul", domnule Henry! Înseamnă că n-aţi aflat despre opoziţia foarte îndârjită a românilor, hotărâtă să lupte cu toate armele împotriva guvernanţilor iresponsabili şi a preşedintelui suspect de interesat pentru acest proiect, arătându-se a fi „lobby"-istul nr. 1 al Companiei „Gabriel Resources". Ar fi meritat să vă faceţi timp şi să participaţi la **Conferinţa** „***Roşia Montană în istoria universală***", organizată de Academia Română, Universitatea Babeş-Bolyai şi Icomos România. V-aţi fi pierdut vreo 90% din optimism şi aţi fi coborât cu picioarele pe pământ. Aţi fi putut asculta şi opinia unor importanţi specialişti veniţi nu doar din ţară, ci şi din Germania, Italia, Marea Britanie şi Ungaria.

Proiectul „Roşia Montană” a fost analizat sub toate aspectele de către geologi, ingineri, geografi, chimişti, biologi, istorici, arheologi, arhitecţi, economişti, sociologi, agronomi, lingvişti. Ca să nu vă amplifice „emoţia”, vă spun că a existat unanimitate: „***Patrimoniul geologic al Roşiei Montane, ca şi al întregului «patrulater aurifer» al Munţilor Apuseni, este alcătuit din zăcăminte de aur, argint, cupru, telur, wolfram etc., de o mare valoare economică. În actuala situaţie, a unei crize internaţionale de resurse minerale, aceste zăcăminte sunt resurse strategice ale Statului Român. Ele trebuie valorificate în strânsă corelaţie cu interesele majore ale acestuia***”.

Aţi înţeles greşit şi faptul că „executivul” României ar fi încântat că v-aţi decis să restrângeţi zona de „atac”, încât, să mai rămână şi unele vestigii. Chiar sfidaţi inteligenţa şi patriotismul românilor! În „**Rezoluţie**”, a fost consemnat şi următorul semnal de alarmă: „*Prin distrugerea vestigiilor unice - istorice, arheologice şi culturale de la Roşia Montană* (galeriile daco-romane, siturile arheologice, cimitirele, edificiile de cult etc.) ***sunt afectate iremediabil numeroase dovezi ale etnogenezei şi continuităţii poporului român****, constituente ale civilizaţiei europene*”...

Cât priveşte „**descărcarea arheologică**”, în „**Rezoluţie**” se cere „*anularea imediată a tuturor avizelor de descărcare de sarcină arheologică, inclusiv a celui din 14 iulie 2011, privind masivul Cârnic. Se impune, deoarece aceste avize contravin legislaţiei în vigoare*”. Cum e şi normal, n-au fost „uitate” nici autorităţile publice chemate să apere patrimoniul istoric, arheologic şi cultural de la Roşia Montană: „*trebuie să-şi facă datoria şi să acţioneze conform intereselor naţionale*”. E şocantă, domnule Jonathan Henry - dacă nu mai mult decât „şmecherească” problema riscurilor induse peisajului şi mediului. Să laşi gestionarea efectelor, după încheierea exploatării, în seama exclusivă a Statului Român, e o laşitate fără limite. Altfel spus, după ce - zică-se - v-aţi văzut cu aurul în căruţă, întoarceţi fundul spre peisajul selenar, pe care l-aţi „creat” cu un fel de **bombă atomică** (150 de mii de tone de dinami-

tă şi 200 mii tone cianură!), fără să vă mai pese că într-o bună zi, bomba ecologică - iazul de decantare de pe Valea Cornei, va putea exploda, nenorocind un sfert din Europa! Şi ce vă va păsa? „Şmecheria" proiectului are rădăcini adânci şi implicaţii grave, sub toate aspectele. Prin Europa, se „poartă" ideea **dezvoltării durabile**!... Proiectul „Roşia Montană" asigură **moarte sigură a zonei**. Şi pentru ce, domnule Henry?! Ca să căraţi sutele de tone de aur, argint - şi, mai ales metalele rare conţinute în concentrat, vitale pentru industriile mondiale de vârf?! Pentru uriaşa „**gaură**", pe care vreţi s-o faceţi în bugetul de stat al României?! Pentru „umflarea" buzunarelor celor corupţi, care au trădat interesele Statului Român? Pentru ce, domnule?

*

Aveţi cumva habar de ce s-a întâmplat, în 1992, lângă oraşul Yellowknife, domnule numărul „7" al **Companiei „Gabriel Resources"**? Le-aţi atras atenţia românilor că acolo, la „**Giant Mine**", a fost o catastrofă, în urma căreia au murit 9 persoane. Nu cumva o fi fost acţionar la „Giant Mine" şi Compania „Gabriel"? Vă întreb doar... Chiar dacă ştiu că înfiinţarea ei s-a făcut mai târziu, cu niciun an înaintea pornirii să atace Patrimoniul României. Şi vă reamintesc ce s-a întâmplat, asta spre ştiinţa românilor. „Proiectul" de la acea exploatare i-a determinat pe mineri să blocheze accesul în mină, sindicatul declarând grevă, care s-a prelungit timp de 18 luni. Disperată, conducerea minei a recurs la angajarea unor mineri din Wellowknife, care nu erau înscrişi în sindicatul „Giant Mine". Sindicatul a decis atunci să arunce mina în aer! Atunci au murit cei 9 mineri, care, prin acceptarea angajării, au spart greva. Ei n-au mai putut fi salvaţi. În Revista „***Formula AS***", pe care presupun c-o studiaţi cu mare interes, reputatul publicist **Ion Longin Popescu**, într-un amplu interviu realizat cu omul de afaceri **Rareş Ungureanu**, om de afaceri în Wellowkinfe, consemnează: „*...În oraş a început violenţa, un război civil local (...) Lucrurile au luat, însă, o întorsătură dramatică abia începând*

din anul 2000, când hidroizolaţiile au început treptat să cedeze, iar nivelul toxicităţii solului şi a apelor atinsese cote alarmante. Durata de viaţă sigură a unui iaz de decantare este mai scurtă de 50 de ani, în condiţiile în care nu intervin cauze naturale distructive (mişcări seismice, sau alunecări de teren)"...

Vă văitaţi, domnule **Jonathan Henry**, că „*unii înalţi politicieni români sugerează că trebuie să demonstreze că ţara obţine o afacere mai bună, mai ales după instituirea măsurilor de austeritate asupra economiei*"... Nu vi se pare normal? Asta o spun românii - mai puţin cei pe care Compania „Gabriel" i-a „convins", cum a ştiut, că aşa ar fi „bine" (pentru cine!?). Şi e bine să anticipaţi că veţi merge la masa negocierilor. Întoarceţi procentajele - **80% Minvest Deva şi 19,3% „Gabriel Resources"**, şi să rămâneţi, umăr la umăr, alături de partea română, până la refacerea mediului, adică a craterului selenar. Că ştiţi bine ce se-ntâmplă chiar prin Canada dumneavoastră. De aţi uitat, recitiţi tragedia, relatată de un român, trăitor acolo: „*Giant Mine nu a plătit niciodată nici măcar un singur dolar pentru refacerea mediului. Sub presiunea mişcărilor ecologiste, au fost forate sute de puţuri perimetrale, la diverse adâncimi, izolând depozitele de arsenic. S-au instalat pompe criogenice, pentru a se menţine solul îngheţat în permanenţă...*".

După mintea lui Adriean Videanu, Proiectul „Roşia Montană" ar scoate România din criză!

Sume uriaşe, **domnule Jonathan Henry**! Ştiţi cine le suportă? O, nu „Giant Mine"! Nici azi nu e linişte în **Yellowknife**... Anual, sunt cheltuiţi peste 1,2 miliarde de dolari, colectaţi din taxe şi impozite. Oamenii sunt cei care ar trebui să plătească pentru huzurul mai marilor Companiei. Spuneţi-o şi celor de la **Clubul „Bilderberg"** că s-au trezit românii! V-aţi gândit, probabil, că asta ar putea fi o soluţie şi pentru dezastrul ecologic de la Roşia Mon-

tană, pe care se gândeşte să-l pună la cale „Gabriel Resources". E o sfidare inadmisibilă! Altfel, mi-e greu să pricep cum şi ce minte întreagă a putut gândi că alocarea, prin „Proiect", a 120 de milioane de dolari ar putea rezolva o asemenea catastrofă! Oameni cu scaun la cap apreciază că nici înmulţită cu 100, o astfel de sumă n-ar ajunge.

Poate şi mai gravă e însă problema infiltrării cianurii, a trioxidului de arsenic şi a reziduurilor de metale grele, în apele freatice din zonă, ca să nu luăm în seamă posibilele accidente tehnologice. Miliarde de euro! Despăgubiri uriaşe pentru refacerea mediului. O ţară târâtă în procese internaţionale! Şi pentru ce? Pentru vorbele aruncate de fostul ministru al economiei, **Adrian Videanu** cum că „Proiectul" de la Roşia Montană ar scoate România din criză! După care, a-nceput marea zbatere a personajului de tristă prezenţă politică şi guvernamentală, Adrian Videanu, pentru includerea proiectului „Roşia Montană" în Programul de Guvernare. El e cel care - după opinii destul de avizate - a-ncercat să reducă procentul de participare a României în acest „Proiect", prin vânzarea mascată de către Statul Român a pachetului de acţiuni pe care îl deţinea. Cum? Simplu. În septembrie 2009, administratorii Companiei „Gold" din Roşia Montană au propus o majorare de capital prin emiterea de noi acţiuni, adică majorarea capitalului. Operaţia a fost aprobată de Adunarea Generală a Acţionarilor, în octombrie 2009, când s-a stabilit o valoare de 597 milioane de lei (aproximativ 150 milioane de euro), Minvest n-a votat majorarea de capital, dar a subscris, până la urmă, trebuind să achite 115 milioane de lei (28 milioane de euro). N-a avut de unde! Soluţia a dat-o... Adrian Videanu. El a acceptat ca ea să fie achitată, prin împrumut, de la... „Gabriel Resources"! „Partenerul" îşi dorea, ca pe cel mai scump vis, să renunţe la suma de 28 milioane de euro, în schimbul acţiunilor deţinute de Statul Român. Cam aşa a fost planul lui Adrian Videanu!

Rămân însă fără răspuns destule „mistere". Ce legături tainice sunt între **Băsescu-PDL** şi **Roşia Montană Gold Corporation**?

Dar între Agenţia americană de publicitate GMP, care s-a ocupat de imaginea publicitară a doi „clienţi" celebri: **Traian Băsescu** (în campania prezidenţială) şi **RMGC**. Dar, între declaraţia de includere a Proiectului RMGC în Programul Guvernamental şi... **Adrian Videanu**? Lui i-a aparţinut geniala propunere! Legătura s-a făcut prin **John Ashton**, fostul vicepreşedinte al RMGC. Cel care, după ce s-a despărţit de Proiectul „Roşia Montană", a devenit **master-mind la Marmosim Simeria**! Fără ca slujitorii „Marmurei Româneşti", devenită „perlă" a familiei Videanu, să priceapă cum a fost posibil ca **John Ashton** să „joace" dublu, neuitând setea de aur a celor de la „Gabriel Resources".

Câtă iresponsabilitate!... Dezastrul se vede cu ochiul liber şi de pe Lună. Un personaj care a trădat interesele naţionale, intrat, se pare, în solde străine. Sau, cine ştie, va veni vremea când vom afla şi misterele altor posibile afaceri din spatele afacerii „Roşia Montană".

E bătălie mare în Canada pentru aurul din Transilvania. Cu un deceniu în urmă, o altă Companie din Canada, „**Barrick Gold Corp**" a fost pe punctul de a cumpăra **Compania „Gabriel Resources"**. Azi, e mulţumită că are un parteneriat de exploatare, tot în Transilvania, cu „**Valhalla Resources Ltd**". Pe la jumătatea anului 2011, a acaparat şi 9% din „**Carpathian Gold**". O firmă cu tentacule extinse din sud-vest, de la Oraviţa, până la nord, la Lăpuşna şi Baia Mare. Ea deţine licenţe de exploatare a aurului în Ucraina şi Ungaria. O altă firmă canadiană - „**European Goldfields Ltd**", e cu ochii şi cu „concesiunea" la Certeju de Sus, în apropiere de Dej. O interesează exploatarea a peste 100 de tone de aur şi peste 500 de tone de argint.

Ape tulburi!... Vine vremea încăierării „rechinilor"! Compania parteneră a „vrăbiuţei" Minvest Deva, „Gabriel Resources", are în spate o listă mare de investitori ultraversaţi. O căsătorie din interes, în care, un vulpoi a înghiţit o vrăbiuţă, pe care, sufocată, încă are interese s-o menţină în viaţă. Lângă vulpoi, sunt gata să înfulece prada, **Barrick Newmont Mining Corp** şi centrul de putere

al fondului de hodging Paulson et. Co din New York. **Peter Munk**, preşedintele „Barrick", ştie ce urmează: societăţile „vânătoare" de aur care operează în România „*vor fi incluse, la un moment dat, în companii producătoare de aur mai mari, bine finanţate şi având relaţii cu instituţiile financiare internaţionale*"...

O statuie pentru Traian Băsescu!

Pe cine n-a fascinat aurul? În jurul lui s-au născut legende şi s-au aprins imaginaţii. E un adevăr care a cuprins toate veacurile. Aşa a devenit un simbol al puterii, iar goana după aur a devenit o obsesie chinuitoare.

Aurul i-a adus pe romani în Dacia! O bogăţie ştiută din vremuri străvechi. Aveai aur, erai puternic. Ca şi azi. El a rămas o garanţie a succesului în competiţiile dintre pieţele îndestulării umane, dar, mai ales, a stăpânilor. Aur!... Un cuvânt care provine de la etimonul latin „**aurum**", adoptat în cinstea zeiţei dimineţilor însorite, **Aurora**. De aici, s-a născut şi simbolul **Au**, îmbrăţişat de terminologia mondială... Aurul a dat puterea înălţării unor state puternice: Egiptul faraonilor, popoarele de pe Nil, Tigru, Eufrat, Iordan, din aşa numita „Grădină a lui Dumnezeu", cu Babilonul, Fenicia, Asiria, apoi Persia şi Armenia...

Câte războaie n-a generat însă goana după aur! Capturile de aur luau de regulă drumurile capitalelor imperiale. Acolo unde se-nălţau palate. Despre regele statului caldeo-babilonian (605-562 î.Ch.), **Nabucodonosor II**, după ce l-a învins pe faraonul Nechao, în bătălia de la Karkemiş, cucerind Palestina, Siria şi Fenicia, a poruncit să se construiască în Mesopotamia o statuie de aur, care să-l reprezinte pe el, înaltă de 30 metri, cu un diametru de vreo 3 metri şi cu o greutate de 3.600 tone.

Cantitate imensă! De mai bine de trei ori mai mare decât întreaga producţie mondială a anului 2011! Se zice că statuia, chiar s-ar fi şi făcut... A urmat o inaugurare cu fast imperial, „mai mare-

le" cerând participanţilor să se aşeze în genunchi şi să-şi lipească faţa de pământ, să şi se roage. Trei tineri n-au executat „comanda" şi au rămas în picioare. Din ordinul împăratului, au fost prinşi şi arşi într-un cuptor, după ritualul păgân al jertfelor.

Am „cules" aceste informaţii pentru a-i sugera lui **Traian Băsescu** să urmeze ideea lui **Nabucodonosor**, comandând o statuie mai mică, din aurul de la Roşia Montană, în cazul în care se va hotărî să-l salveze. E o poveste care circulă prin Roşia Montană, deocamdată sub forma unei statui desenate în culoarea aurului, pe care scrie doar atât: „***Lingoule!***" Dumneavoastră, **Traian Băsescu**, sunteţi acel „lingou"… Şi nici nu trebuie scris numele, că oricine îşi dă seama cine este. Oricum, la inaugurarea care s-ar putea face în Piaţa Mare, unde ar fi cel mai bine să se instaleze **Monumentul „Traian Băsescu"**, n-ar fi bine să cereţi celor prezenţi la festivităţi să se prosterneze, şi nici să pregătiţi vreun cuptor ritual.

Dar, grăbiţi-vă. Şi nu comandaţi o statuie de dimensiunile cerute de Nabucodonosor. Una de dimensiuni care să permită să mai rămână ceva aur, poate câteva tone, pentru vistieria României, şi aşa golită. Grăbiţi-vă, însă! Vedeţi ce se-ntâmplă zilnic prin mai toate marile oraşe ale ţării. De săptămâni întregi, vă cer demisia. Şi dumneavoastră, şi guvernului Boc, în vreme ce ziarele din Cluj-Napoca publică, din când în când, o invitaţie-dezmierd: „***Hai Emile, acasă!***" Ceea ce a cam şi făcut...

Nu ştiu dacă vă găsiţi timp, dincolo de urgenţele ţării, să urmăriţi repertoriile demonstranţilor. Am notat, spre ştiinţa dvs., domnule Băsescu, doar câteva mostre:

- **Băsescu, Băsescu / Mai rău ca Ceauşescu**;
- **Blonda, 'micu şi cu chioru / Au înfometat poporul**;
- **Ţara plânge de amar / Băsescu dansează-n bar**;
- **Ole, ole, ole / Băsescu, cară-te**;
- **Băsescu şi-ai lui / Criminalii statului**;
- **Ţara suntem noi / nu javre ca voi**;
- **Iarna nu-i ca vara / Nu te mai vrea ţara**;

- **Trădarea de ţară / În aur se măsoară**;
- **Vă rugăm să ne iertaţi / Nu producem cât furaţi**;
- **Vă rugăm să ne iertaţi / Nu trimitem cât furaţi**

(Mesaj al românilor care lucrează în străinătate)

...Grăbiţi-vă! Oamenii nu mai au răbdare. Va trebui să luaţi din nou drumul spre Roşia Montană, pentru a inspecta locul de amplasare a **Monumentului „Băsescu"**, salvatorul Aurului Românesc. Un monument înălţat în urma lanţurilor de proteste şi apeluri transmise zilnic, prin toate canalele, pentru oprirea **Marelui Jaf**. Mai ales că printre semnatarii care au cerut ca hotărârea finală să se ia pe baza unui Referendum Naţional, s-au aflat: fostul mitropolit al Clujului, Albei, Maramureşului şi Crişanei, Bartolomeu Anania, participanţii la Greva Studenţească de la Cluj, din anul 1946, refugiaţii, strămutaţii şi persecutaţii etnic din perioada Diktatului de la Viena (1940-1944), participanţii la comemorările evenimentelor tragice, petrecute în Ardeal.

Oriucum, aţi avea ocazia să-i bucuraţi pe români, având puterea de a-i invita pe cei trimişi la „înaintare" de interesele Clubului Bilderberg, dar şi pe cei care vă pun în penibila situaţie, ca şef de stat, de a face „lobby" pentru o firmă privată, din Canada, aflată la **prima aventură în minerit**!...

Din milioanele de glasuri!...

Alexandru Tomescu, violonist. *„Am aflat despre Roşia Montană Gabriel Corporation cu o zi înainte de a pleca spre Cluj, primind pe Facebook o scrisoare deschisă de la **Luminiţa Dejeu**, voluntar al **Asociaţiei „Salvaţi Roşia Montană!"**. Am sunat imediat organizatorii care mi-au confirmat apariţia de ultim moment a acestui sponsor. Protestul prin absenţă a fost prima acţiune, însă (...) aş fi dezamăgit publicul din Cluj, care mă aştepta de multă vreme. Declaraţia de pe scenă a fost salutată cu aplauze din partea publicului, gest care m-a emoţionat profund. În acest fel, am putut*

cânta concertul cu inima curată. Ne-am disociat clar de RMGC şi de toate acţiunile acestei Companii. În semn de solidaritate cu cei care încearcă să salveze această zonă, am decis să donăm în întregime onorariul Asociaţiei „Salvaţi Roşia Montană". Un adevărat artist trebuie să fie fidel convingerilor şi principiilor sale morale!"

Prof. univ. dr. Ioan Mârza. „*Ne întrebăm: hotărârile majore privitoare la România şi la interesele tuturor cetăţenilor săi sunt date de înalţi demnitari de stat (aleşii noştri!) sub semnătura propriei lor răspunderi, permanente? Sau, vânatul care trece dealul nu mai poate fi urmărit, ochit şi împuşcat?*"

Prof. univ. dr. Vasile Surd. „*Surprinde, în chip nefiresc, „incapacitatea decidenţilor" de ieri şi de azi, de a închide acest dosar, o dată - pentru totdeauna, şi de a tăia scurt pofta de înavuţire rapidă a unor neaveniţi, insistenţi şi obraznici! (...) A da cale liberă jafului plănuit la Roşia Montană, semnifică, în opinia mea, a gira, cu bună ştiinţă, un grav atentat asupra stabilităţii şi siguranţei naţionale! Cei care înfăptuiesc un asemenea act, mai devreme sau mai târziu, vor trebui să dea cuvenita socoteală - în faţa Legii şi a Naţiunii!*"

...Şi un avertisment sever: Referendum, domnilor!

Prea mulţi rechini se-nvârt prin Roşia Montană! Prea multe interese obscure! „Jocurile" se fac departe de „Apusenii" României, dar prim-trădătorii sunt de-ai casei. „Prada" i-a ameţit. Au creat până şi legi, care să deschidă şi mai larg porţile „fericirii". „Uşierii" n-au înţeles ce-nseamnă veşnicie şi nici că atât de râvnita „pradă" are un singur stăpân: **Poporul Român**! Cel în măsură să decidă! Singurul! Şi trebuie chemat neîntârziat la urne. **Referendum, domnilor!** Iar până atunci, scoateţi dubiosul „Contract" din seifurile secrete!... Proprietarul - **Poporul Român**, trebuie să ştie ce-au pus la cale semnatarii! Şi ei, dar şi Justiţia din România!

În loc de postfaţă

Este a treia carte în care am rezervat un amplu spaţiu **Cazului „Roşia Montană"**. O dramă de proporţii, un jaf inadmisibil, dorit de forţe oculte, mânate de interese care lezează grav interesele României, şi aşa împinsă într-o adâncă prăpastie socială şi economică.

Se încearcă punerea la cale a unui adevărat genocid declanşat şi ocrotit de la „butoanele" cele mai înalte ale ţării. Pentru a intui dimensiunile jafului, e destul să te-ntrebi de ce, de un deceniu şi jumătate, o companie privată cumpără conştiinţe, guverne, partide, pune la cale elaborarea unor documente ilegale, anulate în serie de instanţe judecătoreşti, ţinând „prada" cu toată forţa... Apoi, publicitatea agresivă, care a devenit extrem de nocivă, oferind cel mai abject sistem de poluare prin mass-media românească.

În anul 2002, am publicat, în Editura „Anotimp" din Oradea, un capitol (pag. 9-52) intitiulat „***Roşia Montană sau blestemul aurului***". Alte pagini ale cărţii (53-104), au fost destinate ***Marelui Jaf al Uraniului românesc***, pus la cale tot prin o aşa-zisă societate mixtă, sovieto-română, „**Sovrom-Cuarţit**". **Jaful Aurului de la Roşia Montană** e instrumentat printr-o altă societate mixtă: „**Gabriel**" (Canada) - „**Minvest**" Deva, din care a rezultat... „**Roşia Montană Gold Corporation**". O aşa-zisă „societate mixtă", româno-canadiană (în spatele căreia se află încă un puternic grup de „investitori" americani, dintre care e suficient să-i amintim pe **George Sőrős**, **John Paulson**, **Thomas Kaplan** sau... **Marc Rich**!

O vreme, s-a „chinuit" să dea drumul **Proiectului „Roşia Montană"**, spre a-l bucura pe Tr. B., fostul ministru al mediului, **Sulfina Barbu**. I-a sărit în ajutor **acad. Răzvan Theodorescu**, ministrul culturii. A-ncercat apoi, cu uşoare poticneli, **László Borbély**. Şi lui i-a sărit în ajutor acelaşi ministru al culturii, frac-

turându-şi astfel grav şi definitiv şira spinării... Regret intrarea în această horă a dezastrelor şi a fostului meu coleg de redacţie, **Kelemen Hunor**!

Or fi ştiind ei - dar şi alte personaje precum **Frank Timiş**, **Radu Berceanu**, **Adriean Videanu**, **Bogdan Olteanu**, **Radu Vasile**, **Nicolae Stanca**, **Gabriel Dumitraşcu**, **Tender**, **Virgil Nariţa** - şi, mai ales, „**Marele Mentor**", ce s-a-ntâmplat în Peru, la minele aurifere din Yanacocha, în anul 2004, când Tr. B. urca pe „tronul României"? Un caz „în oglindă"! În Peru s-a deschis o mină de aur împotriva voinţei poporului. Servicii secrete, intervenţii la cel mai înalt nivel, corupţie... Final dramatic. Tragic. Poluare gravă, urmată de o amplă revoltă ţărănească. Arestări masive. Judecată aspră... **Preşedintele Alberto Fujimori**, fugit în Chile, a fost prins, încătuşat, judecat şi condamnat la 44 de ani de temniţă grea. Când va ieşi de-acolo, ar trebui să aibă spre 113 ani!

Va veni, cu siguranţă, şi rândul „lătrăilor", avându-l comandant suprem, pe altfel talentatul **Mihai Tatulici**, secondat de „multilateralul" **Dan Chişu** şi ceilalţi „echipieri" bine plătiţi de „Gold". Ei vor primi cea mai aspră pedeapsă morală: condamnarea la uitare!

Lor, acestor „eroi", le dedic această carte. Lor, imberbi suflători în vuvuzelele Companiei „Gabriel Resource", le fac onoarea de a-i pomeni printre cozile de topor care conspiră împotriva neamului din care s-au plămădit.

Constantin Mustaţă

Curând:

Conspiraţia Vuvuzeilor, vol. II

Cuprins

Eugen Albu: Jaful Roşiei Montane sau blestemul aurului.....4
Ape tulburi la Roşia Montană!.....5
Pe scurt, despre o Mare Trădare! 9
Cazul „Roşia Montană" are o singură soluţie: Referendum Naţional! ..19
Ţinta Marelui Jaf.....21
„Căsătorie" din interes... 23
Armele „Marelui Jaf".....24
Paşi spre Marele Jaf.....25
După fericitul preludiu 27
Enervarea lu' Băsescu şi Decontul „Tatulici".....28
Etape în dezvoltarea Marelui Jaf.....32
O „maşinărie" infernală, sau... „Gabriel" vinde şi pielea ursului din pădure!.....34
O întâlnire cu „americanul" George Sörös 35
Renegociere? Nu! Referendum Naţional şi anularea Contractului!.....38
Isărescu n-avea nevoie de aurul românesc! 39
Aţi auzit de Kittila? Dar de Seppo Maula?.....40
Ce nu ştiau „manipulatorii" din Kittila şi Storuman 43
Propunere hazlie 45
Deshumarea: 80 milioane vechi pe cap de mort! 51
Dezastru, dar răspundere în solidar! 55
Proiectul „Roşia Montană", un act criminal.....56
Scena „băieţilor deştepţi" se „umflă"! 56
O aventură iresponsabilă: Preşedintele României, umăr la umăr cu „Băieţii deştepţi"! 59
Atenţie! Se „fabrică", la comanda Companiei Gabriel", un alt instrument de jaf: Legea de expropriere! 60
Băsescu îi avertizează pe localnici: Plecaţi! Trebuie să-nceapă exploatarea!... 62
Românii nu tac, îşi strigă durerea şi pe internet! 62
Samsar pe piaţa ţepelor.....65
Jeffrey Franks trebuie naturalizat şi pus şef de guvern. El va stopa jaful! 66

Cum vede „Gabriel” „Dezvoltarea durabilă”?! 67
E de vânzare şi Roşia Poieni! 68
Spre un catastrofal „Dezastru... durabil!” 69
„Roşia Montană e zonă seismică!” (Gh. Mărmureanu, seismolog) 71
Adnotări despre „Clubul Bilderberg” 74
Adnotare la 1 Decembrie 1918... 77
Liber la concesiuni şi în Marea Neagră! 81
Tupeu şi obrăznicie 84
„Gabriel”, marele şarlatan, atacă în forţă! 86
Interese sălbatice! 88
Jaf sub patronaj mondial! 89
Români, vi se mai pregăteşte ceva! 91
Jaf canadian iminent la Certeju de Sus! 92
Se pun la cale alte manevre! 94
Băsescu, pe urmele lui Alberto Fujimori?! 96
Un ambasador... orientat! 97
Cu ce drept?! 98
„Înfrăţire” aşteptată: „Newmont Mining” - „Gabriel Resources”! 99
Glasul de dincolo de mormânt al profesoarei Roxana Vuzdugan 102
Un impostor nepereche: Bogdan Baltazar! 109
Şcoala de fabricat „Scrisori pentru România” 111
Cozile de topor încă „lucrează”. DNA închide ochii! 113
Trustul Aurului Brad: 18.000 de salariaţi! 118
„...Catilina porcus canis”! 121
Apelul ultimului reprezentant al elitei mineritului românesc! 125
Pentru ce, domnule Jonathan Henry?! 129
După mintea lui Adriean Videanu, Proiectul „Roşia Montană” ar scoate România din criză! 134
O statuie pentru Traian Băsescu! 137
Din milioanele de glasuri!... 139
...Şi un avertisment sever: Referendum, domnilor! 140
În loc de postfaţă 141
Cuprins 143

Mărturisire

Este a treia carte în care am rezervat un amplu spaţiu Cazului „**Roşia Montană**". O dramă de proporţii, un jaf inadmisibil, dorit de forţe oculte, mânate de interese care lezează grav interesele României, şi aşa împinsă într-o adâncă prăpastie socială şi economică.

Se încearcă punerea la cale a unui adevărat genocid declanşat şi ocrotit de la „butoanele" cele mai înalte ale ţării. Pentru a intui dimensiunile jafului, e destul să te-ntrebi de ce, de un deceniu şi jumătate, o companie privată cumpără conştiinţe, guverne, partide, pune la cale „fabricarea" unor documente ilegale, anulate în serie de instanţe judecătoreşti. Apoi, publicitatea agresivă, care a devenit extrem de nocivă, oferind cel mai abject sistem de poluare prin mass-media românească.

În anul 2002, am publicat, în Editura „Anotimp" din Oradea, un capitol (pag. 9-52) intitulat „***Roşia Montană sau blestemul aurului***". Alte pagini ale cărţii (53-104), au fost destinate Marelui Jaf al Uraniului românesc, pus la cale tot prin o aşa-zisă societate mixtă, sovieto-română, „Sovrom-Cuarţit". Jaful Aurului de la Roşia Montană e instrumentat printr-o altă societate mixtă: „**Gabriel**" (Canada) - „**Minvest**" Deva, din care a rezultat... „**Roşia Montană Gold Corporation**". O aşa-zisă „societate mixtă", româno-canadiană (în spatele căreia se află însă un puternic grup de „investitori" americani, dintre care e suficient să-i amintim pe **George Sőrős**, **John Paulson**, **Thomas Kaplan** sau... **Marc Rich**!).

O vreme, s-a „chinuit" să dea drumul Proiectului „Roşia Montană", spre a-l bucura pe **Tr. B.**, fostul ministru al mediului, **Sulfina Barbu**. I-a sărit în ajutor acad. **Răzvan Theodorescu**, ministrul culturii. A-ncercat apoi, cu uşoare poticneli, **László Borbély**. Şi lui i-a sărit în ajutor acelaşi ministru al culturii, fracturându-şi astfel grav şira spinării... Regret intrarea în această horă a dezastrelor şi a fostului meu coleg de redacţie, **Kelemen Hunor**!

Or fi ştiind ei - dar şi alte personaje precum **Frank Timiş**, **Radu Berceanu**, **Adrian Videanu**, **Bogdan Olteanu**, **Radu Vasile**, **Nicolae Stanca**, **Gabriel Dumitraşcu**, **Tender**, **Virgil Nariţa** - şi, mai ales, „Marele Mentor", ce s-a-ntâmplat în Peru, la minele aurifere din Yanacocha, în anul 2004, când **Tr. B.** urca pe „tronul României"? Un caz „în oglindă"! În Peru s-a deschis o mină de aur împotriva voinţei poporului. Servicii secrete, intervenţii la cel mai înalt nivel, corupţie... Final dramatic. Tragic. Poluare gravă, urmată de o amplă revoltă ţărănească. Arestări masive. Judecată aspră... **Preşedintele Alberto Fujimori**, fugit în Chile, a fost prins, încătuşat, judecat şi condamnat la 44 de ani de temniţă grea. Când va ieşi de-acolo, ar trebui să aibă spre 113 ani!

Va veni, cu siguranţă, şi rândul „lătrăilor", avându-l comandant suprem, pe altfel talentatul **Mihai Tatulici**, secondat de „multilateralul" **Dan Chişu** şi ceilalţi „echipieri" bine plătiţi de „Gold". Ei vor primi cea mai aspră pedeapsă morală: condamnarea la uitare!

Lor, acestor „bravi eroi", le dedic această carte. Lor, **imberbi suflători în vuvuzelele Companiei „Gabriel Resource", le fac onoarea de a-i pomeni printre cozile de topor care conspiră împotriva neamului din care s-au plămădit**.

Constantin Mustaţă

Din „gândirea" Preşedintelui României, Traian Băsescu

- ***„Ştiu că e o afacere controversată, dar trebuie să înceapă neîntârziat exploatarea aurului!"***;
- ***„Proiectul RMGC este blocat de laşitatea politicienilor!"***;
- ***„În spatele acestei Companii*** **(„Gabriel Resources" - n.a.)** ***sunt trei mari Fonduri de Investiţii americane şi europene. Cum explicăm acestor investitori că, din '97 până acum, în 2011, apar politicienii români care vin şi spun «trebuie să mai facem studii»!? (...) Faceţi, fraţilor şi Roşia Montană şi Oltchimul, transparente, nu cu contracte secrete, pentru că sunt de interes public. Transparenţa te fereşte de suspiciune..."***;
- ***„Istoria nu ne aduce nimic!"*** **(cu referire la patrimoniul arheologic de la Roşia Montană!)**;
- ***„Economicul prevalează asupra dreptului".*** **(cu referire la procentul de 18,3 la sută, care reprezintă capitalul social al României la „Proiect").**

Curând
Conspiraţia vuvuzeilor, vol. II